LIBRO DE JESAJA

1 Vizio de Jesaja, filo de Amoc, kiun li vidis
pri Judujo kaj Jerusalem, en la tempo de Uzija,
Jotam, Aĥaz, kaj Ĥizkija, reĝoj de Judujo.
2 Aŭskultu, ho ĉielo, kaj atentu, ho tero, ĉar
parolas la Eternulo: Filojn Mi edukis kaj altigis,
kaj ili perfidis Min. 3 Bovo konas sian aĉetinton,
kaj azeno la manĝujon de sia mastro; sed Izrael
ne konas, Mia popolo ne komprenas. 4 Ve al la
popolo peka, al la gento ŝarĝita de malbonagoj,
al la idaro krima, al la filoj pereuloj! ili forlasis
la Eternulon, ili malŝatis la Sanktulon de Izrael,
ili forturniĝis malantaŭen. 5 Kion oni ankoraŭ
batu en vi, kiuj daŭrigas sian defaladon? la
tuta kapo estas malsana, kaj la tuta koro estas
senforta. 6 De la plando de la piedo ĝis la kapo
estas en ĝi nenio sendifekta, nur vundoj kaj
tuberoj kaj ulceroj pusaj, kiuj ne estas purigitaj,
nek ĉirkaŭligitaj, nek moligitaj per oleo. 7 Via
lando estas dezerta, viaj urboj estas forbruligitaj
per fajro, vian kampon antaŭ vi formanĝas
fremduloj, kaj dezerta ĝi estas, kiel ruinigita de
fremduloj. 8 Kaj restis la filino de Cion kiel tendo
en vinberĝardeno, kiel budo sur kukumkampo,
kiel urbo sieĝata. 9 Se la Eternulo Cebaot ne lasus
al ni restaĵon, ni fariĝus preskaŭ kiel Sodom, ni
similiĝus al Gomora.
10 Aŭskultu la vortojn de la Eternulo, estroj de
Sodom; atentu la instruon de nia Dio, popolo de

Gomora! 11 Por kio Mi bezonas vian multegon da
buĉoferoj? diras la Eternulo; Mi trosatiĝis de la
bruloferoj de ŝafoj kaj de la sebo de grasigitaj
brutoj, kaj la sangon de bovoj kaj ŝafidoj kaj
kaproj Mi ne deziras. 12 Kiam vi venas, por
aperi antaŭ Mia vizaĝo, kiu postulas tion de
viaj manoj, ke vi paŝu sur Mian korton? 13 Ne
plu alportu hipokritajn donacojn; la incensado
estas abomenindaĵo por Mi; monatkomencon,
sabaton, kaj kunvokon de kunvenoj Mi ne tol-
eras — krimo kaj sankta kunveno! 14 Viajn
monatkomencojn kaj festojn Mia animo mala-
mas; ili fariĝis por Mi ŝarĝo, tedis al Mi porti ilin.
15 Kiam vi etendas viajn manojn, Mi kaŝas antaŭ
vi Miajn okulojn; eĉ kiam vi multe preĝas, Mi
ne aŭskultas; viaj manoj estas plenaj de sango.
16 Lavu vin, purigu vin; forigu la malbonon de
viaj faroj antaŭ Miaj okuloj, ĉesu malbonagi.
17 Lernu agi bone, celu justecon, helpu prematon,
havigu juston al orfo, defendu aferon de vidvino.

18 Venu, kaj ni faru inter ni juĝan disputon,
diras la Eternulo: se viaj pekoj estas sangoruĝaj,
ili fariĝos blankaj kiel neĝo; kaj se ili estas kiel
skarlato, ili fariĝos kiel lano. 19 Se vi estos
humilaj kaj obeemaj, vi manĝos la bonaĵon de
la tero; 20 sed se vi rifuzos kaj ribelos, glavo vin
ekstermos; ĉar tiel diris la buŝo de la Eternulo.

21 Kiamaniere la fidela urbo fariĝis
malĉastulino! ĝi estis plena de justeco, virto
en ĝi loĝis, sed nun mortigistoj. 22 Via arĝento
fariĝis skorio, via vino miksiĝis kun akvo. 23 Viaj
estroj estas perfiduloj, kaj kolegoj de ŝtelistoj; ili

ĉiuj amas donacojn kaj ĉasas profiton; al orfo ili
ne donas juston, kaj la juĝa plendo de vidvino
ne atingas ilin.
24 Pro tio diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot,
la Potenculo de Izrael: Ho ve, Mi konsolos Min
sur Miaj kontraŭuloj, kaj Mi venĝos al Miaj
malamikoj. 25 Kaj Mi remetos Mian manon
sur vin, kaj Mi forte purigos vian skorion,
kaj Mi eligos vian tutan stanon. 26 Kaj Mi
restarigos viajn juĝistojn, kiel antaŭe, kaj viajn
konsilistojn, kiel en la komenco; post tio oni
nomos vin urbo de virto, civito fidela. 27 Cion
elaĉetiĝos per justeco, kaj ĝiaj revenintoj per
virto. 28 La krimuloj kaj pekuloj pereos kune, kaj
la forlasintoj de la Eternulo ekstermiĝos. 29 Ĉar
ili estos malhonoritaj pro la terebintarboj, kiujn
vi amis, kaj vi estos hontigitaj pro la ĝardenoj,
kiujn vi elektis. 30 Ĉar vi estos kiel terebintarbo,
kies folioj velkis, kaj kiel ĝardeno, kiu ne havas
akvon. 31 Kaj la fortulo fariĝos kiel stupo, kaj lia
laboro kiel fajrero; kaj ambaŭ brulos, kaj neniu
estingos.

2

1 Afero, kiun Jesaja, filo de Amoc, vidis vizie
pri Judujo kaj Jerusalem.
2 Iam en la tempo estonta la monto de la domo
de la Eternulo staros kiel ĉefo inter la montoj, kaj
ĝi estos pli alta ol ĉiuj altaĵoj; kaj fluos al ĝi ĉiuj
nacioj. 3 Kaj iros multaj popoloj, kaj diros: Venu,
ni iru supren sur la monton de la Eternulo, al la
domo de la Dio de Jakob, por ke Li instruu nin

pri Siaj vojoj, kaj ni iru laŭ Lia irejo; ĉar el Cion
eliros la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el
Jerusalem. 4 Kaj Li juĝos inter la nacioj, kaj Li
decidos pri multaj popoloj; kaj ili forĝos el siaj
glavoj plugilojn kaj el siaj lancoj rikoltilojn; ne
levos nacio glavon kontraŭ nacion, kaj oni ne plu
lernos militon.

5 Ho domo de Jakob, venu, kaj ni iru en la lumo
de la Eternulo. 6 Sed Vi forlasis Vian popolon, la
domon de Jakob, ĉar ili pli pleniĝis ol antaŭe kaj
ili sorĉas kiel la Filiŝtoj kaj aliĝis al infanoj de
aligentuloj. 7 Kaj ilia lando pleniĝis de arĝento
kaj oro, kaj senfinaj estas iliaj trezoroj; kaj ilia
lando pleniĝis de ĉevaloj, kaj sennombraj estas
iliaj ĉaroj. 8 Kaj ilia lando pleniĝis de idoloj; ili
adorkliniĝas al la faritaĵo de siaj manoj, al tio,
kion faris iliaj fingroj. 9 Kaj kliniĝis la homo,
kaj malaltiĝis la viro; kaj Vi ne pardonos ilin.
10 Eniru en rokon kaj kaŝu vin en la tero, pro
timo antaŭ la Eternulo kaj antaŭ la majesto
de Lia grandeco. 11 La fieraj okuloj de homo
malleviĝos, kaj la altaj homoj estos malaltigitaj;
nur la Eternulo sola estos alta en tiu tago. 12 Ĉar
la tago de la Eternulo Cebaot estos super ĉio
malhumila kaj alta kaj super ĉio aroganta, kiu
estos malaltigita; 13 kaj super ĉiuj cedroj de
Lebanon, la altaj kaj malhumilaj, kaj super ĉiuj
kverkoj de Baŝan; 14 kaj super ĉiuj altaj montoj,
kaj super ĉiuj leviĝintaj montetoj; 15 kaj super
ĉiu alta turo, kaj super ĉiu fortikigita muro;
16 kaj super ĉiuj ŝipoj de Tarŝiŝ, kaj super ĉiuj
belaspektaĵoj. 17 Kaj humiligita estos la fiereco

de homo, kaj altaj homoj estos malaltigitaj; nur
la Eternulo sola estos alta en tiu tago. 18 La
idoloj estos tute neniigitaj. 19 Kaj oni iros en la
kavernojn de la rokoj kaj en la fendojn de la tero,
pro timo antaŭ la Eternulo kaj antaŭ Lia majesta
grandeco, kiam Li leviĝos, por ĵeti teruron sur
la teron. 20 En tiu tago la homo ĵetos al la talpoj
kaj vespertoj siajn arĝentajn kaj orajn idolojn,
kiujn li faris al si por adorado; 21 por eniri en
kavernojn de rokoj kaj en fendojn de ŝtonegoj,
pro timo antaŭ la Eternulo kaj antaŭ Lia majesta
grandeco, kiam Li leviĝos, por ĵeti teruron sur la
teron. 22 Ĉesu zorgi pri homo, kies animo estas
en liaj nazotruoj; ĉar kion li valoras?

3

1 Ĉar jen la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, for-
prenos de Jerusalem kaj de Judujo la apogon kaj
forton, ĉian apogon de pano kaj ĉian apogon de
akvo; 2 heroon kaj militiston, juĝiston kaj profe-
ton, aŭguriston kaj plejaĝulon, 3 kvindekestron
kaj eminentulon, konsiliston, majstron, kaj ler-
tan sorĉiston. 4 Kaj junulojn Mi faros iliaj estroj,
kaj petoluloj regos ilin. 5 Kaj premos la popolo
ĉiu la alian kaj ĉiu sian proksimulon; junulo estos
aroganta kontraŭ maljunulo, kaj senvalorulo
antaŭ eminentulo. 6 Homo ekkaptos sian fraton
en la domo de sia patro, dirante: Vi havas veston,
estu do nia estro, kaj ĉi tiu ruino estu sub via
mano. 7 Sed ĉi tiu laŭte protestos, dirante: Mi
ne volas esti kuracanto; nek panon nek veston
mi havas en mia domo; ne faru min estro de la

popolo. 8 Ĉar malfortiĝis Jerusalem, kaj Judujo
falis; ĉar iliaj paroloj kaj iliaj faroj estas kontraŭ
la Eternulo kaj ofendas la okulojn de Lia majesto.
9 La signoj de iliaj vizaĝoj atestis kontraŭ ili, kaj
sian pekon, simile al la Sodomanoj, ili proklamas,
ne kaŝas. Ve al iliaj animoj! ĉar ili mem
repagis al si malbonon. 10 Parolu pri la justulo,
ke estas bone al li; ĉar ili manĝas la fruktojn
de siaj faroj. 11 Ve al la malbona malvirtulo!
ĉar la faroj de liaj manoj estos repagitaj al
li. 12 Mian popolon premas infanoj, kaj virinoj
regas ĝin. Mia popolo! viaj gvidantoj erarigas
vin kaj ruinigas la vojon de via irado. 13 La
Eternulo stariĝis, por juĝi; Li staras, por juĝi
popolojn. 14 La Eternulo faros juĝan proceson
kontraŭ la plejaĝuloj de Lia popolo kaj kontraŭ
ĝiaj estroj: Vi ruinigis la vinberĝardenon; havo,
kiun vi rabis de malriĉuloj, estas en viaj domoj.
15 Kial vi premas Mian popolon kaj ofendas la
malriĉulojn? diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot.

16 Kaj la Eternulo diras: Pro tio, ke la filinoj
de Cion fieriĝis, kaj iras kun etendita kolo kaj
kun malmodesta rigardo, iras kaj koketas, kaj
tintas per ĉenetoj sur la piedoj: 17 la Sinjoro
senharigos la verton de la filinoj de Cion, kaj
la Eternulo nudigos ilian hontindaĵon. 18 En tiu
tago la Sinjoro forigos la ornamon de la ĉenetoj
kaj la steletojn kaj la lunetojn, 19 la orelringojn,
la ĉenetojn kaj la ĉirkaŭligojn, 20 la brilaĵetojn
kaj la bukojn kaj la laĉojn kaj la parfumujojn kaj
la talismanojn, 21 la ringojn kaj la nazringojn,
22 la multekostajn vestojn kaj la mantelojn kaj

la vualojn kaj la saketojn, 23 la spegulojn kaj
la delikatajn ŝtofojn kaj la kapornamojn kaj
la kaptukojn. 24 Kaj anstataŭ bonodoro estos
malbonodoro, kaj anstataŭ zono estos ŝnuro, kaj
anstataŭ krispaj haroj estos kalvo, kaj anstataŭ
eleganta mantelo estos sako, anstataŭ beleco
estos brulmakuloj. 25 Viaj viroj falos de glavo,
kaj viaj fortuloj en la milito. 26 Kaj ĝiaj pordegoj
ploros kaj funebros, kaj mizere ĝi sidos sur la
tero.

4

1 En tiu tago ekkaptos sep virinoj unu viron,
kaj diros: Ni manĝados nian panon, kaj ni
portados niajn vestojn; nur permesu al ni porti
vian nomon, forigu de ni nian malhonoron.

2 En tiu tago la markoto de la Eternulo estos
belo kaj honoro, kaj la frukto de la tero estos
majesto kaj ornamo por la savitaĵo de Izrael.
3 Kaj la restintoj en Cion kaj la reteniĝintoj en
Jerusalem estos nomataj sanktuloj, ĉiuj, al kiuj
la sorto lasis vivon en Jerusalem, 4 se la Sinjoro
forlavos la malpuraĵon de la filinoj de Cion, kaj
forigos el Jerusalem la sangon, kiu estas interne
de ĝi, per la spirito de juĝo kaj per la spirito
de fajro. 5 Kaj super ĉiu loko de la monto Cion
kaj super ĉiuj ĝiaj kunvenejoj la Eternulo kreos
nubon kaj fumon por la tago kaj flamon de
brulanta fajro por la nokto; super ĉio honora
estos ŝirmo. 6 Kaj estos tendo, por ombri kontraŭ
la varmegeco de la tago, kaj por rifuĝigi kaj ŝirmi
kontraŭ malbona vetero kaj pluvo.

5

1 Mi kantos al mia amato la kanton de mia
amiko pri lia vinberĝardeno. Vinberĝardenon
havis mia amiko sur grasa altaĵo; 2 kaj li
ĉirkaŭfosis ĝin, senŝtonigis ĝin, kaj plantis en ĝi
plej bonspecajn vinberbranĉojn; kaj li konstruis
turon meze de ĝi, kaj ankaŭ vinpremejon li el-
hakis en ĝi; kaj li esperis, ke ĝi donos bonajn vin-
berojn, sed ĝi donis senvalorajn berojn. 3 Nun,
ho loĝantoj de Jerusalem kaj Judujo, juĝu do
inter mi kaj mia vinberĝardeno. 4 Kion oni
povas ankoraŭ fari al mia vinberĝardeno, kion
mi ne faris por ĝi? kial mi esperis, ke ĝi donos
bonajn vinberojn, kaj ĝi tamen donis berojn
senvalorajn? 5 Nun mi sciigos al vi, kion mi
faros al mia vinberĝardeno: forigita estos ĝia
barilo, kaj ĝi estos ruinigata, ĝiaj muroj estos
disĵetitaj, kaj ĝi estos piedpremata. 6 Mi lasos ĝin
dezerta, ĝi ne estos pritranĉata nek prifosata, kaj
elkreskos en ĝi dornoj kaj pikarbustoj; kaj al la
nuboj mi ordonos, ke ili ne verŝu sur ĝin pluvon.
7 La vinberĝardeno de la Eternulo Cebaot estas
la domo de Izrael, kaj la viroj de Jehuda estas Lia
plej amata plantaĵo; kaj Li esperis justecon, sed
montriĝis malnoblaĵo — bonagojn, sed montriĝis
kriindaĵo.

8 Ve al vi, kiuj aligas domon al domo, kampon
al kampo, ĝis restas jam nenia loko, por ke vi
solaj posedu la landon! 9 En miaj oreloj estas
la vortoj de la Eternulo Cebaot: Multaj domoj
fariĝos dezertaj, grandaj kaj bonaj estos sen
loĝantoj. 10 Ĉar dek parceloj da vinberĝardeno

donos nur unu bat’on, kaj ĥomero da semoj
donos nur unu efon.
11 Ve al tiuj, kiuj leviĝas frue matene, por
fordoni sin al drinkado, sidas malfrue nokte,
por varmegigi sin per vino! 12 Harpo, psaltero,
tamburino, fluto, kaj vino estas en iliaj festenoj;
sed la verkon de la Eternulo ili ne rigardas, kaj
la faron de Liaj manoj ili ne vidas. 13 Tial mia
popolo estas forkondukita en malliberecon pro
nekomprenado, kaj ĝiaj eminentuloj konsumiĝis
de malsato, kaj ĝia popolamaso senfortiĝis de
soifo. 14 Pro tio Ŝeol larĝigis sian internon
kaj eksterordinare malfermis sian faŭkon; kaj
malleviĝos tien ĝia gloro kaj ĝia amaso kaj ĝia
bruantaro kaj ĝia gajularo. 15 Kliniĝos homo
kaj malaltiĝos viro, kaj la okuloj de fieruloj
humiliĝos. 16 Sed la Eternulo Cebaot altiĝos en la
juĝo, kaj la sankta Dio estos sankta en la justeco.
17 Tiam la ŝafidoj paŝtiĝos en bona ordo, kaj
fremduloj manĝos tion, kio restos de la fortuloj.

18 Ve al tiuj, kiuj altiras malbonagon per ŝnuroj
de vanteco kaj pekon kvazaŭ per ĉenoj de ĉaroj;
19 al tiuj, kiuj diras: Li rapidu, Li akcelu Sian
faron, por ke ni vidu; la plano de la Sanktulo
de Izrael alproksimiĝu kaj venu, por ke ni ĝin
ekkonu!

20 Ve al tiuj, kiuj la malbonon nomas bono kaj
la bonon malbono, kiuj mallumon faras lumo kaj
la lumon mallumo, kiuj maldolĉon faras dolĉo
kaj la dolĉon maldolĉo!

21 Ve al tiuj, kiuj estas saĝuloj en siaj okuloj kaj
antaŭ si mem estas kompetentuloj!

22 Ve al tiuj, kiuj estas herooj, por trinki vinon,
kaj bravuloj, por miksi ebriigaĵon, 23 kiuj prav-
igas malvirtulon pro subaĉeto, kaj de pravulo
forprenas lian pravecon! 24 Pro tio, kiel la lango
de fajro formanĝas pajlon kaj la flamo ekstermas
fojnon, tiel ilia radiko fariĝos nutraĵo, kaj ilia
floro suprenflugos kiel polvo; ĉar ili malŝatis la
instruon de la Eternulo Cebaot, kaj la vortojn de
la Sanktulo de Izrael ili malestimis.

25 Pro tio ekflamis la kolero de la Eternulo
kontraŭ Lia popolo, kaj Li etendis Sian manon
kontraŭ ĝin kaj frapis ĝin; kaj ektremis la montoj,
kaj la kadavroj de la popolo estas kiel koto sur
la stratoj; kaj malgraŭ ĉio ĉi tio Lia kolero ne
kvietiĝis, kaj Lia brako estas ankoraŭ etendita.
26 Kaj Li levos signon por la popoloj malproksi-
maj, kaj alvokos tian popolon de la ekstremaĵo
de la tero, kaj ĝi venos rapide kaj facile. 27 Ne
estos en tiu popolo laculo nek senfortulo, ĝi ne
dormos nek dormetos, ne deliberiĝos la zono
de ĝia lumbo, kaj ne disŝiriĝos rimeno de ĝia
ŝuo. 28 Ĝiaj sagoj estas akraj, kaj ĉiuj ĝiaj
pafarkoj estas streĉitaj; la hufoj de ĝiaj ĉevaloj
estas kiel granito, kaj la radoj de ĝiaj ĉaroj kiel
ventego. 29 Ĝia blekado estas simila al la leona;
ĝi krias, kiel leonidoj; ĝi ekbruas, kaj ekkaptas la
rabakiron kaj forportas, kaj neniu savas. 30 Kaj
ĝi blekegos super li en tiu tago simile al la bruo
de la maro; kiam oni rigardos la teron, tie estos
mallumo kaj mizero, kaj la lumo malaperos el la
ĉielo.

6

1 En la jaro de la morto de la reĝo Uzija mi vidis
la Sinjoron, sidantan sur alta kaj levita trono,
kaj Liaj baskoj plenigis la templon. 2 Serafoj
staris supre de Li; ĉiu havis po ses flugiloj; per
du li kovris sian vizaĝon, per du li kovris siajn
piedojn, kaj per du li flugis. 3 Kaj unu vokadis
al alia, kaj diris: Sankta, sankta, sankta estas
la Eternulo Cebaot, la tuta tero estas plena de
Lia gloro. 4 Ekŝanceliĝis de la vokanta voĉo
la kolonoj de la pordo, kaj la domo pleniĝis
de fumo. 5 Kaj mi diris: Ve al mi! ĉar mi
pereis; ĉar mi estas homo kun malpura buŝo,
kaj mi loĝas inter popolo malpurbuŝa, kaj la
Reĝon, la Eternulon Cebaot, vidis miaj okuloj.
6 Tiam alflugis al mi unu el la serafoj, havante
en la mano ardantan karbon, kiun li per prenilo
prenis de la altaro, 7 kaj li ektuŝis mian buŝon,
kaj diris: Jen ĉi tio ektuŝis vian buŝon, kaj foriĝis
via malpieco, kaj via peko estas pardonita. 8 Kaj
mi ekaŭdis la voĉon de la Sinjoro, kiu diris: Kiun
Mi sendos, kaj kiu iros por ni? Kaj mi diris: Jen
mi estas, sendu min. 9 Tiam Li diris: Iru kaj
diru al tiu popolo: Vi aŭdos, sed ne komprenos;
vi vidos, sed ne rimarkos. 10 Sensentigu la
koron de tiu popolo, kaj ĝiajn orelojn surdigu,
kaj ĝiajn okulojn blindigu, por ke ĝi ne vidu
per siaj okuloj, kaj por ke ĝi ne aŭdu per siaj
oreloj, por ke ĝi ne komprenu per sia koro, por
ke ĝi ne konvertiĝu kaj ne saniĝu. 11 Mi diris:
Ĝis kiam, ho Sinjoro? Kaj Li respondis: Ĝis
malpleniĝos la urboj pro nehavado de loĝantoj

kaj la domoj pro nehavado de homoj, kaj ĝis la
tero tute dezertiĝos. 12 Kaj la Eternulo forigos
la homojn, kaj granda estos la forlasiteco en
la lando. 13 Se restos en ĝi dekono, ĝi ankaŭ
ekstermiĝos, sed kiel terebintarbo aŭ kverko, de
kiuj post la dehako restas ankoraŭ radiko; sankta
semo estos ĝia radiko.

7

1 En la tempo de Aĥaz, filo de Jotam, filo
de Uzija, reĝo de Judujo, eliris Recin, reĝo de
Sirio, kaj Pekaĥ, filo de Remalja, reĝo de Izrael,
kontraŭ Jerusalemon, por militi kontraŭ ĝi; sed
ili ne povis konkeri ĝin. 2 Oni raportis al la domo
de David, dirante: La Sirianoj stariĝis tendare en
la lando de Efraim. Tiam ektremis lia koro kaj la
koro de lia popolo, kiel la arboj de arbaro tremas
de vento.
3 Sed la Eternulo diris al Jesaja: Iru renkonte
al Aĥaz, vi kaj via filo Ŝear-Jaŝub, al la fino
de la akvotubo de la supra lageto, ĉe la vojo
al la kampo de fulistoj, 4 kaj diru al li: Gardu
vin, kaj estu trankvila; ne timu, kaj via koro
ne senkuraĝiĝu pro la du fumantaj brulŝtipoj,
pro la furiozo de Recin kun la Sirianoj kaj de
la filo de Remalja. 5 La Sirianoj, kun Efraim
kaj kun la filo de Remalja, havas malbonan
intencon kontraŭ vi, kaj diras: 6 Ni iru kontraŭ
Judujon, ni malgrandigu ĝin, malkovru ĝin por
ni, kaj ni starigu kiel reĝon super ĝi la filon de
Tabeel. 7 Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo: Tio
ne plenumiĝos, kaj tio ne estos. 8 Ĉar la kapo

de Sirio estas Damasko, kaj la kapo de Damasko
estas Recin, kaj post sesdek kvin jaroj Efraim
ĉesos esti popolo. 9 Kaj la kapo de Efraim estas
Samario, kaj la kapo de Samario estas la filo de
Remalja. Se vi ne kredas, vi ne estas fidelaj.

10 Kaj plue diris la Eternulo: Diru al Aĥaz jene:
11 Petu por vi signon de la Eternulo, via Dio, ĉu
profunde malsupre, ĉu alte supre. 12 Sed Aĥaz
diris: Mi ne petos, kaj mi ne incitos la Eternulon.
13 Kaj li diris: Aŭskultu, domo de David: ĉu ne
sufiĉas al vi ĉagreni homojn, ke vi ĉagrenas
eĉ mian Dion? 14 Tial la Sinjoro mem donos
al vi signon: jen virgulino gravediĝis, kaj ŝi
naskos filon, kaj ŝi donos al li la nomon Emanuel.
15 Buteron kaj mielon li manĝos, ĝis li povoscios
forpuŝi malbonon kaj elekti bonon. 16 Sed antaŭ
ol la knabo povoscios forpuŝi malbonon kaj
elekti bonon, estos forlasita tiu lando, kiun vi
timas pro ĝiaj du reĝoj. 17 La Eternulo venigos
sur vin kaj sur vian popolon kaj sur la domon
de via patro tiajn tagojn, kiuj ne venis de post la
tempo, kiam Efraim defalis de Jehuda; Li venigos
la reĝon de Asirio.

18 En tiu tago la Eternulo alvokos la muŝojn de
la randoj de la lagoj de Egiptujo kaj la abelojn de
la lando Asiria; 19 kaj ili venos kaj sidiĝos ĉiuj en
la dezertigitaj valoj kaj en la fendoj de la rokoj
kaj sur ĉiuj arbustoj kaj sur ĉiuj pikarbetaĵoj.

20 En tiu tempo la Eternulo razos per dungita
razilo, per la transriveranoj, per la reĝo de
Asirio, la kapon kaj la harojn de la piedoj, kaj
forigos eĉ la barbon.

21 En tiu tempo homo nutros junan bovinon kaj
du ŝafojn; 22 kaj pro la abundo de lakto li manĝos
buteron; ĉar buteron kaj lakton manĝos ĉiu, kiu
restos en la lando.
23 En tiu tempo ĉiu loko, kie estis mil vin-
berbranĉoj, havantaj la prezon de mil arĝentaj
moneroj, kovriĝos per dornoj kaj pikarbustoj.
24 Kun sagoj kaj pafarkoj oni venos tien, ĉar la
tuta lando kovriĝos per dornoj kaj pikarbustoj.
25 Kaj sur ĉiujn montojn, kiujn oni prilaboradis
per pioĉoj, oni ne povos supreniri pro timo antaŭ
la dornoj kaj pikarbustoj; oni sendos tien bovojn,
oni irigos tien ŝafojn.

8

1 Kaj la Eternulo diris al mi: Prenu al vi
grandan skribtabulon, kaj skribu sur ĝi per homa
skribilo: Rapidu akiri, baldaŭ rabado. 2 Kaj mi
prenis al mi du fidindajn atestantojn: la pastron
Urija, kaj Zeĥarjan, filon de Jebereĥja. 3 Kaj mi
iris al la profetino, kaj ŝi gravediĝis kaj naskis
filon. Kaj la Eternulo diris al mi: Donu al li
la nomon: Rapidu-Akiri-Baldaŭ-Rabado. 4 Ĉar
antaŭ ol la knabo povoscios voki: Mia patro,
kaj Mia patrino, la riĉaĵon de Damasko kaj la
rabakiron de Samario oni portos antaŭ la reĝo
de Asirio.
5 Kaj plue la Eternulo parolis al mi, dirante:
6 Pro tio, ke ĉi tiu popolo malŝatis la akvon de
Ŝiloaĥ, kiu fluas kviete, kaj ĝojas pro Recin kaj
pro la filo de Remalja: 7 pro tio la Sinjoro jen
venigos sur ilin la akvon de la Rivero, la forta kaj

granda, la reĝon de Asirio kaj lian tutan gloron;
kaj ĝi leviĝos super ĉiujn siajn kuŝujojn kaj iros
super ĉiujn siajn bordojn. 8 Kaj ĝi enpenetros
en Judujon, inundos, leviĝos, kaj atingos ĝis la
kolo; kaj ĝi etendos siajn flugilojn kaj plenigos
vian tutan landon, ho Emanuel.

9 Koleru, ho popoloj, tamen vi ektimos; atentu,
vi ĉiuj en la malproksimaj landoj; armu vin, sed
vi ektimos; armu vin, sed vi ektimos. 10 Pripensu
entreprenon, sed ĝi neniiĝos; parolu vortojn, sed
ili ne plenumiĝos, ĉar kun ni estas Dio. 11 Ĉar tiel
diris al mi la Eternulo, tenante la manon sur mi,
kaj Li instruis al mi, ke mi ne iru la vojon de tiu
popolo, kaj Li diris: 12 Ne nomu konspiro ĉion
tion, kion tiu popolo nomas konspiro; kaj tion,
kion ĝi timas, ne timu, kaj tio vin ne teruru. 13 La
Eternulo Cebaot estu por vi sankta; Lin vi timu,
kaj Li estu por vi terura. 14 Li estos sanktaĵo kaj
ŝtono de falpuŝiĝo kaj roko de alfrapiĝo por la du
domoj de Izrael, kaptilo kaj falilo por la loĝantoj
de Jerusalem. 15 Kaj multaj falpuŝiĝos, kaj falos
kaj rompiĝos, kaj enretiĝos kaj kaptiĝos.

16 Ligu la ateston, sigelu la leĝon ĉe Miaj
lernantoj. 17 Kaj mi atendas la Eternulon, kiu
kaŝis Sian vizaĝon antaŭ la domo de Jakob, kaj
mi esperas al Li. 18 Jen, mi kaj la infanoj, kiujn
la Eternulo donis al mi, estas kiel signoj kaj
atentigiloj en Izrael de la Eternulo Cebaot, kiu
loĝas sur la monto Cion.

19 Kaj se oni diros al vi: Demandu la an-
taŭdiristojn kaj la sorĉistojn, la flustristojn kaj
la murmuretistojn, ĉar popolo ja demandas sian

Dion, per la mortintoj por la vivantoj: 20 tiam al
la instruo kaj al la atesto! se ili ne diros konforme
al tio, ili ne havos matenan ĉielruĝon. 21 Ili
irados sur ĝi prematai kaj malsataj; kaj kiam ili
estos malsataj, ili koleros kaj insultos sian reĝon
kaj sian Dion, kaj rigardos supren. 22 Kaj la teron
ili rigardos, kaj ili vidos mizeron kaj mallumon,
premantan mallumon, kaj en la mallumon ili
estos puŝataj.

9

1 Sed ne restos la mallumo super tiuj, kiuj
estas prematai: kiel la antaŭa tempo humiligis
la landon de Zebulun kaj la landon de Naftali,
la sekvonta tempo glorigos la apudmaran vojon,
la transan flankon de Jordan, la Galileon de la
nacioj. 2 Popolo, kiu iris en mallumo, ekvidis
grandan lumon; super homoj, sidantaj en lando
de morta ombro, ekbrilis lumo. 3 Vi multigis la
popolon, Vi grandigis ĝian ĝojon; ili ĝojas antaŭ
Vi, kiel oni ĝojas dum la rikolto, kiel oni ĝojas
ĉe dividado de rabakiro. 4 Ĉar la jugon de ilia
ŝarĝo, la kanon de ilia ŝultro, kaj la bastonon
de ilia premanto Vi rompis, kiel en la tempo de
Midjan. 5 Ĉar ĉiu armaĵo de tiuj, kiuj sin brue
armis, kaj la vestoj, kiuj ruliĝis en sango, estos
forbruligitaj, ekstermitaj per fajro. 6 Ĉar infano
naskiĝis al ni, filo estas donita al ni, kaj la regado
estos sur lia ŝultro, kaj lia nomo estos: Mirinda,
Konsilisto, Potenculo, Patro de Eterneco, Princo
de Paco; 7 por pligrandigi la regadon kaj por paco
senfina sur la trono de David kaj en lia regno, por

fortikigi ĝin kaj fortigi ĝin per justeco kaj vero de
nun ĝis eterne. La fervoro de la Eternulo Cebaot
tion faros.
8 Vorton sendis la Sinjoro al Jakob, kaj ĝi falis
en Izrael. 9 Tion sciu la tuta popolo, Efraim kaj
la loĝantoj de Samario, kiuj diras kun fiereco kaj
kun malhumila koro: 10 Brikoj falis, sed el hakitaj
ŝtonoj ni konstruos; sikomoroj estas dishakitaj,
sed ni anstataŭigos ilin per cedroj. 11 La Eternulo
fortigos kontraŭ ili la malamikojn de Recin, kaj
liajn kontraŭulojn Li ekscitos, 12 la Sirianojn de
antaŭe kaj la Filiŝtojn de malantaŭe; kaj ili
formanĝos Izraelon per la tuta buŝo. Malgraŭ
ĉio ĉi tio ne kvietiĝis Lia kolero, kaj Lia brako
estas ankoraŭ etendita.
13 Sed la popolo ne turnas sin al Tiu, kiu
ĝin batas, kaj la Eternulon Cebaot ili ne serĉas.
14 Tial la Eternulo dehakos ĉe Izrael la kapon
kaj la voston, branĉon kaj kanon, en unu tago.
15 Maljunulo kaj eminentulo estas la kapo; kaj
profeto, kiu instruas malveraĵon, estas la vosto.
16 La gvidantoj de tiu popolo erarigas, kaj la
gvidatoj pereos. 17 Tial la Sinjoro ne ĝojos
pro iliaj junuloj, kaj iliajn orfojn kaj vidvinojn
Li ne kompatos; ĉar ĉiuj estas hipokrituloj kaj
malbonaguloj, kaj ĉiu buŝo parolas malnoblaĵon.
Malgraŭ ĉio ĉi tio ne kvietiĝis Lia kolero, kaj Lia
brako estas ankoraŭ etendita.
18 Ĉar la malbonageco ekbrulis kiel fajro,
dornojn kaj pikarbustojn ĝi formanĝas, ĝi brulas
en densejo de arbaro, kaj leviĝas kolonoj da
fumo. 19 De la kolero de la Eternulo Cebaot
ekbrulis la tero, kaj la popolo fariĝis manĝaĵo

por la fajro; neniu kompatas sian fraton. 20 Oni
trancas dekstre kaj restas malsataj, oni manĝas
maldekstre kaj ne satiĝas; ĉiu manĝas la karnon
de sia brako. 21 Manase estas kontraŭ Efraim, kaj
Efraim kontraŭ Manase, ambaŭ kune kontraŭ
Jehuda. Malgraŭ ĉio ĉi tio Lia kolero ne kvietiĝis,
kaj Lia brako estas ankoraŭ etendita.

10

1 Ve al la leĝdonantoj, kiuj starigas maljustajn
leĝojn, kaj al tiuj, kiuj skribas maljustajn verdik-
tojn, 2 por forpuŝi malriĉulojn de la leĝo kaj
forrabi la justecon de senhavuloj de Mia popolo,
por ke la vidvinoj fariĝu ilia rabakiro, kaj por
prirabi la orfojn! 3 Sed kion vi faros en la tago
de puno kaj de pereo, kiu venos de malproksime?
al kiu vi kuros, por serĉi helpon? kaj kie vi lasos
vian honoron, 4 por ne fleksiĝi inter la kaptitoj
kaj ne fali inter la mortigitoj? Malgraŭ ĉio ĉi
tio Lia kolero ne kvietiĝis, kaj Lia brako estas
ankoraŭ etendita.
5 Ve al la Asiriano, la vergo de Mia kolero!
la bastono en iliaj manoj estas Mia indigno.
6 Kontraŭ popolon hipokritan Mi lin sendos,
kaj pri la popolo de Mia kolero Mi donos al
li ordonon, ke li prenu militakiron, ke li rabu
rabaĵon, kaj ke li piedpremu ĝin kiel koton sur
la stratoj. 7 Sed li ne tiel tion komprenas, kaj
lia koro ne tiel intencas; li intencas ekstermi kaj
dispremi ne malmulte da popoloj; 8 ĉar li diras:
Ĉu miaj princoj ĉiuj ne estas reĝoj? 9 Ĉu Kalno
ne estas kiel Karkemiŝ? ĉu Ĥamat ne estas kiel
Arpad? ĉu Samario ne estas kiel Damasko? 10 Ĉar

mia mano trafis la regnojn idolistajn, kies idoloj
estas pli multaj ol en Jerusalem kaj en Samario,
11 tial, kiel mi agis kun Samario kaj ĝiaj idoloj,
tiel mi agos kun Jerusalem kaj ĝiaj idoloj.

12 Sed kiam la Sinjoro plenumos Sian tutan
faron sur la monto Cion kaj en Jerusalem, Mi
rememoros la frukton de la malhumila reĝo de
Asirio kaj la majeston de liaj arogantaj okuloj;
13 ĉar li diris: Mi tion faris per la forto de
mia mano kaj per mia saĝeco, ĉar mi estas
saĝa; mi forigis la limojn de la popoloj, rabis
iliajn provizojn, kaj mi deĵetis kiel potenculo la
sidantojn; 14 kaj mia mano trovis la riĉaĵon de
la popoloj kiel neston; kaj kiel oni enkolektas
forlasitajn ovojn, mi enkolektis la tutan teron;
kaj neniu movis flugilon, malfermis la buŝon,
nek krietis. 15 Ĉu povas hakilo fanfaroni antaŭ
tiu, kiu hakas per ĝi? ĉu povas segilo fieri antaŭ
tiu, kiu ĝin tiras? kvazaŭ vergo svingus tiun, kiu
ĝin levas! kvazaŭ bastono levus tiun, kiu ne estas
el ligno!

16 Tial la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, venigos
malgrasecon sur liajn grasulojn, kaj sub lia gloro
ekbrulos fajro, kiel flamo. 17 Kaj la lumo de Izrael
fariĝos fajro, kaj lia Sanktulo fariĝos flamo; kaj
ĝi forbruligos kaj ekstermos liajn pikarbustojn
kaj dornojn en unu tago, 18 kaj ekstermos la
majeston de lia arbaro kaj de lia fruktoĝardeno,
de la animo ĝis la karno; kaj li fariĝos kiel
senfortigita kadukulo. 19 La restaĵo de la arboj
de lia arbaro estos malgrandnombra, kaj knabo
povos ilin registri.

20 En tiu tago la restintoj de Izrael kaj la savitoj
de la domo de Jakob ne plu fidos sian batanton,
sed fidos fidele la Eternulon, la Sanktulon de
Izrael. 21 Konvertiĝos la restintoj, la restintoj
de Jakob, al la Dio potenca. 22 Ĉar se via
popolo, ho Izrael, eĉ estos kiel la apudmara sablo,
nur la restintoj konvertiĝos; ĉar estas decidita
ekstermo per inunda justeco. 23 Ĉar deciditan
ekstermon la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, faros
en la tuta lando.

24 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot:
Ne timu la Asirianon, ho Mia popolo, kiu loĝas en
Cion; per vergo li vin frapos, kaj sian bastonon
li levos kontraŭ vin, kiel la Egiptoj; 25 ĉar
ankoraŭ tre malmulte daŭros, kaj finiĝos la
kolero kaj Mia furiozo pro iliaj malbonagoj; 26 kaj
la Eternulo Cebaot aperigos vipon super li, kiel Li
frapis la Midjanidojn ĉe la roko Oreb kaj kiel Lia
bastono estis super la maro, kaj Li levos ĝin, kiel
kontraŭ la Egiptojn. 27 Kaj en tiu tago lia ŝarĝo
estos deprenita de sur viaj ŝultroj kaj lia jugo de
sur via kolo, kaj la jugo krevos pro la graseco.

28 Li venas Ajaton, trapasas Migronon, revizias
siajn armilojn en Miĥmaŝ; 29 ili trapasis la
pasejon, tradormas la nokton en Geba; Rama
tremas, Gibea de Saul forkuras. 30 Kriu laŭte,
filino de Galim! atentu, Laiŝ! ho malriĉa
Anatot! 31 Madmena cedas, la loĝantoj de Gebim
forkuras. 32 Jam hodiaŭ li restos en Nob; li
etendas sian manon kontraŭ la monton de la
filino de Cion, kontraŭ la monteton de Jerusalem.

33 Jen la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, kun

forto dehakos branĉojn; la alte leviĝintaj estos
dehakitaj, kaj la fieraj estos humiligitaj. 34 Kaj Li
pereigos la densajn partojn de la arbaro per fero,
kaj Lebanon falos de la Potenculo.

11

1 Eliros markoto el la trunko de Jiŝaj, kaj
branĉo elkreskos el ĝiaj radikoj. 2 Kaj estos
sur li la spirito de la Eternulo, spirito de saĝo
kaj prudento, sprito de konsilo kaj forto, spirito
de sciado kaj de timo antaŭ la Eternulo. 3 Kaj
agrabla estos al li la timo antaŭ la Eternulo; kaj
ne laŭ la rigardo de siaj okuloj li juĝados, ne
laŭ la aŭdo de siaj oreloj li eldirados verdiktojn;
4 sed li juĝados malriĉulojn laŭ vero, kaj laŭ
justeco li eldirados verdiktojn por humiluloj de
la lando; kaj li frapos la teron per la vergo de
sia buŝo, kaj per la spiro de siaj lipoj li mortigos
malpiulon. 5 Vero estos la zono de lia lumbo,
kaj fideleco la zono de liaj koksoj. 6 Kaj loĝos
lupo kun ŝafido, kaj leopardo kuŝos kun kaprido;
kaj bovido kaj leonido kaj grasigita bruto estos
kune, kaj malgranda knabo ilin kondukos. 7 Kaj
bovino paŝtiĝos kun urso, kaj iliaj idoj kuŝos
kune; kaj leono simile al bovo manĝos pajlon.
8 Kaj suĉinfano ludos super la truo de aspido,
kaj demamigita infano metos sian manon sur la
neston de vipuro. 9 Oni ne malbonagos kaj ne
difektos sur Mia tuta sankta monto, ĉar la tero
estos tiel plena de konado de la Eternulo, kiel la
akvo plenigas la maron.

10 En tiu tempo al la radiko de Jiŝaj, kiu staros
kiel standardo por la popoloj, celados la nacioj;
kaj lia ripozejo estos honoro.
11 En tiu tempo la Sinjoro denove etendos Sian
manon, por akiri la restaĵon de Sia popolo, kiu
restis de Asirio kaj de Egiptujo kaj de Patros
kaj de Etiopujo kaj de Elam kaj de Ŝinar kaj de
Ĥamat kaj de la insuloj de la maro. 12 Kaj Li
levos standardon inter la nacioj kaj kolektos la
dispelitojn de Izrael, kaj la disĵetitojn de Jehuda
Li kolektos de la kvar finoj de la tero. 13 Kaj
malaperos la envio kontraŭ Efraimon, kaj la
premantoj de Jehuda ekstermiĝos; Efraim ne
envios Jehudan, kaj Jehuda ne premos Efraimon.
14 Sed ili flugos kune al la Filiŝtoj okcidenten,
prirabos la filojn de la oriento, sur Edomon kaj
Moabon ili metos sian manon; kaj la Amonidoj
ilin obeos. 15 Kaj la Eternulo sekigos la golfon de
Egiptujo, kaj svingos Sian manon kun forta vento
super la Rivero, kaj dividos ĝin en sep riveretojn,
kiujn oni povos transiri en ŝuoj. 16 Kaj estos vojo
por la restaĵo de Lia popolo, kiu restos de Asirio,
kiel estis al Izrael en la tempo, kiam li eliris el la
lando Egipta.

12

1 En tiu tago vi diros: Mi dankas Vin, ho
Eternulo; ĉar kvankam Vi koleris min, Via kolero
jam foriĝis, kaj Vi konsolas min. 2 Jen Dio estas
mia savo: mi fidas, kaj mi ne timas; ĉar Dio,
la Eternulo, estas mia forto kaj mia kanto, kaj
Li fariĝis mia savo. 3 Kaj vi ĉerpos kun ĝojo

akvon el la fontoj de la savo. 4 Kaj vi diros en
tiu tago: Danku la Eternulon, voku Lian nomon,
sciigu Liajn farojn inter la popoloj, memorigu,
ke Lia nomo estas alta. 5 Kantu al la Eternulo,
ĉar majestaĵon Li faris; tio estu sciata sur la tuta
tero. 6 Ĝojkriu kaj kantu, loĝantino de Cion; ĉar
granda estas inter vi la Sanktulo de Izrael.

13

1 Profetaĵo pri Babel, kiun viziis Jesaja, filo de
Amoc.
2 Sur senarba monto levu standardon, laŭte
voku al ili, faru signon per la mano, ke ili eniru
en la pordegon de la eminentuloj. 3 Mi ordonis al
Miaj sanktigitoj, Mi kunvokis al Mia kolero Miajn
fortulojn, kiuj ĝojas pro Mia majesteco. 4 Bruo
de amaso estas sur la montoj, kvazaŭ de grand-
nombra popolo! bruo de la regnoj de nacioj
kolektiĝintaj! la Eternulo Cebaot ĉirkaŭrigardas
la batalontan militistaron. 5 Ili venis el lando
malproksima, de la rando de la ĉielo, la Eternulo
kaj la iloj de Lia kolero, por ruinigi la tutan
landon. 6 Ĝemu, ĉar proksima estas la tago
de la Eternulo; kiel katastrofo ĝi venos de la
Plejpotenculo. 7 Tial ĉiuj manoj senfortiĝas kaj
ĉiu homa koro senkuraĝiĝas. 8 Ili estas teruratai,
spasmoj kaj doloroj ilin atakas, ili sin tordas, kiel
naskantino; kun miro ili rigardas unu alian, iliaj
vizaĝoj flamas. 9 Jen venis la tago de la Eternulo,
kruela kaj kolera kaj furioza, por fari la landon
dezerto kaj ekstermi el ĝi ĝiajn pekulojn. 10 La
steloj de la ĉielo kaj ĝiaj stelfiguroj ne donas sian
lumon, la suno mallumiĝis leviĝante, kaj la luno

ne briligos sian lumon. 11 Mi repagos al la mondo
la malbonon kaj al la malpiuloj ilian kulpon; Mi
ĉesigos la fierecon de la malhumiluloj, kaj la
arogantecon de la potenculoj Mi malaltigos. 12 Mi
faros, ke viro estos pli kara, ol oro, kaj homo
estos pli kara, ol la ora metalo el Ofir. 13 Por tio
Mi ektremigos la ĉielon, kaj la tero skuiĝos el sia
loko, pro la kolero de la Eternulo Cebaot kaj en
la tago de Lia flama kolero. 14 Ili estos kiel gazelo
persekutata, kiel ŝafo forlasita; ĉiu sin turnos
al sia popolo, kaj ĉiu kuros al sia lando. 15 Ĉiu
renkontita estos trapikita, kaj ĉiu kaptita falos
de glavo. 16 Iliaj infanoj estos frakasitaj antaŭ
iliaj okuloj; iliaj domoj estos prirabitaj, kaj iliaj
edzinoj estos malhonoritaj. 17 Mi vekos kontraŭ
ilin la Medojn, kiuj ne ŝatas arĝenton kaj oron
ne avidas, 18 sed per pafarkoj mortigas junulojn,
frukton de ventro ne kompatas; infanojn ne
indulgas ilia okulo. 19 Kaj Babel, la plej bela el la
regnoj, la majesta belaĵo de la Ĥaldeoj, estos kiel
Sodom kaj Gomora, ruinigitaj de Dio; 20 neniu
iam tie sidos, kaj por eterne ĝi restos neloĝata;
Arabo ne starigos tie sian tendon, kaj paŝtistoj
tie ne ripozos. 21 Ripozos tie sovaĝaj bestoj, kaj
iliaj domoj estos plenaj de gufoj, kaj strutoj tie
loĝos, kaj virkaproj tie saltados. 22 Kaj ŝakaloj
bruos en iliaj palacoj, kaj strigoj en la salonoj
de amuzo. Kaj baldaŭ venos ĝia tempo, kaj ĝiaj
tagoj ne daŭros.

14

1 Ĉar la Eternulo ekkompatos Jakobon, kaj

denove elektos Izraelon, kaj reloĝigos ilin en ilia
lando. Kaj fremduloj kuniĝos kun ili, kaj aliĝos
al la domo de Jakob. 2 Kaj popoloj prenos ilin
kaj venigos ilin sur ilian lokon, kaj la domo de
Izrael ekposedos ilin en la lando de la Eternulo
kiel sklavojn kaj sklavinojn. Kaj ili malliberigos
siajn malliberigintojn kaj regos siajn premintojn.

3 Kaj en tiu tago, kiam la Eternulo ripozigos
vin de via suferado kaj de via mizero, kaj de la
malfacila laborado, per kiu oni laborigis vin, 4 vi
eldiros ĉi tiun mokokanton pri la reĝo de Babel,
kaj diros: Kiel kvietiĝis la premanto, ĉesiĝis
la tributo! 5 La Eternulo rompis la bastonon
de la maljustuloj, la vergon de la regantoj,
6 kiu kolere batadis popolojn per batoj senĉesaj,
kolere regadis popolojn, senĉese persekutante.
7 Ekripozis, trankviliĝis la tuta tero, ĝojkrias,
kantante. 8 Eĉ la cipresoj ĝojas pri vi, la cedroj de
Lebanon: De tiu tempo, kiam vi ekkuŝis, neniu
hakanto venas al ni. 9 Ŝeol sube ekskuiĝis pro
vi, renkontante vin venantan; ĝi vekis por vi
la mortintojn, ĉiujn potenculojn de la tero; ĝi
levis por vi de iliaj tronoj ĉiujn reĝojn de la
popoloj. 10 Ili ĉiuj ekparolos kaj diros al vi: Vi
ankaŭ senfortiĝis, kiel ni, vi similiĝis al ni; 11 en
Ŝeolon estas ĵetita via majesto kaj la bruo de viaj
psalteroj; sub vi sterniĝos vermoj, kaj vermoj
estos via kovrilo. 12 Kial vi falis de la ĉielo, ho
brilo, filo de la matenruĝo! hakita sur la teron
vi estas, ho turmentinto de la popoloj. 13 Kaj vi
diris en via koro: Mi supreniros en la ĉielon, pli
alten ol la steloj de Dio mi levos mian tronon, kaj

mi sidos sur la monto de kunveno, ĉe la rando
de nordo; 14 mi supreniros sur la altaĵon de la
nuboj, mi similiĝos al la Plejaltulo. 15 Sed en
Ŝeolon vi estos mallevita, en la profundon de
la tombo! 16 Tiuj, kiuj vin vidos, rigardos vin
atente, kaj miros: Ĉu ĉi tio estas la viro, kiu
tremigis la teron, teruris regnojn, 17 kiu faris
la mondon dezerto kaj ruinigis ĝiajn urbojn,
kiu siajn kaptitojn ne liberigis hejmen? 18 Ĉiuj
reĝoj de popoloj kuŝas kun honoro, ĉiu en sia
domo; 19 sed vi estas forĵetita el via tombo,
kiel malŝatata branĉo, kovrita de mortigitoj,
trapikitaj per glavo, ĵetitaj malsupren en kavon,
kiel kadavro piedpremata. 20 Vi ne estos kun
ili en tombo, ĉar vian landon vi ruinigis, vian
popolon vi mortigis; la semon de malbonaguloj
oni neniam nomos. 21 Preparu liajn filojn por
buĉo pro la pekoj de iliaj patroj, por ke ili ne
leviĝu kaj ne heredu la landon kaj ne plenigu la
mondon per urboj. 22 Mi leviĝos kontraŭ ilin,
diras la Eternulo Cebaot; kaj Mi ekstermos de
Babel la nomon kaj restaĵon kaj filon kaj nepon,
diras la Eternulo. 23 Kaj Mi faros ĝin heredaĵo de
botaŭroj, kaj akvaj marĉoj, kaj Mi balaos ĝin per
balailo de pereigo, diras la Eternulo Cebaot.

24 Ĵuris la Eternulo Cebaot, dirante: Kiel Mi
intencis, tiel fariĝos; kaj kiel Mi decidis, tiel
efektiviĝos; 25 frakasita estos la Asiriano en Mia
lando, kaj sur Miaj montoj Mi lin dispremos,
por ke foriĝu de ili lia jugo kaj lia ŝarĝo estu
deprenita de sur iliaj ŝultroj. 26 Tio estas la
decido, farita pri la tuta tero; kaj tio estas la

mano, etendita super ĉiujn popolojn. 27 Ĉar la
Eternulo Cebaot decidis, kaj kiu malhelpos? kaj
Lia mano estas etendita, kiu do ĝin returnos?

28 En la jaro de la morto de la reĝo Aĥaz estis
farita la sekvanta profetaĵo:

29 Ne ĝoju, tuta Filiŝtujo, ke rompita estas
la vergo, kiu vin batadis; ĉar el la radiko
de serpento eliros vipuro, kaj ĝia produkto
estos fluganta serpento. 30 Kaj la unuenaskitoj
de malriĉuloj paŝtiĝos, kaj senhavuloj ripo-
zos sendanĝere; kaj Mi pereigos per malsato
vian radikon, kaj via restaĵo estos mortigita.
31 Ĝemploru, ho pordego; kriu, ho urbo; perdis
la kuraĝon la tuta Filiŝtujo; ĉar de nordo venas
fumo, kaj neniu restas sola en iliaj taĉmentoj.
32 Kaj kion oni respondos al la senditoj de la
popolo? Ke la Eternulo fortikigis Cionon, kaj en
ĝi trovos defendon la malriĉuloj de Lia popolo.

15

1 Profetaĵo pri Moab:

En nokto ruiniga pereis Ar-Moab, en nokto
ruiniga pereis Kir-Moab. 2 Ili iris en la domon
kaj sur la altaĵojn de Dibon, por plori; pri
Nebo kaj Medba ĝemploras Moab; ĉiuj kapoj
estas kalvaj, ĉiuj barboj estas razitaj. 3 Sur siaj
stratoj ili ĉirkaŭzonis sin per sakaĵoj; sur iliaj
tegmentoj kaj placoj ĉiuj ĝemkrias, konsumiĝas
per plorado. 4 Krias Ĥeŝbon kaj Eleale, ĝis
Jahac oni aŭdas ilian voĉon; tial ĝemploras la
armitoj de Moab, lia animo tremas en li. 5 Mia
koro krias pro Moab; liaj forkurintoj kuras ĝis

Coar, ĝis la tria Eglat; ĉar laŭ la vojo supren
al Luĥit ili iras plorante, ĉar sur la vojo al
Ĥoronaim leviĝas kriado de malfeliĉo. 6 Ĉar la
akvo de Nimrim sekforiĝis, ĉar sekiĝis la herbo,
malaperis kreskaĵoj, verdaĵo jam ne ekzistas.
7 Tial la abundaĵon, kiun ili kolektis, kaj sian
ŝparitaĵon ili transportas trans la riveron de la
salikoj. 8 Ĉar la kriado ĉirkaŭas la limojn de
Moab, ĝis Eglaim atingas lia plorado, kaj ĝis
Beer-Elim atingas lia plorado. 9 Ĉar la akvo de
Dimon estas plena de sango; ĉar Mi ankoraŭ
pli multe venigos sur Dimonon, leonon sur la
saviĝintojn de Moab kaj sur la restaĵon de la
lando.

16

1 Sendu ŝafidon al la reganto de la tero el
Sela en la dezerto sur la monton de la filino de
Cion. 2 Kiel vaganta birdo, elpelita el la nesto,
tiel estos la filinoj de Moab ĉe la transirejoj de
Arnon. 3 Aranĝu konsilon, faru decidon; simile
al nokto faru vian ombron meze de la tago; kaŝu
la elpelitojn, ne malkaŝu la vaganton. 4 Miaj
elpelitaj Moabidoj loĝu ĉe vi; estu por ili ŝirmo
kontraŭ la rabanto, ĝis ĉesiĝos la premado,
finiĝos la rabado, malaperos la piedpremanto el
la lando. 5 Kaj fortikiĝos trono per favorkoreco,
kaj sur ĝi kun justeco en la tendo de David sidos
juĝisto, celanta justecon, akcelanta la veron.

6 Ni aŭdis pri la fiereco de Moab, ke ĝi
estas tre granda; lia malhumileco kaj fiereco kaj
furiozado estas pli granda, ol lia forto. 7 Tial

ĝemkrios Moab pri si mem, ĉiuj ĝemkrios;
pri la fundamentoj de Kir-Ĥareset ili ploras,
profunde frapitaj. 8 Ĉar la kampoj de Ĥeŝbon
dezertiĝis, ankaŭ la vinberĝardenoj de Sibma;
la estroj de la popoloj dishakis la plej bonajn
branĉojn, kiuj atingis ĝis Jazer, etendiĝis en la
dezerton; ĝiaj markotoj disĵetiĝis, transiris la
maron. 9 Tial per la ploro de Jazer mi ploros
pri la vinberĝardeno de Sibma; mi priverŝos vin
per miaj larmoj, ho Ĥeŝbon kaj Eleale; ĉar krioj
de triumfo falis sur viajn somerajn fruktojn kaj
sur vian grenrikolton. 10 Foriĝis de la kampo
ĝojo kaj gajeco, kaj en la vinberĝardenoj oni
ne kantas nek ĝojkrias; vinon en la vinpremejoj
oni ne premas; la ĝojkriojn Mi ĉesigis. 11 Tial
mia interno sonas pri Moab kiel harpo, kaj mia
koro pri Kir-Ĥeres. 12 Kaj kiam montriĝos, ke
Moab senfortiĝis sur la altaĵo, kaj eniros en sian
templon, por preĝi, li nenion atingos.
13 Tio estas la vorto, kiun la Eternulo diris
pri Moab antaŭ longe. 14 Sed nun la Eternulo
diris jene: Post tri jaroj, kiel estas la jaroj de
dungito, malaltiĝos la gloro de Moab kun la
tuta grandnombreco, kaj restos tre malmulte,
malgrandnombre.

17

1 Profetaĵo pri Damasko:
Jen Damasko ne plu estos urbo, sed ĝi estos
amaso da ruinaĵoj. 2 Forlasitaj estos la urboj
de Aroer; brutaroj tie paŝtiĝos, kaj neniu ilin
fortimigos. 3 Kaj detruita estos la fortikaĵo de

Efraim, kaj la regno de Damasko kaj la restaĵo
de Sirio estos kiel la gloro de la Izraelidoj, diras
la Eternulo Cebaot.

4 En tiu tempo maldikiĝos la gloro de Jakob,
kaj lia grasa korpo malgrasiĝos. 5 Kaj estos tiel,
kiel kiam rikoltanto enkolektis la grenon kaj lia
mano rikoltis la spikojn, kaj estos kiel post la
rikolto de spikoj en la valo Refaim. 6 Kaj restos tie
postrikoltaĵo, kiel ĉe la skuado de olivarbo: du,
tri olivoj sur la supro de alta branĉo, kvar, kvin
sur la branĉoj fruktoportaj, diras la Eternulo, Dio
de Izrael. 7 En tiu tempo la homo sin turnos
al sia Kreinto, kaj liaj okuloj ekrigardos al la
Sanktulo de Izrael. 8 Kaj li ne turnos sin al la
altaroj, faritaj de liaj manoj, kaj ne rigardos al
la faritaĵo de siaj fingroj, al la sanktaj stangoj
kaj la idoloj de la suno. 9 En tiu tempo liaj
urboj fortikigitaj estos kiel ruinoj en arbaro aŭ
sur altaĵo, kiujn oni forlasis pro la Izraelidoj,
kaj ili estos dezertaj. 10 Ĉar vi forgesis la Dion
de via savo kaj ne memoris la Rokon de via
forteco; tial vi plantis plantaĵojn plezurigajn kaj
kreskigis fremdan vinberbranĉon; 11 en la tago,
kiam vi plantis, vi zorgis pri la kreskado, kaj en
la mateno, kiam vi semis, vi zorgis pri la floroj;
sed en la tago de ricevado estas ne rikolto, sed
doloro suferiga.

12 Ho ve! bruo de multe da popoloj; ili bruas
simile al la bruo de maroj; kaj tumulto de gentoj,
kiel tumulto de grandaj akvoj. 13 Gentoj bruas
simile al la bruado de grandaj akvoj; sed Li mi-
nace ekkrios al ili, kaj ili forkuros malproksimen,

kaj ili estos pelataj, kiel grenventumaĵo sur la
montoj estas pelata de vento, kaj kiel polvo estas
pelata de ventego. 14 Dum la vespero jen estas
teruro; sed antaŭ la mateno ili jam ne ekzistas.
Tia estas la sorto de niaj premantoj kaj la loto de
niaj rabantoj.

18

1 Ve al la lando flanke ombrata, kiu troviĝas
transe de la riveroj Etiopaj, 2 kiu sendas senditojn
per la maro kaj per kanaj ŝipoj sur la akvo!
Iru, rapidaj senditoj, al la popolo grandkreska
kaj glathaŭta, al la popolo, kiu estas pli terura,
ol kia ajn alia, al la popolo laŭregulara kaj
piedpremanta, kies landon tratranĉas riveroj.
3 Vi ĉiuj, kiuj troviĝas en la mondo kaj loĝas sur
la tero! rigardu, kiam oni levos standardon; kaj
aŭskultu, kiam oni ekblovos per trumpeto. 4 Ĉar
tiel diris al mi la Eternulo: Mi restos trankvila
kaj rigardos en Mia loĝejo, kiel serena varmego
ĉe hela lumo, kiel rosa nubo ĉe varmego de
rikolto. 5 Ĉar antaŭ la rikolto, kiam la florado
finiĝis kaj la floro fariĝis matura bero, Li de-
tranĉos la branĉojn per tranĉiloj kaj deprenos
la vinberbranĉojn. 6 Ĉio kune estos lasita por la
rabobirdoj de la montoj kaj por la bestoj de la
tero; kaj la rabobirdoj loĝos super ĝi en somero,
kaj ĉiaj bestoj de la tero super ĝi vintros. 7 En
tiu tempo sur la lokon de la nomo de la Eternulo
Cebaot, sur la monton Cion, alportos donacojn
al la Eternulo Cebaot la popolo grandkreska kaj
glathaŭta, la popolo, kiu estas pli terura, ol

kia ajn alia, la popolo laŭregulara kaj piedpremanta, kies landon tratranĉas riveroj.

19

1 Profetaĵo pri Egiptujo:
Jen la Eternulo veturos sur malpeza nubo
kaj venos Egiptujon. Kaj ektremos antaŭ Li
la idoloj de Egiptujo, kaj la koro de la Egiptoj
senkuraĝiĝos interne de ili. 2 Kaj Mi tumulti-
gos Egiptojn kontraŭ Egiptojn; kaj militos ĉiu
kontraŭ sia frato kaj ĉiu kontraŭ sia amiko,
urbo kontraŭ urbo, regno kontraŭ regno. 3 Kaj
malaperos la kuraĝo de la Egiptoj interne de ili,
kaj Mi detruos iliajn intencojn; kaj ili demandos
la idolojn kaj la sorĉistojn kaj la aŭguristojn kaj
la antaŭdiristojn. 4 Kaj Mi transdonos la Egiptojn
en la manon de kruela sinjoro, kaj senkompata
reĝo regos super ili, diras la Sinjoro, la Eternulo
Cebaot. 5 Kaj sekforiĝos la akvo el la maro, kaj la
rivero senakviĝos kaj sekiĝos. 6 Kaj senhaviĝos
la riveroj, elĉerpiĝos kaj sekiĝos la kanaloj de
Egiptujo, kano kaj junko velkos. 7 La herbejoj
apudakvaj, super la akvo mem, kaj ĉio semita
apud la akvo velkos, sekiĝos, kaj malaperos.
8 Kaj malĝojos la fiŝkaptistoj, kaj ploros ĉiuj, kiuj
ĵetas fiŝhokojn en la akvon, kaj la etendantoj
de retoj surakvaj estos malfeliĉaj. 9 Kaj hontos
la prilaboristoj de lino kombita kaj la teksistoj
de blanka tolo. 10 Kaj la pilastroj de la lando
estos disbatitaj; ĉiuj dungatoj estos malgajaj.
11 Malsaĝaj estas la princoj de Coan; la saĝaj
konsilistoj de Faraono fariĝis senkonsilaj. Kiel vi
diros al Faraono: Mi estas filo de saĝuloj, ido de

antikvaj reĝoj? 12 Kie do nun estas viaj saĝuloj?
ili do diru al vi kaj sciigu, kion la Eternulo Cebaot
decidis pri Egiptujo. 13 Malsaĝiĝis la princoj
de Coan, trompiĝis la princoj de Nof, erarigis
Egiptujon, la fundamenton de siaj gentoj. 14 La
Eternulo verŝis en ilin spiriton de konfuzo; kaj ili
erarigis Egiptujon en ĉiuj ĝiaj faroj, kiel ebriulo
ŝanceliĝas vomante. 15 Kaj estos en Egiptujo
nenia faro, kiun farus kapo aŭ vosto, branĉo aŭ
kano.

16 En tiu tempo Egiptujo estos kiel virinoj; ĝi
tremos kaj timos antaŭ la moviĝo de la mano
de la Eternulo Cebaot, kiun Li svingos super ĝi.
17 Kaj la lando de Jehuda fariĝos teruraĵo por la
Egiptoj; ĉiu, kiu rememoros ĝin, ektimos, pro la
decido de la Eternulo Cebaot, kiun Li decidis pri
ili.

18 En tiu tempo estos en la lando Egipta
kvin urboj, parolantaj la lingvon Kanaanan kaj
ĵurantaj per la Eternulo Cebaot; unu havos la
nomon Urbo de Detruo.

19 En tiu tempo estos altaro por la Eternulo
meze de la lando Egipta, kaj monumento por la
Eternulo apud ĝia limo; 20 kaj ĝi estos signo kaj
atesto pri la Eternulo Cebaot en la lando Egipta;
ĉar ili krios al la Eternulo pro la premantoj, kaj Li
sendos al ili savanton kaj potenculon, kiu savos
ilin. 21 Kaj la Eternulo fariĝos konata al la Egip-
toj; kaj la Egiptoj tiam ekkonos la Eternulon, kaj
alportos buĉoferojn kaj farunoferojn, kaj faros
sanktajn promesojn al la Eternulo kaj plenumos.
22 La Eternulo frapos la Egiptojn, frapos kaj

resanigos; kaj ili returnos sin al la Eternulo, kaj
Li aŭskultos ilian peton kaj resanigos ilin.
23 En tiu tempo estos vojo de Egiptujo al Asirio;
kaj la Asirianoj venados en Egiptujon kaj la
Egiptoj en Asirion, kaj la Egiptoj servados kune
kun la Asirianoj.
24 En tiu tempo Izrael estos triope kun Egiptujo
kaj Asirio; estos beno sur la tero. 25 La Eternulo
Cebaot benos ilin, dirante: Benataj estu Mia
popolo la Egiptoj, kaj Asirio, verko de Miaj
manoj, kaj Mia heredaĵo Izrael.

20

1 En la jaro, kiam Tartan venis Aŝdodon, kien
lin sendis Sargon, reĝo de Asirio, kaj li militis
kontraŭ Aŝdod kaj prenis ĝin, 2 en tiu tempo la
Eternulo parolis per Jesaja, filo de Amoc, dirante:
Iru, kaj demetu la sakaĵon de via lumbo, kaj
demetu la ŝuojn de viaj piedoj. Kaj li faris tiel;
li iris nuda kaj nudpieda. 3 Kaj la Eternulo diris:
Kiel Mia servanto Jesaja iris nuda kaj nudpieda
por trijara montrado kaj antaŭdirado pri Egiptujo kaj Etiopujo, 4 tiel la reĝo de Asirio kondukos
la kaptitajn Egiptojn kaj la ekzilitajn Etiopojn,
junulojn kaj maljunulojn, nudajn kaj nudpiedajn
kaj kun nudaj hontaj partoj, malhonore por la
Egiptoj. 5 Kaj ili havos teruron kaj honton pro
Etiopujo, kiun ili fidis, kaj pro Egiptujo, pri kiu ili
fanfaronis. 6 Kaj en tiu tempo diros la loĝantoj
de tiu apudmara lando: Jen kia estas nia fidita
lando, kien ni kuris, por serĉi helpon, por savi
nin kontraŭ la reĝo de Asirio; kiamaniere ni nun
savos nin?

21

1 Profetaĵo pri la apudmara dezerto:

Kiel renversanta de ventego de sudo, li venas
el la dezerto, el lando terura. 2 Kruela vizio estas
montrita al mi: rabanto rabas, kaj ruiniganto
ruinigas. Supreniru, ho Elam; sieĝu, ho Medujo;
ĉiun ĝemadon mi ĉesigis. 3 Tial mia lumbo
estas plena de doloro; turmentoj kaptis min,
kiel turmentoj de naskantino; mi tordiĝis, kiam
mi aŭdis; mi sentis teruron, kiam mi vidis.
4 Konsterniĝas mia koro, teruro min frapis; la
ĉarma nokto fariĝis por mi teruro. 5 Preparu
tablon, starigu gardostarantojn, manĝu, trinku.
Leviĝu, princoj, ŝmiru la ŝildon. 6 Ĉar tiele diris
al mi mia Sinjoro: Iru, starigu observanton; kion
li vidos, li diru. 7 Kaj li vidis vicojn da ĉevaloj
duope, vicojn da azenoj, vicojn da kameloj; kaj
li aŭskultis atente, kun granda atento. 8 Kaj
li ekkriis kiel leono: Mia sinjoro, mi staris
konstante sur mia observejo dum la tago, kaj sur
mia gardejo mi staris tutajn noktojn; 9 kaj jen
venis viro, veturanta sur duĉevala ĉaro, kaj li
ekkrias kaj diras: Falis, falis Babel, kaj ĉiuj idoloj
de ĝiaj dioj rompiĝis sur la teron. 10 Mia draŝaĵo,
kaj filo de mia garbejo! kion mi aŭdis de la
Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, tion mi diris al
vi.

11 Profetaĵo pri Duma:

Oni krias al mi el Seir: Gardisto, kiom da nokto
restas? gardisto, kiom da nokto restas? 12 La
gardisto diris: Venis la mateno, kaj tamen estas
nokto; se vi volas demandi, demandu, revenu
denove.

13 Profetaĵo pri Arabujo:

En la arbaro Arabuja pasigu la nokton, karavanoj Dedanaj! 14 Elportu akvon renkonte al la soifanto, vi, loĝantoj de la lando Tema, kun pano renkontu la forkurinton; 15 ĉar oni forkuras de glavo, de akrigita glavo, kaj de pafarko streĉita, kaj de kruela batalo. 16 Ĉar tiele diris al mi la Sinjoro: Post unu jaro, kiel la jaro de dungito, malaperos la tuta gloro de Kedar; 17 kaj la restaĵo de la heroaj arkpafistoj de Kedar estos malgranda; ĉar la Eternulo, Dio de Izrael, diris.

22

1 Profetaĵo pri la valo de vizio:

Kio nun estas al vi, ke vi ĉiuj iris sur la tegmentojn? 2 Vi, plena de bruo, urbo tumulta, urbo gaja, viaj mortigitoj ne estas mortigitaj per glavo kaj ne mortis en batalo; 3 ĉiuj viaj ĉefoj kune forkuris de pafarko; ĉiuj, kiujn oni trovis ĉe vi, estas ligitaj; ligitaj estas kune ĉiuj, kiuj forkuris malproksimen. 4 Tial mi diris: Forturnu vin de mi, mi ploros maldolĉe; ne penu konsoli min pri la malfeliĉo de la filino de mia popolo. 5 Ĉar tio estas tago de konsterno kaj de piedpremado kaj de konfuzo antaŭ la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, en la valo de vizio; detruado de muroj kaj vokado al la montoj. 6 Kaj Elam portis sagujon en vico da rajdantoj, kaj Kir briligis ŝildon. 7 Kaj viaj plej bonaj valoj pleniĝis de ĉaroj, kaj rajdantoj sin aranĝis antaŭ la pordego. 8 Kaj oni formetis la kurtenon de Jehuda; kaj vi rigardis en tiu tago la armilojn de la arbara

domo, 9 kaj vi vidis, ke estas multe da fendoj en
la urbo de David; kaj vi kolektis la akvon de la
malsupra lageto. 10 Kaj vi kalkulis la domojn de
Jerusalem; kaj vi detruis la domojn, por fortikigi
la muron. 11 Kaj inter la du muroj vi faris
basenon por la akvo de la malnova lageto. Sed
vi ne direktis vian rigardon al Tiu, kiu tion faris,
kaj ĝian antikvan Kreinton vi ne rigardis. 12 Kaj
en tiu tago la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, vokis,
ke oni ploru kaj kriu, kaj detranĉu siajn harojn
kaj surmetu sur sin sakaĵon. 13 Jen estas ĝojo kaj
gajeco: oni mortigas bovojn, buĉas ŝafojn; oni
manĝas viandon kaj trinkas vinon, dirante: Ni
manĝu kaj trinku, ĉar morgaŭ ni mortos. 14 Sed
al mia orelo malkaŝis la Eternulo Cebaot: Ĉi
tiu malbonagado ne estos pardonita al vi, ĝis vi
mortos, diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot.

15 Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot:
Iru, venu al tiu administranto, al Ŝebna, la
palacestro, kaj diru: 16 Kion vi havas ĉi tie?
kaj kiun vi havas ĉi tie, ke vi elhakigis al vi ĉi
tie tombon? Li elhakigas alte sian tombon, li
elĉizigas en la roko loĝejon por si. 17 Jen la
Eternulo forte vin ĵetos kaj forte vin kaptos; 18 Li
volvos vin kaj rulos kiel globon en vastan landon;
tie vi mortos, tie restos la ĉaroj de via gloro, vi,
malhonoro de la domo de via sinjoro! 19 Kaj Mi
depuŝos vin de via posteno, kaj el via ofico vi
estos forigita. 20 Kaj en tiu tago Mi alvokos Mian
servanton Eljakim, filon de Ĥilkija, 21 kaj Mi
vestos lin per via ĥitono kaj zonos per via zono,
kaj vian regadon Mi transdonos en lian manon;

kaj li estos patro por la loĝantoj de Jerusalem
kaj por la domo de Jehuda. 22 Kaj Mi metos la
ŝlosilon de la domo de David sur lian ŝultron;
kaj li malfermos, kaj neniu fermos; kaj li fermos,
kaj neniu malfermos. 23 Kaj Mi fortikigos lin
kiel najlon sur loko fidinda, kaj li estos trono de
honoro en la domo de sia patro. 24 Kaj pendos sur
li la tuta gloro de la domo de lia patro, la infanoj
kaj idoj, ĉiuj malgrandaj vazoj, de la vazoj por
manĝado ĝis la vazoj por trinkado. 25 En tiu tago,
diras la Eternulo Cebaot, estos forigita la najlo,
fortikigita sur loko fidinda; ĝi estos rompita kaj
falos, kaj pereos la ŝarĝo, kiu estis sur ĝi; ĉar la
Eternulo diris.

23

1 Profetaĵo pri Tiro:
Plorkriu, ho ŝipoj de Tarŝiŝ; ĉar ĝi estas
detruita tiel, ke restis neniu domo, neniu pordo.
El la lando de la Kitidoj tio estas sciigita al ili.
2 Silentu, ho loĝantoj de la apudmara lando.
Komercistoj de Cidon, transveturantaj la maron,
vin plenigadis; 3 sur granda akvo oni venigadis
al ĝi semojn de Ŝiĥor, rikoltaĵon de Nilo; kaj ĝi
estis komercejo de la popoloj. 4 Hontu, Cidon;
ĉar la maro, la mara fortikaĵo diris: Mi ne havis
dolorojn, mi ne naskis, mi ne edukis knabojn, mi
ne kreskigis knabinojn. 5 Kiam oni tion aŭdos
en Egiptujo, oni ektremos ĉe la sciigo pri Tiro.
6 Transiru al Tarŝiŝ, plorkriu, ho loĝantoj de la
apudmara lando. 7 Ĉu tio estas via gaja urbo,
la tre antikva? ĝiaj piedoj forportas ĝin, por
loĝi malproksime. 8 Kiu decidis tion pri Tiro,

la kronita, kies komercistoj estas princoj kaj
kies negocistoj estas eminentuloj de la lando?
9 La Eternulo Cebaot tion decidis, por malaperigi
la majeston de ĉiu gloro, por humiligi ĉiujn
eminentulojn de la lando. 10 Trapasu vian landon
kiel rivero, ho filino de Tarŝiŝ; jam nenio vin
zonas. 11 Sian manon Li etendis super la maron,
Li skuis regnojn; la Eternulo faris ordonon pri
Kanaan, por ekstermi liajn fortikaĵojn. 12 Kaj
Li diris: Vi en plu estos gaja, vi, senhonorigita
virgulino, filino de Cidon! Leviĝu, transiru al la
Kitidoj; sed ankaŭ tie vi ne havos trankvilecon.
13 Jen la lando de la Ĥaldeoj: ĉi tiu popolo ne
ekzistis; la Asiriano ĝin fondis por la loĝantoj
de la dezerto; ili starigis sieĝajn turojn, detruis
ĝiajn palacojn, faris ĝin ruino. 14 Plorkriu, ho
ŝipoj de Tarŝiŝ; ĉar detruita estas via potenco.
15 En tiu tempo Tiro estos forgesita dum sepdek
jaroj, kiuj estas kiel la tempo de unu reĝo; post
la fino de la sepdek jaroj estos kun Tiro tio, kion
oni kantas pri malĉastistino: 16 Prenu la harpon,
ĉirkaŭiru la urbon, ho forgesita malĉastistino;
ludu bone, kantu multe, por ke oni rememoru
vin. 17 Kaj post la fino de la sepdek jaroj
la Eternulo vizitos Tiron, kiu denove ricevados
promalĉastajn donacojn kaj malĉastados kun
ĉiuj regnoj de la mondo sur la supraĵo de la tero.
18 Kaj ĝia komercenspezo kaj ĝiaj promalĉastaj
donacoj estos konsekritaj al la Eternulo; ili ne
estos kolektataj en trezorejon nek konservataj;
sed por tiuj, kiuj loĝas antaŭ la vizaĝo de la
Eternulo, estos ĝia komercenspezo, por ke ili

manĝu sate kaj havu belajn vestojn.

24

1 Jen la Eternulo dezertigas la landon kaj ru-
inigas ĝin kaj ŝanĝas ĝian aspekton kaj disĵetas
ĝiajn loĝantojn. 2 Kaj estos al la popolo kiel
al la pastro, al la servisto kiel al lia mastro, al
la servistino kiel al ŝia mastrino, al la aĉetanto
kiel al la vendanto, al la pruntedonanto kiel
al la pruntepreneanto, al la ŝuldanto kiel al
la kreditoro. 3 Tute dezertigita estos la lando
kaj tute prirabita; ĉar la Eternulo tion diris.
4 Funebras kaj velkas la lando, senfortiĝas kaj
velkas la mondo, senfortiĝas la eminentuloj de la
popolo de la lando. 5 Kaj la tero estas malpurigita
de siaj loĝantoj; ĉar ili malobeis la instruon,
ŝanĝis la leĝon, detruis la eternan interligon.
6 Pro tio malbeno konsumis la teron, kaj kulpiĝis
tiuj, kiuj loĝas sur ĝi; pro tio forbrulis la
loĝantoj de la lando kaj restis malmulte da
homoj. 7 Malgaja estas la mosto, sensukiĝis la
vinbero, ĝemas ĉiuj ĝojintoj. 8 Ĉesiĝis la gajeco
de tamburinoj, malaperis la bruo de gajuloj,
ĉesiĝis la gajeco de harpo. 9 Oni ne trinkas vinon
ĉe kantado; maldolĉa estas ebriigaĵo por siaj
trinkantoj. 10 Ruinigita estas la dezerta urbo; ĉiuj
domoj estas fermitaj tiel, ke oni ne povas eniri.
11 Oni ploras sur la stratoj pri vino; mallumiĝis
ĉia ĝojo, malaperis la gajeco de la lando. 12 En la
urbo restis dezerteco, kaj la pordegoj disbatitaj
estas ruinigitaj. 13 Ĉar tiel estos meze de la
lando, meze de la popoloj: kiel post fruktoskuo

de olivarbo, kiel estas al la restintaj beroj post la
fino de la vinberrikolto. 14 Ili levos sian voĉon kaj
ĝojkrios, pri la majesto de la Eternulo ili krios de
la maro. 15 Tial en la regionoj orientaj gloru la
Eternulon, sur la insuloj de la maro la nomon de
la Eternulo, Dio de Izrael.
16 De la rando de la tero ni aŭdis kantadon:
Gloro al la justulo; sed mi diras: Ho mi malfeliĉa,
ho mi malfeliĉa, ve al mi! rabis rabistoj, kaj
per granda rabado ili rabis. 17 Teruro, kavo, kaj
kaptilo trafos vin, ho loĝantoj de la tero. 18 Kaj
tiu, kiu forkuros de la voĉo de la teruro, falos
en kavon; kaj kiu eliros el la kavo, trafos en la
kaptilon; ĉar la aperturoj de alte malfermiĝis
kaj la fundamento de la tero ekskuiĝis. 19 Forte
diskrevis la tero, forte dispeciĝis la tero, forte
skuiĝis la tero. 20 Ŝanceliĝas la tero kiel ebriulo,
kaj balanciĝas kiel hamako; kaj pezas sur ĝi ĝia
krimeco; kaj ĝi falis, kaj ne plu leviĝos.
21 Kaj en tiu tempo punos la Eternulo la
taĉmentojn de la alto en la ĉielo kaj la reĝojn de
la tero sur la tero. 22 Kaj ili estos kolektitaj kune,
ligitaj en malliberejo, kaj ili estos enŝlositaj en
ŝlositejo, kaj post longa tempo ili estos punitaj.
23 Kaj ruĝiĝos la luno, kaj hontos la suno, kiam
la Eternulo Cebaot ekreĝos sur la monto Cion
kaj en Jerusalem, kaj Lia gloro aperos antaŭ Liaj
plejaĝuloj.

25

1 Ho Eternulo, Vi estas mia Dio; mi gloros
Vin, mi laŭdos Vian nomon; ĉar Vi faris mi-
raklon; decidoj antikvaj fariĝis efektivaĵoj kaj

veraĵoj. 2 Ĉar Vi faris el urbo amason da
ŝtonoj; urbon fortikigitan Vi faris ruino; la
kasteloj de la barbaroj ne plu prezentas urbon
kaj neniam rekonstruiĝos. 3 Pro tio gloros
Vin popolo potenca, urbo de fortaj gentoj Vin
timos. 4 Ĉar Vi fariĝis fortikaĵo por senhavulo,
fortikaĵo por malriĉulo en lia mizero, rifuĝejo
kontraŭ pluvego, ombro kontraŭ varmego; ĉar la
spirito de potenculoj estas kiel pluvego kontraŭ
muron. 5 Kiel varmegon en dezerto Vi kvietigis la
malhumilecon de la barbaroj; kiel varmego per
ombro de nubo estas mallaŭtigita la kantado de
la potenculoj. 6 Kaj la Eternulo Cebaot faros por
ĉiuj popoloj sur tiu monto festenon el grasaĵoj,
festenon el bona vino, el grasaĵoj sukoplenaj, el
vinoj ne fermentintaj. 7 Kaj Li forigos sur tiu
monto la kovrilon, kiu kovras ĉiujn popolojn, kaj
la kurtenon, kiu estas etendita super ĉiuj gentoj.
8 Li neniigos la morton por ĉiam; kaj la Sinjoro,
la Eternulo, forviŝos la larmojn de ĉiuj vizaĝoj,
kaj la honton de Sia popolo Li forigos de la tuta
tero; ĉar la Eternulo tion diris.

9 Kaj oni diros en tiu tago: Jen estas nia Dio,
al kiu ni esperis, kaj Li nin savis; jen estas la
Eternulo, al kiu ni esperis, ni ĝoju kaj estu gajaj
pro Lia savo. 10 Ĉar haltos la mano de la Eternulo
sur tiu monto; tiam Moab estos dispremita sur
sia loko, kiel pajlo estas dispremata en sterka
koto. 11 Kaj se li etendos siajn manojn meze de ĝi,
kiel naĝanto etendas, por naĝi, tiam humiliĝos
lia fiereco kune kun la lerteco de liaj manoj.
12 Kaj viajn altajn fortikajn murojn Li renversos,

malaltigos, ĵetos sur la teron al la polvo.

26

1 En tiu tago la jena kanto estos kantata en la
lando Juda: Ni havas urbon potencan; savon Li
starigas kiel murojn kaj remparon. 2 Malfermu
la pordegojn, por ke eniru la popolo justa,
konservanta la fidelecon. 3 Por la fidmensulo
Vi konservos pacon absolutan; ĉar Vin li fidas.
4 Fidu la Eternulon por ĉiam; ĉar en Dio, la
Eternulo, estas roko eterna. 5 Ĉar Li ĵetis
malsupren loĝantojn de la altaĵo, urbon alte
leviĝintan; Li malaltigis ĝin, malaltigis ĝis la
tero, ĵetis ĝin al la polvo. 6 Piedo ĝin premas, la
piedoj de malriĉuloj, la plandoj de senhavuloj.
7 La vojo de justulo estas rekta; Vi, Pravulo,
ebenigas la vojon de justulo. 8 Eĉ sur la vojo
de Via juĝo, ho Eternulo, ni esperis al Vi; Vian
nomon kaj la memoron pri Vi sopiris nia animo.
9 Per mia animo mi sopiris Vin en la nokto, per
mia spirito en mia interno mi serĉis Vin matene;
ĉar dum Via juĝado sur la tero la loĝantoj
de la mondo lernis justecon. 10 Se malvirtulo
estas indulgata, li ne lernas justecon; en lando
de justeco li agas maljuste kaj ne rigardas la
majeston de la Eternulo.
11 Ho Eternulo, levita estis Via mano, sed ili
ne vidis tion; ili ekvidos kun honto Vian ĵaluzon
pri la popolo; Via flama kolero kontraŭ Viaj
malamikoj formanĝos ilin. 12 Ho Eternulo, Vi
starigos por ni pacon; ĉar ankaŭ ĉiujn niajn
aferojn Vi faris por ni. 13 Ho Eternulo, nia Dio!
regis super ni sinjoroj krom Vi, sed nur per

Vi ni gloras Vian nomon. 14 Ili mortis kaj ne reviviĝos, ili estas malvivuloj kaj ne releviĝos;
ĉar Vi ilin punis kaj ekstermis, kaj Vi malaperigis
ĉiun memoron pri ili. 15 Vi multigis la popolon,
ho Eternulo, Vi multigis la popolon; Vi gloriĝis
vaste sur ĉiuj finoj de la tero.

16 Ho Eternulo, en mizero ili rememoris Vin,
ili preĝis mallaŭte, kiam Vi ilin punis. 17 Kiel
gravedulino ĉe la alproksimiĝo de la naskado
turmentiĝas kaj krias en siaj doloroj, tiel ni estis
antaŭ Vi, ho Eternulo. 18 Ni estis gravedaj, ni
turmentiĝis, ni naskis kvazaŭ venton; savon ni
ne venigis al la tero, kaj ne falis la loĝantoj
de la mondo. 19 Reviviĝos Viaj mortintoj, miaj
kadavroj releviĝos. Vekiĝu kaj ĝoju vi, kuŝantaj
en la tero; ĉar roso sur kreskaĵoj estas Via roso,
kaj la tero elĵetos la mortintojn.

20 Iru, mia popolo, eniru en viajn ĉambrojn
kaj ŝlosu viajn pordojn post vi; kaŝu vin por
mallonga momento, ĝis pasos la kolero. 21 Ĉar
jen la Eternulo eliros el Sia loko, por puni la
malbonagojn de la loĝantoj de la tero; kaj la tero
malkaŝos sian sangon kaj ne plu kovros siajn
mortigitojn.

27

1 En tiu tago la Eternulo punos per Sia peza kaj
granda kaj forta glavo la levjatanon, la serpenton
eltordiĝeman, kaj la levjatanon, la serpenton
kurbiĝantan; kaj Li mortigos la drakon, kiu estas
en la maro.

2 En tiu tago kantu pri ĝi, pri la kara vin-
berĝardeno: 3 Mi, la Eternulo, estas ĝia gar-
danto; ĉiumomente Mi trinkigas ĝin; por ke
neniu ĝin difektu, Mi gardas ĝin tage kaj nokte.
4 Ĉu Mi ne havas koleron? ĉu iu elmetus
batale kontraŭ Mi dornojn kaj pikarbustojn? Mi
elpaŝus kontraŭ ilin, kaj ĉiujn kune forbruli-
gus. 5 Nur en la okazo, se oni serĉus Mian
defendon, por fari pacon kun Mi, oni farus kun
Mi pacon. 6 En la estonteco Jakob enradikiĝos;
Izrael ekfloros kaj ellasos verdajn branĉojn; kaj
ili plenigos la mondon per fruktoj.

7 Ĉu li estis frapata tiel, kiel estis frapataj liaj
frapantoj? aŭ ĉu li estas mortigita tiel, kiel estas
mortigitaj liaj mortigintoj? 8 Nur kiam la mezuro
tro pleniĝis, Vi punis lin per ekzilo: Li elpelis lin
per Sia potenca blovo en la tago de orienta vento.
9 Tial tiamaniere estos forviŝita la malbonagado
de Jakob; kaj la tuta frukto de la forigo de lia
peko konsistos en tio, ke li faros ĉiujn ŝtonojn de
la altaroj kiel dispeciĝintaj kalkŝtonoj, ke ne plu
restu la sanktaj stangoj kaj la idoloj de la suno.
10 Ĉar urbo fortikigita estos solecigita, loĝloko
estos forlasita kaj forrestigita kiel dezerto; tie
paŝtiĝos bovido, tie ĝi ripozos kaj formanĝos
ĝiajn kreskaĵojn. 11 Kiam sekiĝos ĝiaj branĉoj,
oni ilin rompos; venos virinoj kaj forbruligos ilin.
Ĉar tio ne estas popolo prudenta, tial ĝia Kreinto
ne kompatos ĝin, kaj ĝia Farinto ĝin ne indulgos.

12 Kaj en tiu tago la Eternulo debatos la
fruktojn, komencante de la fluo de la Rivero ĝis
la torento de Egiptujo; kaj vi, ho Izraelidoj, estos

kolektitaj unu post unu.

13 Kaj en tiu tago oni ekblovos per granda
trumpeto, kaj venos tiuj, kiuj perdiĝis en la
lando Asiria kaj kiuj estis elpelitaj en la landon
Egiptan, kaj ili adorkliniĝos antaŭ la Eternulo sur
la sankta monto en Jerusalem.

28

1 Ve al la fiera krono de la ebriuloj de Efraim!
ilia bela majesto estas velkinta floro; sur la supro
de grasa kampo ili estas senkonsciigitaj de vino.
2 Jen la Sinjoro havas fortulon kaj potenculon;
kiel hajla pluvego, kiel pereiga ventego, kiel
inundo de forta disverŝiĝinta akvo, li potence
ĵetos ilin sur la teron. 3 Per piedoj estos premata
la fiera krono de la ebriuloj de Efraim. 4 Kaj
ilia bela majesto fariĝos velkinta floro sur la
supro de grasa kampo, kiel figo antaŭ la somero;
kiam la vidanto ĝin ekvidas, li, apenaŭ preninte
ĝin en la manon, tuj ĝin englutas. 5 En tiu
tago la Eternulo Cebaot estos majesta krono
kaj bela diademo por la restaĵo de Sia popolo,
6 kaj spirito de justeco por la sidantoj en la
juĝejo, kaj forto por tiuj, kiuj rebatas la batalon
al la pordego. 7 Sed ankaŭ ĉi tiuj ŝanceliĝas
de vino kaj balanciĝas de drinkaĵo; pastro kaj
profeto ŝanceliĝas de drinkaĵo, senkonsciiĝas de
vino, vagas pro drinkaĵo, eraras en la vidado,
falpuŝiĝas ĉe la juĝa verdikto. 8 Ĉar ĉiuj tabloj
estas plenaj de vomaĵo kaj malpuraĵo, mankas
jam loko. 9 Al kiu li instruas scion, kaj al kiu li
aŭdigas predikon? ĉu al forprenitaj for de lakto,

al demamigitoj? 10 Ĉar ordono post ordono,
ordono post ordono; regulo post regulo, regulo
post regulo; iom tie, iom ĉi tie. 11 Per balbutantaj
lipoj kaj per lingvo fremda Li parolos al ili,
12 Tiu, kiu diris al ili: Jen estas ripozejo, lasu
la laculon ripozi; kaj jen estas trankviligo; sed
ili ne volis aŭskulti. 13 Kaj aperos al ili la vorto
de la Eternulo, ordono post ordono, ordono post
ordono, regulo post regulo, regulo post regulo,
iom tie, iom ĉi tie; por ke ili iru kaj falu dorsen
kaj rompiĝu kaj enretiĝu kaj kaptiĝu.

14 Tial aŭskultu la vorton de la Eternulo, vi,
mokistoj, regantoj de tiu popolo, kiu estas en
Jerusalem. 15 Ĉar vi diras: Ni faris interligon kun
la morto, kaj kun Ŝeol ni faris interkonsenton;
kiam la frapanta vipo estos trapasanta, ĝi nin ne
atingos, ĉar mensogon ni faris nia rifuĝejo kaj
per malvero ni nin kovros. 16 Pro tio tiele diris
la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi por fundamento
kuŝigas ŝtonon en Cion, ŝtonon elprovitan,
bazangulan, valoregan, fortikigitan fundamen-
ton; la fidanto ne maltrankviliĝu. 17 Kaj Mi faros
justecon la mezurŝnuro, kaj veron la vertikalo;
kaj hajlo forbatos la rifuĝejon de mensogo, kaj
la kaŝejon forportos akvo. 18 Kaj forigita estos
via interligo kun la morto, kaj via interkonsento
kun Ŝeol ne teniĝos; kiam la frapanta vipo estos
trapasanta, vi estos frakasata de ĝi. 19 Ĉiufoje,
kiam ĝi trairos, ĝi kaptos vin; ĉar ĉiutage ĝi
trairos, tage kaj nokte, kaj terura estos la klarigo,
kiun ĝi donos. 20 Ĉar tro mallonga estos la lito,
por sin etendi; kaj la litkovrilo estos tro mallarĝa,

por sin enkovri. 21 Ĉar la Eternulo leviĝos,
kiel sur la monto Peracim, Li koleros, kiel en
la valo Gibeona, por plenumi Sian faron, Sian
eksterordinaran faron, kaj fari Sian laboron,
Sian eksterordinaran laboron. 22 Kaj nun ne
moku, por ke viaj katenoj ne plifortiĝu; ĉar mi
aŭdis, ke de la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, tio
estas neŝanĝeble decidita pri la tuta lando.

23 Atentu, kaj aŭskultu mian voĉon; konsideru,
kaj aŭskultu mian parolon. 24 Ĉu ĉiutage la
plugisto plugas por semado, sulkaranĝas kaj
erpas sian kampon? 25 Kiam li ebenigis ĝian
supraĵon, li disŝutas ja nigelon kaj disĵetas
kuminon kaj metas tritikon laŭ vicoj kaj hordeon
en la difinitan lokon kaj spelton ĉe la limoj.
26 Tian ordon lernigis al li lia Dio, Li instruis
lin. 27 Ĉar ne per fera draŝilo oni draŝas nigelon,
kaj oni ne rulas radon de ĉaro sur kumino; sed
per bastono oni elbatas nigelon, kaj kuminon
per vergo. 28 Greno estas draŝata; sed ne
eterne oni ĝin draŝas; oni frapas ĝin per la
rado de sia ĉaro, sed per siaj ĉevaloj oni ĝin ne
dispremas. 29 Ankaŭ ĉi tio venas de la Eternulo
Cebaot; mirinda estas Lia decido, granda estas
Lia saĝeco.

29

1 Ve al Ariel, al Ariel, al la urbo, en kiu sidis
David! aldonu jaron al jaro, la festoj faru sian
ciklon. 2 Mi premos Arielon, kaj estos ĝemado
kaj malĝojo; kaj li estos al Mi vera Ariel. 3 Kaj
Mi sieĝos vin ĉirkaŭe, kaj Mi premos vin per

remparo, kaj Mi starigos kontraŭ vi turojn. 4 Kaj
vi parolos malalte el sub la tero, kaj el sub la
polvo vi murmuros viajn vortojn; kaj via voĉo
estos kiel voĉo de ventroparolisto el sub la tero,
kaj el sub la polvo vi flustros viajn vortojn.
5 Sed la multego de viaj malamikoj estos kiel
subtila polvo, kaj la multo de la premantoj estos
kiel disfluganta grenventumaĵo; kaj tio fariĝos
subite, neatendite. 6 De la Eternulo Cebaot
vi estos punata kun tondro kaj tertremo kaj
granda bruo, kun ventego kaj turnovento kaj
konsumeganta fajra flamo. 7 Kaj kiel sonĝo,
kiel nokta vizio estos la multo de la popoloj,
kiuj batalos kontraŭ Ariel kaj kontraŭ ĉiuj liaj
fortikaĵoj kaj kiuj premos lin. 8 Kiel malsatanto
sonĝas, ke li manĝas, sed li vekiĝas, kaj lia
interno estas malplena; kaj kiel soifanto sonĝas,
ke li trinkas, sed li vekiĝas, kaj li estas senforta
kaj lia animo forte soifas: tiel estos kun la
multego de ĉiuj popoloj, kiuj batalos kontraŭ la
monto Cion.
9 Haltu kaj miru, ŝajnigu vin blindaj kaj
blindiĝu. Ili ebriiĝis, sed ne de vino; ili
ŝanceliĝas, sed ne de drinkaĵo. 10 Ĉar la Eternulo
verŝis sur vin spiriton de profunda dormo kaj
fermis viajn okulojn, vualis la profetojn kaj viajn
estrojn, la viziistojn. 11 Kaj ĉia vizio estos por vi
kiel la vortoj de libro sigelita, kiun oni donas al
homo, kiu povoscias legi, dirante al li: Volu legi
ĉi tion; sed li respondas: Mi ne povas, ĉar ĝi estas
sigelita. 12 Sed kiam oni donas la libron al homo,
kiu ne povoscias legi, dirante al li: Volu legi ĉi
tion, li respondas: Mi ne povoscias legi.

13 Kaj la Sinjoro diris: Ĉar ĉi tiu popolo
alproksimiĝas per sia buŝo kaj honoras Min per
siaj lipoj, sed ilia koro estas malproksime de Mi,
kaj ilia timo antaŭ Mi estas nur lernita ordono
de homoj: 14 tial Mi plue agos mirinde kun ĉi
tiu popolo, Mi agos tre mirinde; kaj pereos la
saĝeco de ĝiaj saĝuloj, kaj la kompetenteco de
ĝiaj kompetentuloj malaperos.

15 Ve al tiuj, kiuj profunde kaŝas antaŭ la
Eternulo la intencojn, kaj kies faroj estas en
mallumo, kaj kiuj diras: Kiu nin vidas? kaj
kiu scias pri ni? 16 Ho, via perverseco! Ĉu la
potfaristo estas rigardata kiel egala al la argilo?
ĉu faritaĵo diras pri sia farinto: Li min ne faris?
kaj ĉu kreitaĵo diras pri sia kreinto: Li ne estas
kompetenta? 17 Sed jen baldaŭ, post mallonga
tempo, Lebanon aliformiĝos en fruktoportan
kampon, kaj la fruktoporta kampo estos rigar-
data kiel arbaro. 18 Kaj en tiu tago la surduloj
aŭdos la vortojn de la libro, kaj la okuloj de la
blinduloj ekvidos tra mallumo kaj nokto. 19 Kaj
la mizeruloj havos grandan ĝojon en la Eternulo,
kaj la homoj malriĉaj triumfos en la Sanktulo
de Izrael. 20 Ĉar malaperos premanto, kaj ne
plu ekzistos blasfemanto, kaj ekstermitaj estos
ĉiuj zorgantoj pri malbonagoj, 21 kiuj pekigas
homojn per vorto kaj faras insidojn kontraŭ
juĝopetanto ĉe la pordego kaj trompe forpuŝas
justulon. 22 Pro tio tiele diris pri la domo de
Jakob la Eternulo, kiu elaĉetis Abrahamon: Nun
Jakob ne hontos, kaj nun lia vizaĝo ne paliĝos.
23 Ĉar kiam li vidos meze de si siajn infanojn,

la faron de Miaj manoj, ili honoros Mian nomon
kaj honoros la Sanktulon de Jakob kaj respektos
la Dion de Izrael. 24 Kaj la spirite-erarantoj
ricevos prudenton, kaj la malpacemuloj akceptos
instruon.

30

1 Ve al la filoj malobeemaj, diras la Eternulo,
kiuj faras interkonsilojn, sed sen Mi, kaj aranĝas
interkonsentojn, sed sen Mia spirito, por aligi
pekon al peko, 2 kaj kiuj iras Egiptujon, ne
demandinte Mian buŝon, por defendi sin per
defendo de Faraono kaj kaŝi sin en la ombro de
Egiptujo! 3 Sed la defendo de Faraono estos por
vi honto, kaj la kaŝiĝo en la ombro de Egiptujo —
malhonoro. 4 Ĉar liaj princoj estis en Coan, kaj
liaj senditoj venis en Ĥaneson. 5 Ĉiuj hontos pro
la popolo, kiu ne servis al ili por helpo, nek por
utilo, sed nur por honto kaj malhonoro.

6 Jen oni vidas ŝarĝojn sur bestoj en sudo, en
lando de mizero kaj suferoj, kie estas leonino kaj
leono, vipuro kaj fluganta serpento; ili forportas
sur la dorso de junaj azenoj siajn riĉaĵojn kaj
sur la ĝibo de kameloj siajn trezorojn al popolo,
kiu ne povas utili. 7 La helpo de la Egiptoj
estas vanta kaj vana; tial Mi diris pri tio: Ili
fanfaronas, sidante hejme. 8 Nun iru, skribu tion
al ili sur tabelo kaj desegnu tion en libro, por
ke tio restu por la tempo estonta, por ĉiam, por
eterne. 9 Ĉar tio estas popolo malobeema, filoj
mensogaj, filoj, kiuj ne volas aŭskulti instruon
de la Eternulo. 10 Ili diras al la antaŭvidistoj:

Ne antaŭvidu; kaj al la profetoj: Ne profetu al
ni la veron, parolu al ni flataĵojn, profetu al ni
gajaĵon; 11 flankiĝu for de la vojo, dekliniĝu de la
irejo, forigu de antaŭ ni la Sanktulon de Izrael.
12 Tial tiele diras la Sanktulo de Izrael: Ĉar vi
malŝatas tiun vorton kaj fidas maljustaĵon kaj
trompon kaj apogas vin sur ĉi tio: 13 tial ĉi tiu
kulpo estos por vi kiel fendo, minacanta disfalon
kaj montranta sin sur alta muro, kies falo estos
subita, neatendita. 14 Kaj Li frakasos ĝin, kiel
oni frakasas argilan vazon, frakasos senindulge,
tiel ke en ĝiaj rompopecoj ne troviĝos vazopeco,
por preni fajron de la fajrujo aŭ ĉerpi akvon el
akvujo. 15 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo,
la Sanktulo de Izrael: Per pento kaj trankvileco
vi saviĝus, en kvieteco kaj fido estus via forto;
sed vi ne volis. 16 Vi diris: Ne, ni forkuros sur
ĉevaloj; tial vi forkuros; kaj: Sur rapiduloj ni
forrajdos; tial rapidaj estos viaj persekutantoj.
17 De la minaco de unu forkuros tuta milo, de
la minaco de kvin vi ĉiuj forkuros, ĝis vi restos
kiel signo sur la supro de monto kaj kiel flago
sur monteto. 18 Tial la Eternulo atendos, antaŭ ol
Li vin korfavoros, kaj tial Li leviĝos, antaŭ ol Li
vin kompatos; ĉar la Eternulo estas Dio de juĝo;
feliĉaj estas ĉiuj, kiuj fidas Lin.

19 Ĉar, ho popolo de Cion, loĝantoj de
Jerusalem, vi ne plu ploros; Li korfavoros vin,
kiam vi plorkrios; kiam Li aŭdos vin, Li respon-
dos al vi. 20 Kaj la Sinjoro donos al vi panon
en la mizero kaj akvon en la premado; kaj ne
plu kaŝiĝos viaj instruantoj, kaj viaj okuloj vidos

viajn instruantojn. 21 Kaj kiam vi dekliniĝos
ĉu dekstren, ĉu maldekstren, viaj oreloj aŭdos
vortojn diratajn malantaŭ vi: Jen estas la vojo,
iru laŭ ĝi. 22 Kaj vi rigardos kiel malpuran la
arĝentan tegon de viaj statuoj kaj la oran kovron
de viaj idoloj; vi forĵetos ilin kiel malpuraĵon, vi
diros al ili: For! 23 Kaj Li donos pluvon al via
semo, kiun vi semos sur la kampo, kaj panon,
produkton de la tero, kaj ĝi estos sukoplena kaj
grasa; sur vasta paŝtejo paŝtiĝos tiam viaj brutoj.
24 Kaj la bovoj kaj junaj azenoj, kiuj prilaboros
la teron, manĝos miksitan nutraĵon, ŝutitan per
kribrilo kaj ŝovelilo. 25 Kaj sur ĉiu alta monto
kaj sur ĉiu alta monteto estos riveroj, torentoj da
akvo, en la tago de la granda mortigado, kiam
falos la turoj. 26 Kaj la lumo de la luno estos
kiel la lumo de la suno, kaj la lumo de la suno
estos sepoble pli granda, kiel la lumo de sep
tagoj, en tiu tempo, kiam la Eternulo bandaĝos
la difektojn de Sia popolo kaj resanigos ĝiajn
vundojn.

27 Jen la nomo de la Eternulo venas de mal-
proksime; Lia kolero flamas kaj estas pezega;
Lia buŝo estas plena de indigno, kaj Lia lango
estas kiel fajro ekstermanta; 28 kaj Lia spiro estas
kiel torento disverŝiĝinta, kiu atingas ĝis la kolo,
por trakribri la popolojn per kribrilo de pereo;
kaj erariga brido estos sur la makzeloj de la
popoloj. 29 Kantado estos ĉe vi, kiel en la nokto
de celebrado de festo; kaj kora ĝojo, kiel ĉe
tiu, kiu iras kun fluto, por veni sur la monton
de la Eternulo al la Roko de Izrael. 30 Kaj la

Eternulo aŭdigos Sian majestan voĉon, kaj la
pezon de Sia brako Li vidigos en bolanta kolero
kaj en flamo de ekstermanta fajro, en ventego
kaj pluvego kaj ŝtona hajlo. 31 Ĉar ektremos la
Asiriano de la voĉo de la Eternulo, kiu frapos
lin per la vergo. 32 Kaj penetranta estos ĉiu
ekbato per la bastono, kiun la Eternulo faligos
sur lin kun tamburinoj kaj harpoj; kaj per bataloj
senhaltaj Li batalos kontraŭ li. 33 Ĉar delonge
estas preparita la bruligejo; ĝi estas preta ankaŭ
por la reĝo, profundigita, vastigita; ĝia lignaro
enhavas multe da fajro kaj ligno; la blovo de la
Eternulo ekbruligos ĝin kiel torenton da sulfuro.

31

1 Ve al tiuj, kiuj iras Egiptujon, por serĉi
helpon, kaj esperas je ĉevaloj, kaj fidas ĉarojn,
ĉar estas multe da ili, kaj rajdantojn, ĉar ili
estas fortaj; sed ili ne rigardas al la Sanktulo de
Izrael kaj ne demandas la Eternulon. 2 Sed Li
estas saĝa, kaj Li venigas malfeliĉon, kaj Siajn
vortojn Li ne reprenas; kaj Li leviĝos kontraŭ
la domo de la malpiuloj kaj kontraŭ la helpanto
de malbonagantoj. 3 La Egiptoj estas ja homoj,
ne Dio; kaj iliaj ĉevaloj estas karno, ne spirito.
Kiam la Eternulo etendos Sian manon, tiam
falpuŝiĝos la helpanto kaj falos la helpato, kaj
ĉiuj kune pereos. 4 Ĉar tiele diris al mi la
Eternulo: Kiel leono aŭ leonido blekegas super
sia rabaĵo, kaj, se eĉ oni kunevokus kontraŭ ĝin
multon da paŝtistoj, ĝi ne timas ilian voĉon kaj
ne humiliĝas antaŭ ilia bruado, tiel la Eternulo

Cebaot malsupreniros, por batali pro la monto
Cion kaj pro ĝia altaĵo.
5 Kiel birdoj per siaj flugiloj, tiel la Eternulo Ce-
baot defendos Jerusalemon, defendos kaj savos,
indulgos kaj liberigos. 6 Revenu al Tiu, de kiu
tiel profunde defalis la filoj de Izrael. 7 Ĉar en
tiu tago ĉiu forĵetos siajn idolojn arĝentajn kaj
siajn idolojn orajn, kiujn viaj manoj faris al vi
por peko. 8 Kaj la Asiriano falos de glavo ne vira,
kaj glavo ne homa lin ekstermos; kaj li forkuros
de glavo, kaj liaj junuloj fariĝos tributo. 9 Kaj lia
forto forkuros pro timo, kaj liaj princoj ektremos
antaŭ standardo, diras la Eternulo, kies fajro
estas sur Cion kaj kies fajrejo estas en Jerusalem.

32

1 Jen kun justeco regos reĝo, kaj princoj ad-
ministros laŭleĝe. 2 Kaj ĉiu estos kiel ŝirmilo
kontraŭ vento, kiel rifuĝejo kontraŭ pluvego, kiel
torentoj da akvo en la stepo, kiel ombro de peza
roko en lando dezerta. 3 La okuloj de vidantoj
ne estos fermitaj, kaj la oreloj de aŭdantoj
atentos. 4 Kaj la koro de senprudentuloj lernos
scion, kaj la lango de balbutantoj parolos rapide
kaj klare. 5 Oni ne plu nomos malnoblulon
noblulo, kaj pri avarulo oni ne plu diros, ke
li estas bonfaranto. 6 Ĉar malnoblulo parolas
malnoblaĵon, kaj lia koro faras malbonagojn,
agante hipokrite kaj parolante pri la Eternulo
malveraĵon, senmanĝigante la animon de mal-
satanto kaj forprenante trinkaĵon de soifanto.
7 La iloj de malpiulo estas malbonaj; li havas

intencojn malvirtajn, por pereigi malriĉulojn per
vortoj mensogaj, eĉ kiam la senhavulo diras
pravaĵon. 8 Sed noblulo havas intencojn noblajn,
kaj li restas en nobleco.

9 Virinoj senzorgaj, leviĝu, aŭskultu mian
voĉon; filinoj ne pensantaj pri danĝero, atentu
miajn vortojn. 10 Post tagoj kaj jaro vi ektremos,
ho senzorgulinoj; ĉar finita estos la vinber-
rikolto, ne plu estos enkolektado de fruktoj.
11 Maltrankviliĝu, ho senzorgaj; ektremu, ne
pensantaj pri danĝero; senvestigu kaj nudigu
vin kaj zonu la lumbojn. 12 Oni ploros pri la
abundo, pri la ĉarmaj kampoj, pri la fruktoriĉaj
vinberĝardenoj. 13 Sur la tero de mia popolo
kreskos pikarbustoj kaj dornoj, ankaŭ sur ĉiuj
domoj de gajeco de la brua urbo. 14 Ĉar la
palacoj estos forlasitaj, la bruo de la urbo malap-
eros, la fortikaĵoj kaj turoj fariĝos por ĉiam
anstataŭaĵo de kavernoj, ĝojloko por sovaĝaj
azenoj, paŝtiĝejo por brutaroj; 15 ĝis verŝiĝos sur
nin spirito de supre kaj la dezerto fariĝos fruk-
todona kampo kaj la fruktodona kampo estos
rigardata kiel arbaro. 16 Kaj justeco ekloĝos en la
dezerto, kaj vero sidos sur la fruktodona kampo.
17 Kaj produkto de justeco estos paco, kaj akiro de
justeco estos trankvileco kaj sendanĝereco por
ĉiam. 18 Kaj mia popolo loĝos en loĝejo paca kaj
en sidejoj sendanĝeraj kaj en ripozejoj senzorgaj,
19 kaj disŝutiĝos kiel hajlo sur la deklivoj de
arbaro, kaj malsupre en la valo etendiĝos la
urbo. 20 Feliĉaj estas vi, kiuj semas super ĉiu
akvo, kiuj lasas en libereco la piedojn de la bovo

kaj de la azeno.

33

1 Ve al vi, kiu rabas kaj mem ne estas prirabita,
kaj kiu perfidas kaj mem ne estas perfidita! Kiam
vi finos la rabadon, vi mem estos prirabita; kiam
vi ĉesos perfidi, vi mem estos perfidita. 2 Ho
Eternulo, korfavoru nin! je Vi ni esperas; estu
ilia brako ĉiumatene kaj nia savo en la tempo de
mizero. 3 De la sono de tondro forkuris popoloj,
de Via majesto diskuris gentoj. 4 Kaj kolektita
estos via rabakiro, kiel kolektas vermoj; kaj oni
kuros post ĝi, kiel kuras akridoj. 5 La Eternulo
altiĝis, ĉar Li loĝas alte; Li plenigas Cionon per
justeco kaj vero. 6 Saĝo kaj scio, forto de via savo,
estos la garantiaĵo de via estonteco; timo antaŭ
la Eternulo estos lia trezoro.
7 Jen iliaj fortuloj plorkrias ekstere, la anon-
cantoj de paco ploras maldolĉe; 8 la vojoj sen-
homiĝis, vojiranto jam ne pasas; li rompis la
interligon, malestimis la urbojn, ne ŝatis la
homojn. 9 Funebras, malĝojas la tero; hontigita
estas Lebanon kaj velkas; Ŝaron fariĝis kiel
dezerto; Baŝan kaj Karmel senfoliiĝis. 10 Nun
Mi stariĝos, diras la Eternulo; nun Mi altiĝos,
nun Mi leviĝos. 11 Vi, gravedaj per fojno, naskos
pajlon; via spiro estos fajro, kiu vin ekstermos.
12 Kaj la popoloj estos kiel bruligita kalko, kiel
dornoj dehakitaj ili forbrulos en fajro.
13 Aŭskultu, malproksimuloj, kion Mi faris; kaj
ekkonu, proksimuloj, Mian forton. 14 Ektimos la
pekuloj sur Cion, tremo kaptos la hipokritulojn:

Kiu el ni eltenos ĉe la ekstermanta fajro? kiu el
ni eltenos ĉe la eterna ardego? 15 Kiu agas juste
kaj parolas veron, abomenas profiton rabitan,
forskuas siajn manojn, por ne preni subaĉeton,
ŝtopas siajn orelojn, por ne aŭskulti aferojn
sangajn, kaj fermas siajn okulojn, por ne rigardi
malbonon, 16 tiu loĝos sur la altaĵoj; fortikaĵoj
el rokoj estos lia defendo; pano estos donita
al li, akvon li havos konstante. 17 Viaj okuloj
vidos la reĝon en lia majesto, ili rigardos landon
vastan. 18 Via koro rememoros la teruraĵon: Kie
estas la kalkulanto? kie estas la pesanto? kie
estas la kontrolanto de la turoj? 19 La popolon
arogantan vi ne vidos, la popolon kun lingvo
malklara kaj nedistingebla, kun lingvo balbuta
kaj nekomprenebla. 20 Rigardu Cionon, la urbon
de niaj kunvenoj; viaj okuloj vidos Jerusalemon,
loĝlokon trankvilan, tendon ne forigotan; ne-
niam estos eltirataj ĝiaj stangoj, kaj neniu el ĝiaj
ŝnuroj disŝiriĝos. 21 Ĉar tie la forto de la Eternulo
estos por ni anstataŭ riveroj, larĝaj lagoj; ŝipo
kun remiloj ne iros sur ili, kaj potenca ŝipo ilin
ne trapasos. 22 Ĉar la Eternulo estas nia juĝanto,
la Eternulo estas nia leĝdonanto, la Eternulo
estas nia reĝo; Li helpos nin. 23 Viaj ŝnuregoj
malfortiĝis; ili jam ne alfortikigas la maston, ne
streĉas la velon. Tiam estos dividata la granda
rabakiro; eĉ lamuloj iros kapti rabaĵon. 24 Kaj ne
diros la loĝanto: Mi estas malsana; al la popolo,
kiu tie loĝas, estas pardonita la kulpo.

34

1 Alproksimiĝu, popoloj, por aŭskulti; kaj
atentu, ho gentoj; aŭskultu la tero, kaj ĉio, kio
ĝin plenigas, la mondo kaj ĉiuj ĝiaj produktoj.
2 Ĉar indignas la Eternulo kontraŭ ĉiuj popoloj
kaj flame koleras kontraŭ ilia tuta anaro; Li
kondamnis ilin, eldonis ilin al buĉado. 3 Kaj iliaj
mortigitoj estos disĵetitaj, kaj iliaj kadavroj eli-
gos malbonodoron, kaj la montoj trapenetriĝos
de ilia sango. 4 Kaj velkos la tuta estaĵaro de la
ĉielo, kaj la ĉielo kuneruliĝos kiel skribrulaĵo;
kaj ĝia tuta estaĵaro defalos, kiel defalas folio de
vinberbranĉo kaj velkintaĵo de figarbo. 5 Ĉar Mia
glavo ebriiĝis en la ĉielo; jen ĝi malsupreniras
sur Edomon kaj sur Mian kondamnitan popolon,
por fari juĝon. 6 La glavo de la Eternulo estas
plena de sango, grasiĝis de sebo, de sango de
ŝafoj kaj kaproj, de sebo de ŝafaj renoj; ĉar
buĉoferadon la Eternulo aranĝos en Bocra kaj
grandan buĉadon en la lando de Edom. 7 Kaj
falos bubaloj kun ili, kaj bovoj junaj kun bovoj
grasigitaj, kaj ilia tero estos saturita de sango, kaj
ilia polvo estos grasigita de sebo. 8 Ĉar tio estas
tago de venĝo de la Eternulo, jaro de repago pro
la juĝafero de Cion. 9 Kaj liaj riveroj aliformiĝos
en peĉon kaj lia polvo en sulfuron, kaj lia tero
fariĝos brulanta peĉo. 10 Nek tage nek nokte ĝi
estingiĝos, eterne leviĝados ĝia fumo; de gen-
eracio al generacio ĝi restos dezerta, en eterneco
neniu iros sur ĝi. 11 Ekposedos ĝin pelikano kaj
botaŭro, kaj gufo kaj korvo loĝos sur ĝi; kaj
Li etendos super ĝi rektoŝnuron de ruinigo kaj

vertikalon de detruo. 12 Ĝi ne havos potenculojn,
kiuj povus tie proklami regnon, kaj ĉiuj ĝiaj
princoj malaperos. 13 Kaj en ĝiaj palacoj kreskos
dornoj kaj urtikoj, kaj sur ĝiaj fortikaĵoj kreskos
pikarbustoj; kaj ĝi estos loĝejo de ŝakaloj, spaco
por strutoj. 14 Kaj renkontiĝos tie sovaĝaj katoj
kun sovaĝaj hundoj, kaj virkaproj krios unu
al alia; nur strigo tie nestos kaj trovos por si
ripozejon. 15 Tie nestos saltanta serpento kaj
metos ovojn kaj kovos kaj kolektos en sia ombro;
tie milvoj kolektiĝos unu al alia. 16 Serĉu en la
libro de la Eternulo, kaj legu: eĉ unu el ili ne
mankos, unu ne sentos foreston de alia; ĉar Lia
buŝo tion ordonis kaj Lia spirito tion kolektas.
17 Kaj Li mem lotumis por ili, kaj Lia mano dividis
por ili laŭ rektoŝnuro; ili heredos tion por ĉiam,
de generacio al generacio ili loĝos tie.

35

1 Ekĝojos la dezerto kaj la senakvejo, triumfos
la stepo kaj ekfloros kiel lilio. 2 Ĝi forte ekfloros
kaj triumfos, triumfos kaj kantos; la gloro de
Lebanon estos donita al ĝi, la beleco de Karmel
kaj Ŝaron; ili vidos la gloron de la Eternulo, la
majeston de nia Dio.

3 Fortigu la senfortiĝintajn manojn, kaj for-
tikigu la ŝanceliĝantajn genuojn. 4 Diru al tiuj,
kiuj estas senkuraĝigitaj en la koro: Tenu vin
forte, ne timu; jen estas via Dio! venos venĝo,
repago de Dio; Li mem venos kaj helpos vin.
5 Tiam malkovriĝos la okuloj de la blinduloj, kaj
la oreloj de la surduloj malfermiĝos. 6 Tiam la

lamulo eksaltos kiel cervo, kaj la lango de la
mutulo ekkantos; ĉar en la dezerto elfendiĝos
akvo kaj en la stepo riveroj. 7 Kaj la fantoma lago
fariĝos reala, kaj la tero senakva fariĝos fonto de
akvo; la loĝloko de ŝakaloj fariĝos loko por kano
kaj junko. 8 Kaj estos tie irejo kaj vojo, kaj ĝi
estos nomata Vojo Sankta; malpurulo ne iros sur
ĝi, ĉar nur al ili ĝi apartenas; irante sur tiu vojo,
eĉ malsaĝuloj ne eraros. 9 Ne estos tie leono, kaj
rabobesto ne aperos sur ĝi, ne troviĝos tie; iros
nur savitoj. 10 Kaj la elaĉetitoj de la Eternulo
revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj ĝojo
eterna estos super ilia kapo; ĝojon kaj gajecon ili
atingos, kaj forflugos afliktoj kaj ĝemado.

36

1 Tio estis en la dek-kvara jaro de la reĝo
Ĥizkija, eliris Sanĥerib, reĝo de Asirio, kon-
traŭ ĉiujn fortikigitajn urbojn de Judujo, kaj
venkoprenis ilin. 2 Kaj la reĝo de Asirio sendis
Rabŝaken el Laĥiŝ en Jerusalemon al la reĝo
Ĥizkija kun granda militistaro; kaj li stariĝis ĉe
la akvotubo de la supra lageto, ĉe la vojo de la
kampo de fulistoj. 3 Kaj eliris al li Eljakim, filo de
Ĥilkija, la palacestro, kaj Ŝebna, la skribisto, kaj
Joaĥ, filo de Asaf, la kronikisto. 4 Kaj Rabŝake
diris al ili: Diru al Ĥizkija: Tiele diras la granda
reĝo, la reĝo de Asirio: Kio estas la fido, kiun
vi fidas? 5 Mi opinias, ke tio estas nur buŝa
babilado; por milito oni bezonas konsilon kaj
forton. Nun kiun vi fidas, ke vi ribelis kontraŭ
mi? 6 Jen vi fidas la apogon de Egiptujo, tiu kano

rompita, kiu, se iu sin apogas sur ĝi, eniras en
lian manon kaj trapikas ĝin. Tia estas Faraono,
reĝo de Egiptujo, por ĉiuj, kiuj fidas lin. 7 Eble vi
diros al mi: La Eternulon, nian Dion, ni fidas?
Sed Li estas ja Tiu, kies altaĵojn kaj altarojn
Ĥizkija forigis, dirante al Judujo kaj Jerusalem:
Antaŭ ĉi tiu altaro adorkliniĝu. 8 Nun provu
konkuri kun mia sinjoro, la reĝo de Asirio; mi
donos al vi du mil ĉevalojn — ĉu vi povas
trovi rajdantojn por ili? 9 Kiel vi povas forigi
estron, unu el la plej malgrandaj servantoj de
mia sinjoro, kaj fidi Egiptujon pro la ĉaroj kaj
rajdistoj? 10 Cetere, ĉu sen la volo de la Eternulo
mi iris kontraŭ ĉi tiun landon, por ruinigi ĝin? La
Eternulo diris al mi: Iru kontraŭ ĉi tiun landon
kaj ruinigu ĝin. 11 Tiam Eljakim kaj Ŝebna kaj
Joaĥ diris al Rabŝake: Volu paroli al viaj sklavoj
en la lingvo Siria, ĉar ni komprenas; sed ne
parolu al ni Jude antaŭ la oreloj de la popolo, kiu
estas sur la murego. 12 Sed Rabŝake diris: Ĉu al
via sinjoro kaj al vi sendis min mia sinjoro, por
diri tiujn vortojn? ĉu ne al la homoj, kiuj sidas
sur la murego, por manĝi sian ekskrementon kaj
trinki sian urinon kune kun vi? 13 Kaj Rabŝake
stariĝis, kaj ekkriis per laŭta voĉo Jude, dirante:
Aŭskultu la vortojn de la granda reĝo, la reĝo de
Asirio. 14 Tiele diras la reĝo: Ĥizkija ne forlogu
vin; ĉar li ne povos savi vin. 15 Kaj Ĥizkija ne
fidigu vin per la Eternulo, dirante: La Eternulo
certe nin savos, ĉi tiu urbo ne estos transdonita
en la manojn de la reĝo de Asirio. 16 Ne aŭskultu
Ĥizkijan; ĉar tiele diras la reĝo de Asirio: Faru

kun mi pacon kaj eliru al mi, kaj manĝu ĉiu el sia
vinberĝardeno kaj ĉiu de sia figarbo kaj trinku
ĉiu la akvon de sia puto; 17 ĝis mi venos kaj
prenos vin en landon similan al via lando, en
landon de greno kaj mosto, en landon de pano
kaj vinberĝardenoj. 18 Ĥizkija ne forlogu vin per
la vortoj: La Eternulo nin savos. Ĉu la dioj de
la nacioj savis ĉiu sian landon el la manoj de la
reĝo de Asirio? 19 Kie estas la dioj de Ĥamat kaj
Arpad? kie estas la dioj de Sefarvaim? kaj ĉu ili
savis Samarion el miaj manoj? 20 Kiu el ĉiuj dioj
de tiuj landoj savis sian landon el miaj manoj,
ke la Eternulo savu Jerusalemon el miaj manoj?
21 Kaj ili silentis kaj nenion respondis al li; ĉar
estis ordono de la reĝo: Ne respondu al li. 22 Kaj
Eljakim, filo de Ĥilkija, la palacestro, kaj Ŝebna,
la skribisto, kaj Joaĥ, filo de Asaf, la kronikisto,
venis al Ĥizkija en disŝiritaj vestoj, kaj raportis
al li la vortojn de Rabŝake.

37

1 Kiam la reĝo Ĥizkija tion aŭdis, li disŝiris
siajn vestojn kaj ĉirkaŭkovris sin per sako, kaj
iris en la domon de la Eternulo. 2 Kaj li
sendis Eljakimon, la palacestron, kaj Ŝebnan,
la skribiston, kaj la plejaĝulojn de la pastroj,
ĉirkaŭkovritajn per sakoj, al la profeto Jesaja,
filo de Amoc. 3 Kaj ili diris al li: Tiele diras
Ĥizkija: Ĉi tiu tago estas tago de malfeliĉo, de
puno, kaj de malhonoro; ĉar infanoj atingis la
aperturon de la utero, sed forestas forto por

naski. 4 Eble aŭdos la Eternulo, via Dio, la
vortojn de Rabŝake, kiun sendis la reĝo de Asirio,
lia sinjoro, por blasfemi la vivantan Dion, kaj
insulti per la vortoj, kiujn aŭdis la Eternulo,
via Dio. Levu do preĝon por la restintoj, kiuj
ankoraŭ ekzistas. 5 Kaj la servantoj de la reĝo
Ĥizkija venis al Jesaja. 6 Kaj Jesaja diris al
ili: Tiele parolu al via sinjoro: Tiele diras la
Eternulo: Ne timu la vortojn, kiujn vi aŭdis kaj
per kiuj blasfemis Min la servantoj de la reĝo de
Asirio. 7 Jen Mi metos en lin spiriton, ke, aŭdinte
sciigon, li reiros en sian landon; kaj Mi faligos lin
per glavo en lia lando.

8 Kaj Rabŝake revenis, kaj trovis la reĝon de
Asirio militanta kontraŭ Libna; ĉar li aŭdis, ke li
foriris de Laĥiŝ. 9 Kaj venis sciigo pri Tirhaka,
reĝo de Etiopujo, nome: Li eliris, por militi
kontraŭ vi. Kiam li tion aŭdis, li sendis senditojn
al Ĥizkija kun la sekvanta komisio: 10 Tiele diru
al Ĥizkija, reĝo de Judujo: Ne forlogu vin via
Dio, kiun vi fidas, dirante: Jerusalem ne estos
transdonita en la manojn de la reĝo de Asirio.
11 Vi aŭdis ja, kion faris la reĝoj de Asirio al ĉiuj
landoj, ruiniginte ilin; ĉu vi do saviĝos? 12 Ĉu
ilin savis la dioj de la nacioj, kiujn ekstermis
miaj patroj, la naciojn de Gozan kaj Ĥaran kaj
Recef kaj la filojn de Eden en Telasar? 13 Kie
estas la reĝo de Ĥamat kaj la reĝo de Arpad
kaj la reĝo de la urbo Sefarvaim, de Hena kaj
Iva? 14 Ĥizkija prenis la leteron el la manoj
de la senditoj kaj legis ĝin, kaj li iris en la

domon de la Eternulo, kaj Ĥizkija disvolvis ĝin
antaŭ la Eternulo. 15 Kaj Ĥizkija ekpreĝis al la
Eternulo, dirante: 16 Ho Eternulo Cebaot, Dio
de Izrael, sidanta sur la keruboj! Vi estas la
sola Dio super ĉiuj regnoj de la tero, Vi kreis la
ĉielon kaj la teron; 17 klinu, ho Eternulo, Vian
orelon, kaj aŭskultu; malfermu, ho Eternulo,
Viajn okulojn, kaj rigardu; kaj aŭdu ĉiujn vortojn
de Sanĥerib, kiujn li sendis, por insulti la Dion
vivantan. 18 Estas vero, ho Eternulo, la reĝoj de
Asirio ruinigis ĉiujn regnojn kaj ilian teron, 19 kaj
ĵetis iliajn diojn en fajron; ĉar tio estis ne dioj,
sed faritaĵoj de homaj manoj, ligno kaj ŝtono, ili
ekstermis ilin. 20 Sed nun, ho Eternulo, nia Dio,
savu nin kontraŭ liaj manoj, por ke ĉiuj regnoj
de la tero eksciu, ke Vi, ho Eternulo, estas sola.

21 Kaj Jesaja, filo de Amoc, sendis al Ĥizkija,
por diri: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael:
Koncerne tion, kion vi preĝis al Mi pri Sanĥerib,
reĝo de Asirio, 22 jen estas tio, kion diris pri
li la Eternulo: Malestimas vin, mokas vin la
virga filino de Cion, balancas post vi la kapon
la filino de Jerusalem. 23 Kiun vi blasfemis kaj
insultis? kaj kontraŭ kiun vi laŭtigis voĉon kaj
alte levis viajn okulojn? Kontraŭ la Sanktulon
de Izrael! 24 Per viaj servantoj vi blasfemis la
Sinjoron, kaj vi diris: Kun mia multo da ĉaroj mi
supreniris sur la supron de montoj, sur la randon
de Lebanon, kaj mi dehakis ĝiajn altajn cedrojn,
ĝiajn plej bonajn cipresojn, kaj mi atingis ĝian
plej altan pinton, ĝian ĝardensimilan arbaron.
25 Mi fosis kaj trinkis akvon, kaj mi sekigos per la

plandoj de miaj piedoj ĉiujn riverojn de Egiptujo.
26 Ĉu vi ne aŭdis, ke Mi jam de longe tion decidis,
de tempo antikva tion destinis? nun Mi tion
plenumis, ke la fortikigitaj urboj fariĝis amaso
da ruinŝtonoj. 27 Kaj iliaj loĝantoj senfortigitaj
ektremis kaj kovriĝis per honto; ili fariĝis kiel
herbo de kampo, kiel malgrava verdaĵo, kiel
musko sur tegmentoj, kaj kiel sunbruligita greno
antaŭ la spikiĝo. 28 Sed vian sidon kaj vian eliron
kaj vian venon Mi scias, ankaŭ vian koleron
kontraŭ Mi. 29 Pro tio, ke vi koleris kontraŭ
Mi kaj via aroganteco venis al Miaj oreloj, Mi
metos Mian ringon en viajn nazotruojn kaj Mian
buŝbridaĵon en vian buŝon, kaj Mi reirigos vin
per la sama vojo, per kiu vi venis. 30 Kaj jen
estas por vi la pruvosigno: vi manĝos en ĉi
tiu jaro grenon memsemiĝintan, en la dua jaro
grenon sovaĝan, sed en la tria jaro vi semos kaj
rikoltos kaj plantos vinberĝardenojn kaj manĝos
iliajn fruktojn. 31 Kaj la restaĵo de la domo de
Jehuda denove enradikiĝos malsupre kaj donos
fruktojn supre. 32 Ĉar el Jerusalem devenos
restaĵo, kaj savitaĵo de la monto Cion; la fervoro
de la Eternulo Cebaot tion faros. 33 Tial tiele diras
la Eternulo pri la reĝo de Asirio: Li ne eniros en
ĉi tiun urbon kaj ne ĵetos tien sagon kaj ne aliros
al ĝi kun ŝildo kaj ne ŝutos kontraŭ ĝi remparon.
34 Per la sama vojo, per kiu li venis, li reiros, kaj
en ĉi tiun urbon li ne eniros, diras la Eternulo.
35 Mi defendos ĉi tiun urbon, por savi ĝin pro Mi
kaj pro Mia servanto David.

36 Kaj eliris anĝelo de la Eternulo kaj frapis en

la tendaro de la Asirianoj cent okdek kvin mil.
Kiam oni leviĝis matene, oni ekvidis, ke ili ĉiuj
estas kadavroj senvivaj. 37 Kaj Sanĥerib, la reĝo
de Asirio, elmoviĝis kaj iris kaj rehejmiĝis kaj
restis en Nineve. 38 Kaj kiam li adorkliniĝis en
la domo de sia dio Nisroĥ, liaj filoj Adrameleĥ
kaj Ŝarecer mortigis lin per glavo, kaj mem ili
forkuris en la landon Araratan. Kaj ekreĝis
anstataŭ li lia filo Esar-Ĥadon.

38

1 En tiu tempo Ĥizkija morte malsaniĝis; kaj
venis al li la profeto Jesaja, filo de Amoc, kaj diris
al li: Tiele diras la Eternulo: Faru testamenton
pri via domo, ĉar vi mortos kaj ne vivos. 2 Tiam
Ĥizkija turnis sian vizaĝon al la muro, kaj
ekpreĝis al la Eternulo, 3 kaj diris: Mi petas,
ho Eternulo, rememoru, ke mi iradis antaŭ Vi
kun vero kaj koro fidela, kaj mi faradis tion, kio
plaĉas al Vi. Kaj Ĥizkija laŭte ekploris. 4 Tiam
aperis la vorto de la Eternulo al Jesaja jene: 5 Iru,
kaj diru al Ĥizkija: Tiele diras la Eternulo, Dio
de via patro David: Mi aŭdis vian preĝon, Mi
vidis viajn larmojn; jen Mi aldonos al via vivo
dek kvin jarojn. 6 Kaj kontraŭ la mano de la
reĝo de Asirio Mi savos vin kaj ĉi tiun urbon,
kaj Mi defendos ĉi tiun urbon. 7 Kaj jen estas por
vi la pruvosigno de la Eternulo, ke la Eternulo
plenumos tion, kion Li diris: 8 jen la hormontran
ombron, kiu malsupriĝis sur la suna hormontrilo
de Aĥaz, Mi retiros malantaŭen je dek gradoj.

Kaj la suno retiriĝis je dek gradoj laŭ la gradaro,
laŭ kiu ĝi malsupriĝis.
9 Jen estas la skribo de Ĥizkija, reĝo de Judujo,
kiam li malsaniĝis kaj eliris viva el sia malsano:
10 Mi pensis, ke en la mezo de mia vivo mi
malsupreniros en la pordegon de Ŝeol,
Ke mi estos senigita je la resto de miaj jaroj;
11 Mi pensis, ke mi ne plu vidos Dion, la Eternu-
lon, sur la tero de la vivantoj,
Ke mi ne plu rigardos homon inter la loĝantoj de
la vantejo;
12 Ke mia estado demoviĝas, kaj forportiĝas de
mi kiel tendo de paŝtisto;
Ke mi finteksis mian vivon kiel teksisto, kaj Li
detranĉos min de la teksbazo;
Ke antaŭ ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al
mi finon.
13 Mi atendis ĝis mateno, ke simile al leono Li
frakasos ĉiujn miajn ostojn,
Ke antaŭ ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al
mi finon.
14 Kiel hirundo plendanta mi plorpepis, mi ĝemis
kiel kolombo;
Miaj okuloj estis direktitaj malsupren:
Ho Eternulo, mi suferas, protektu min!
15 Kion mi diru? Li promesis ja al mi, kaj Li faris.
Nun mi pasigos ĉiujn miajn jarojn, memorante
la premitecon de mia animo.
16 Ho Sinjoro, per tio vivas la homoj,
Kaj en ĉio ĉi tio estas la vivo de mia spirito:
Vi resanigis min, kaj konservis al mi la vivon.
17 Jen en bonon aliformiĝis mia sufero;
Vi ame eltiris mian animon el pereo,

Ĉar Vi ĵetis malantaŭ Vin ĉiujn miajn pekojn.
18 Ĉar ne Ŝeol Vin gloros, ne la morto Vin laŭdos;
La irantaj en la terinternon ne esperos Vian verecon.
19 La vivanto, nur la vivanto Vin gloros, kiel mi hodiaŭ;
Patro al la filoj konigos Vian verecon.
20 La Eternulo min helpas;
Kaj miajn kantojn ni kantados
Dum nia tuta vivo en la domo de la Eternulo.
21 Kaj Jesaja diris: Oni alportu dispremitan figon kaj metu sur la ŝvelaĵon, kaj li estos sanigita. 22 Kaj Ĥizkija diris: Kia estas la signo, ke mi iros en la domon de la Eternulo?

39

1 En tiu tempo Merodaĥ-Baladan, filo de Baladan, reĝo de Babel, sendis leteron kaj donacojn al Ĥizkija; ĉar li aŭdis, ke li estis malsana kaj resaniĝis. 2 Kaj Ĥizkija ĝojis pri ili, kaj montris al ili sian trezorejon, la arĝenton kaj la oron kaj la aromaĵojn kaj la karan oleon kaj sian tutan armilejon, kaj ĉion, kio troviĝis en liaj trezorejoj; estis nenio, kion Ĥizkija ne montrus al ili en sia domo kaj en sia tuta posedaĵo. 3 Kaj venis la profeto Jesaja al la reĝo Ĥizkija, kaj diris al li: Kion parolis tiuj homoj? kaj de kie ili venis al vi? Kaj Ĥizkija diris: El lando malproksima ili venis al mi, el Babel. 4 Kaj li diris: Kion ili vidis en via domo? Kaj Ĥizkija respondis: Ĉion, kio estas en mia domo, ili vidis; estis nenio, kion mi ne montrus al ili en miaj trezorejoj. 5 Tiam Jesaja

diris al Ĥizkija: Aŭskultu la diron de la Eternulo
Cebaot: 6 Jen venos tagoj, kaj ĉio, kio estas en
via domo kaj kion kolektis viaj patroj ĝis la nuna
tago, estos forportata en Babelon; nenio restos,
diras la Eternulo. 7 Kaj el viaj filoj, kiuj devenos
de vi, kiujn vi naskigos, oni prenos; kaj ili estos
korteganoj en la palaco de la reĝo de Babel. 8 Kaj
Ĥizkija diris al Jesaja: Bona estas la vorto de la
Eternulo, kiun vi diris. Kaj li diris plue: Estu nur
paco kaj vero en mia tempo.

40

1 Konsolu, konsolu Mian popolon, diras via Dio.
2 Parolu al la koro de Jerusalem, kaj voku al ĝi,
ke finiĝis la tempo de ĝia batalado, ke pardonita
estas ĝia kulpo, ke ĝi ricevis el la mano de la
Eternulo duoble pro ĉiuj siaj pekoj.

3 Sonas voĉo de krianto: Pretigu en la dezerto
la vojon de la Eternulo, rektigu en la stepo
irejon por nia Dio. 4 Ĉiu valo leviĝu, kaj ĉiu
monto kaj monteto malaltiĝu, kaj la malebenaĵo
fariĝu ebenaĵo, kaj la montaro fariĝu valo. 5 Kaj
aperos la majesto de la Eternulo; kaj ĉiu karno
kune vidos, ke la buŝo de la Eternulo parolis.
6 Voĉo diras: Proklamu! sed li diras: Kion
mi proklamu? Ĉiu karno estas herbo, kaj ĉiu
ĝia ĉarmo estas kiel kampa floreto. 7 Sekiĝas
herbo, velkas floreto, kiam la spiro de la Eternulo
blovetas sur ĝin; vere, la popolo estas herbo.
8 Sekiĝas herbo, velkas floreto; sed la vorto de
nia Dio restas eterne.

9 Sur altan monton supreniru, ho predikantino
de Cion; laŭtigu potence vian voĉon, ho
predikantino de Jerusalem, laŭtigu, ne timu;
diru al la urboj de Judujo: Jen estas via Dio! 10 Jen
la Sinjoro, la Eternulo, venas kun potenco, kaj
Lia brako regas; jen Lia rekompenco estas kun
Li, kaj Lia repago antaŭ Li. 11 Kiel paŝtisto Li
paŝtos Sian ŝafaron, per Sia brako Li kolektos
la ŝafidojn kaj portos ilin sur Sia brusto; la
suĉigantinojn Li kondukos.

12 Kiu mezuris per sia mankavo la akvon kaj
difinis la ĉielon per la manlarĝo kaj metis en
mezurilon la polvon de la tero kaj pesis per pesilo
la montojn kaj la montetojn per pesiltaso? 13 Kiu
gvidis la spiriton de la Eternulo, kaj kiu donis al
Li sian konsilon? 14 De kiu Li petis konsilon, ke
tiu komprenigu Lin kaj instruu Lin pri la vojo de
justeco kaj instruu al Li scion kaj konigu al Li la
vojon de saĝeco? 15 Jen la popoloj estas kiel guto
el sitelo kaj kalkulataj kiel polvero sur pesiltaso;
jen Li disŝutas la insulojn, kiel polveretojn.
16 Lebanon ne sufiĉus por fajro, kaj ĝia bestaro
ne sufiĉus por bruloferoj. 17 Ĉiuj nacioj estas
antaŭ Li kiel nenio, estas rigardataj de Li kiel
nulo kaj senvaloraĵo. 18 Kun kiu vi komparos
Dion? kaj kian similaĵon vi kontraŭstarigos
al Li? 19 Ĉu idolon, kiun fandis artisto kaj
kiun oraĵisto kovras per oro kaj ornamas per
arĝentaj ĉenoj? 20 Kiu estas tro malriĉa por
la oferdono, tiu elektas lignon ne putrantan,
serĉas kompetentan skulptiston, por fari idolon
fortikan. 21 Ĉu vi ne scias? ĉu vi ne aŭdis? ĉu ne

estis dirite al vi antaŭlonge? ĉu vi ne komprenas
detempe de la fondado de la tero? 22 Li sidas
super la rondo de la tero, kaj ĝiaj loĝantoj estas
kiel lokustoj; Li etendas la ĉielon kiel maldikan
teksaĵon kaj distiras ĝin kiel tendon por loĝado;
23 Li faras la princojn neniaĵo, la juĝistojn de la
tero Li faras neekzistaĵo, 24 kvazaŭ ili ne estus
plantitaj, kvazaŭ ili ne estus semitaj, kvazaŭ ilia
trunko ne havus radikon en la tero: apenaŭ
Li blovetis sur ilin, ili velkis, kaj la ventego
forportas ilin kiel pajlerojn. 25 Kaj al kiu do vi
volas egaligi Min, ke Mi estu simila al li? diras
la Sanktulo. 26 Levu alten viajn okulojn, kaj
rigardu, kiu kreis tion? Li, kiu elkondukas iliajn
taĉmentojn laŭ kalkulo, kiu ilin ĉiujn vokas laŭ
la nomo; antaŭ la Plejpotenculo kaj Plejfortulo
neniu kaŝiĝos.
27 Kial vi parolas, ho Jakob, kaj diras, ho Izrael:
Mia vojo estas kaŝita antaŭ la Eternulo, kaj mia
afero ne atingas Dion? 28 Ĉu vi ne scias, ĉu
vi ne aŭdis, ke la Eternulo estas Dio eterna, la
Kreinto de la finoj de la tero? Li ne laciĝas kaj ne
senfortiĝas; Lia saĝeco estas neesplorebla. 29 Li
donas forton al la laculo, kaj al la senfortulo Li
plifortigas la povon. 30 Knaboj senfortiĝas kaj
laciĝas, junuloj ofte falas; 31 sed tiuj, kiuj fidas
la Eternulon, ricevas novan forton, ili levas la
flugilojn kiel agloj, ili kuras kaj ne laciĝas, ili iras
kaj ne senfortiĝas.

41

1 Silentu antaŭ Mi, ho insuloj, kaj la popoloj
refortiĝu; ili alproksimiĝu kaj parolu; ni kune

iru al juĝo. 2 Kiu vekis el la oriento la justulon,
vokis lin, ke li iru? Li transdonis al li naciojn kaj
detronigis reĝojn, transdonis kiel polvon al lia
glavo, kiel disflugantajn pajlerojn al lia pafarko.
3 Li persekutas ilin, transiras en paco la vojon,
sur kiu liaj piedoj ne haltas. 4 Kiu tion faris kaj
estigis? kiu vokis la generaciojn de la komenco?
Mi, la Eternulo, la unua, kaj kun la lastaj Mi estas
la sama. 5 Vidis tion la insuloj kaj ektimis; la
finoj de la tero ektremis; ili alproksimiĝis kaj
alvenis. 6 Ĉiu helpas sian proksimulon, kaj diras
al sia frato: Estu kuraĝa! 7 Kaj la skulptisto
kuraĝigas la fandiston, la ladfaristo la forĝiston,
kaj li diras: La kuniĝo estas bona; kaj li fortikigas
tion per najloj, ke ĝi ne ŝanceliĝu.

8 Sed vi, ho Mia servanto Izrael, ho Jakob, kiun
Mi elektis, ho idaro de Abraham, Mia amato, 9 vi,
kiun Mi prenis de la finoj de la tero kaj vokis
de ĝiaj randoj, kaj al kiu Mi diris: Vi estas Mia
servanto, Mi vin elektis kaj ne forpuŝis — 10 ne
timu, ĉar Mi estas kun vi; ne maltrankviliĝu,
ĉar Mi estas via Dio; Mi vin fortigos, Mi vin
helpos, Mi vin subtenos per Mia justa dekstra
mano. 11 Jen hontiĝos kaj malhonoriĝos ĉiuj,
kiuj koleras kontraŭ vi; viaj kontraŭuloj fariĝos
neniaĵo kaj pereos. 12 Vi serĉos ilin, sed vi
ilin ne trovos, la homojn, kiuj kverelas kontraŭ
vi; la homoj, kiuj batalas kontraŭ vi, fariĝos
neniaĵo kaj neekzistaĵo. 13 Ĉar Mi, la Eternulo,
via Dio, fortigas vian dekstran manon, dirante al
vi: Ne timu, Mi vin helpos. 14 Ne timu, vermo
Jakob, malmultulo Izrael! Mi vin helpos, diras

la Eternulo; kaj via Liberiganto estas la Sanktulo
de Izrael. 15 Jen Mi faros vin draŝilo akra, nova,
dentohava; vi draŝos montojn kaj disfrotos, kaj
montetojn vi faros kiel grenventumaĵo. 16 Vi
disĵetos ilin, kaj la vento ilin disportos, kaj
la ventego ilin disblovos; sed vi ĝojos en la
Eternulo, vi havos gloron en la Sanktulo de
Izrael. 17 La malriĉuloj kaj senhavuloj serĉas
akvon, sed ĝi ne troviĝas; ilia lango sekiĝas
de soifo. Mi, la Eternulo, aŭskultos ilin; Mi,
la Dio de Izrael, ne forlasos ilin. 18 Sur nudaj
montetoj Mi malfermos riverojn kaj meze de
valoj fontojn, dezerton Mi faros lago da akvo kaj
sensukan teron fontoj de akvo. 19 En dezerto Mi
aperigos cedron, akacion, mirton, kaj olivarbon;
Mi starigos en stepo cipreson, abion, kaj bukson
kune; 20 por ke ĉiuj vidu kaj eksciu kaj rimarku
kaj komprenu, ke la mano de la Eternulo tion
faris kaj la Sanktulo de Izrael tion kreis.

21 Prezentu vian juĝaferon, diras la Eternulo;
antaŭmetu viajn argumentojn, diras la Reĝo de
Jakob. 22 Ili alvenu, kaj diru al ni, kio fariĝos;
diru al ni, kion signifas tio, kio estis en la
komenco, tiam ni pripensos kaj ekscios la finon;
aŭ sciigu al ni tion, kio estos. 23 Diru al ni tion, kio
venos poste, por ke ni eksciu, ke vi estas dioj; ĉu
vi faros bonon, ĉu malbonon, ni miros kaj vidos
kune. 24 Sed jen vi estas neniaĵo, kaj via agado
estas neniaĵo; abomenindaĵon oni elektas en vi.

25 Iun Mi vekis el nordo, kaj li venis; de la
leviĝejo de la suno li proklamas Mian nomon;
li paŝas sur potenculoj kiel sur koto, kaj kiel

potfaristo piedpremas argilon. 26 Kiu tion diris
antaŭe, por ke ni sciu? kaj antaŭlonge, por
ke ni diru: Li estas prava? Sed neniu diris,
kaj neniu sciigis, kaj neniu aŭdis viajn vortojn.
27 Mi la unua diris al Cion: Jen ili estas; kaj al
Jerusalem Mi donis sciiganton. 28 Mi rigardis,
kaj neniu estis; inter ili estis neniu konsilanto,
ke Mi povu demandi kaj ili respondu. 29 Jen ili
ĉiuj estas vantaĵo, neniaĵo estas ilia faro, vento
kaj senenhavaĵo estas iliaj fanditaj idoloj.

42

1 Jen estas Mia servanto, kiun Mi apogas, Mia
elektito, kiun favoras Mia animo. Mi metis Mian
spiriton sur lin; li disportos justecon al la nacioj.
2 Li ne krios nek bruos, kaj ne aŭdigos sur la
stratoj sian voĉon. 3 Kanon rompetitan li ne
rompos, kaj meĉon senfajriĝantan li ne estingos.
Laŭ la vero li faros juĝon. 4 Li ne laciĝos nek
fleksiĝos, ĝis li starigos sur la tero justecon; kaj
lian instruon atendas la insuloj. 5 Tiele diras Dio,
la Eternulo, kiu kreis la ĉielon kaj etendis ĝin,
kiu disvastigis la teron kaj ĝiajn produktojn, kiu
donis animon sur ĝiaj loĝantoj, kaj spiriton al
tiuj, kiuj iras sur ĝi: 6 Mi, la Eternulo, alvokis
vin por la vero, kaj Mi prenos vin je la mano kaj
gardos vin, kaj faros vin interligo por la popolo,
lumo por la nacioj, 7 por malfermi okulojn blin-
dajn, por elkonduki el malliberejo malliberulojn,
el domo ŝlosita sidantajn en mallumo. 8 Mi
estas la Eternulo, tia estas Mia nomo; kaj Mian
honoron Mi ne donos al alia, nek Mian gloron
al idoloj. 9 Kio antaŭlonge estis profetita, jen

ĝi plenumiĝis, kaj novajn aferojn Mi anoncas;
antaŭ ol ili elkreskos, Mi anoncos al vi.
10 Kantu al la Eternulo kanton novan, Lian
gloron de la rando de la tero, vi, kiuj ŝipveturas
sur la maro, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, insuloj kaj
iliaj loĝantoj. 11 Laŭtigu vian voĉon, ho dezerto
kaj ĝiaj urboj, la vilaĝoj, en kiuj loĝas Kedar;
ĝojkriu la loĝantoj de Sela, de la supro de montoj
ili voku. 12 Ili donu honoron al la Eternulo,
kaj Lian gloron ili proklamu sur la insuloj.
13 La Eternulo eliros kiel heroo, kiel homo de
milito Li vekos fervoron, Li vokos kaj aŭdigos
militan krion, Li montros Sian potencon sur Siaj
malamikoj. 14 Longe Mi silentis, estis kvieta,
kaj detenis Min; nun Mi krios kiel naskantino,
Mi neniigos kaj englutos ĉion. 15 Mi dezertigos
montojn kaj montetojn, kaj ilian tutan verdaĵon
Mi elsekigos; Mi faros la riverojn insuloj, kaj la
lagojn Mi elsekigos. 16 Mi kondukos la blindulojn
laŭ vojo, kiun ili ne konas, laŭ irejoj por ili ne
konataj Mi irigos ilin; la mallumon antaŭ ili Mi
faros lumo, kaj la vojojn kurbajn rektaj. Tiajn
aferojn Mi faros por ili, kaj Mi ilin ne forlasos.
17 Retiros sin malantaŭen, kovriĝos per honto
tiuj, kiuj fidas idolojn, kaj kiuj diras al fanditaĵoj:
Vi estas niaj dioj.
18 Aŭskultu, ho surduloj; kaj vi, blinduloj,
rigardu, por ke vi vidu. 19 Sed kiu estas tiel
blinda, kiel Mia servanto, kaj surda, kiel la
sendato, kiun Mi sendas? kiu estas tiel blinda,
kiel Mia elaĉetito, kaj blinda, kiel la servanto
de la Eternulo? 20 Vi vidis multe, sed vi ne
konservis; viaj oreloj estas malfermitaj, sed ne

aŭdas. 21 La Eternulo deziris pro Sia justeco, ke
Li faru la leĝon granda kaj glora. 22 Sed tio estas
popolo prirabita kaj senhavigita; ili ĉiuj estas
ligitaj en kavernoj kaj kaŝitaj en malliberejoj; ili
fariĝis rabakiro, kaj neniu ilin savas, kaptitaĵo,
kaj neniu diras: Redonu. 23 Kiu el vi atentos
ĉi tion, komprenos kaj aŭskultos por la tempo
estonta? 24 Kiu fordonis Jakobon por ruinigo kaj
Izraelon al la rabistoj? ĉu ne la Eternulo, kontraŭ
kiu ni pekis, ne volis iri laŭ Liaj vojoj kaj ne
aŭskultis Lian instruon? 25 Kaj Li elverŝis sur
lin la ardon de Sia kolero kaj la potencon de la
milito; kaj Li faris brulon ĉirkaŭe de li, sed li
ne komprenis; Li ĵetis flamojn sur lin, sed li ne
prenis tion al sia koro.

43

1 Sed nun tiele diras la Eternulo, kiu vin kreis,
ho Jakob, kaj kiu vin estigis, ho Izrael: Ne timu,
ĉar Mi vin savos; Mi vokos vin laŭ via nomo, vi
estas Mia. 2 Kiam vi transiros akvon, Mi estos
kun vi, kaj trans riverojn, ili vin ne dronigos;
kiam vi iros en fajron, vi ne brulvundiĝos,
kaj flamo vin ne bruligos. 3 Ĉar Mi estas la
Eternulo, via Dio, la Sanktulo de Izrael, via
Savanto; Egiptujon Mi donos kiel vian elaĉeton,
Etiopujon kaj Seban anstataŭ vi. 4 Ĉar vi estas
kara en Miaj okuloj, vi estis honorita kaj Mi vin
amas; tial Mi fordonos aliajn homojn anstataŭ
vi kaj gentojn anstataŭ via animo. 5 Ne timu,
ĉar Mi estas kun vi; de la oriento Mi venigos
vian idaron, kaj de la okcidento Mi vin kolektos.
6 Mi diros al la nordo: Redonu! kaj al la sudo:

Ne retenu! venigu Miajn filojn de malproksime
kaj Miajn filinojn de la randoj de la tero, 7 ĉiun,
kiu estas nomata per Mia nomo kaj kiun Mi
kreis por Mia gloro, faris, kaj estigis. 8 Elirigu la
popolon blindan, kiu tamen havas okulojn, kaj la
surdulojn, kiuj tamen havas orelojn. 9 Ĉiuj nacioj
kolektiĝu kune, kaj la popoloj kunvenu; kiu el ili
tion antaŭdirus aŭ anoncus al ni antaŭlonge? ili
starigu siajn atestantojn kaj pravigu sin, por ke
oni aŭdu, kaj diru: Estas vero! 10 Vi estas Miaj
atestantoj, diras la Eternulo, kaj Mia servanto,
kiun Mi elektis; por ke vi sciu kaj kredu al Mi,
kaj komprenu, ke tio estas Mi; antaŭ Mi estis
kreita nenia Dio, kaj post Mi ne ekzistos. 11 Mi,
Mi estas la Eternulo; kaj krom Mi ekzistas nenia
savanto. 12 Mi promesis kaj savis kaj anoncis;
kaj ne estis inter vi iu fremda; kaj vi estas Miaj
atestantoj, diras la Eternulo, kaj Mi estas Dio.
13 De la komenco de la tempo Mi estas la sama,
kaj neniu povas savi kontraŭ Mia mano; kiam Mi
faras, kiu tion ŝanĝos?

14 Tiele diras la Eternulo, via Liberiganto,
la Sanktulo de Izrael: Pro vi Mi sendis en
Babelon kaj pelis malsupren ĉiujn forkurantojn,
kaj la ĝojadon de la Ĥaldeoj Mi aliformigis en
ploradon. 15 Mi estas la Eternulo, via Sanktulo, la
Kreinto de Izrael, via Reĝo. 16 Tiele diras la Eter-
nulo, kiu faris vojon sur la maro kaj vojeton sur
potenca akvo, 17 kiu elirigis ĉarojn kaj ĉevalojn,
militistaron kaj potencon, kiuj ĉiuj kune falis
kaj ne leviĝos, senfajriĝis, estingiĝis kiel meĉo:
18 Ne rememoru tion, kio estis antaŭlonge, kaj

ne meditu pri tio, kio estis en la tempo antikva.
19 Jen Mi faras ion novan, nun ĝi elkreskas; ĉu vi
tion ne komprenas? Mi faros vojon en la dezerto,
riverojn en senakva lando. 20 Gloros Min la
bestoj de la kampo, ŝakaloj kaj strutoj; ĉar Mi
donis akvon en la dezerto, riverojn en senakva
lando, por trinkigi la popolon, kiun Mi elektis,
21 tiun popolon, kiun Mi kreis por Mi, por ke ĝi
rakontu pri Mia gloro. 22 Sed ne Min vi vokis, ho
Jakob, kaj ne por Mi vi laboris, ho Izrael. 23 Vi
ne alportadis al Mi viajn ŝafidojn de brulofero
kaj ne honoradis Min per viaj buĉoferoj; Mi ne
servigis vin per farunoferoj kaj ne lacigis vin
per olibano. 24 Vi ne aĉetis por Mi per mono
bonodoran kanon kaj ne satigis Min per la sebo
de viaj buĉoferoj; vi nur laborŝarĝis Min per viaj
pekoj, lacigis Min per viaj malbonagoj. 25 Mi,
Mi forviŝas viajn krimojn pro Mi mem, kaj viajn
pekojn Mi ne rememoros. 26 Rememorigu al Mi,
kaj ni faru juĝon inter ni; rakontu vi, por ke
vi vin pravigu. 27 Via prapatro pekis, kaj viaj
profetoj defalis de Mi. 28 Tial Mi sensanktigis la
estrojn de la sanktejo, kaj Mi elmetis Jakobon al
anatemo kaj Izraelon al malhonoro.

44

1 Sed nun aŭskultu, ho Jakob, Mia servanto, kaj
Izrael, kiun Mi elektis. 2 Tiele diras la Eternulo,
kiun vin kreis kaj formis kaj helpas vin de post
via naskiĝo: Ne timu, ho Jakob, Mia servanto,
kaj vi, ho Jeŝurun, kiun Mi elektis. 3 Ĉar Mi
verŝos akvon sur la soifantaĵon kaj torentojn sur

la sekan teron; Mi verŝos Mian spiriton sur vian
idaron kaj Mian benon sur viajn devenontojn,
4 por ke ili kresku inter herbo, kiel salikoj super
torentoj da akvo. 5 Unu diros: Mi apartenas
al la Eternulo; alia nomos sin per la nomo de
Jakob; alia skribe konsekros sin al la Eternulo
kaj prenos al si la alnomon Izrael.

6 Tiele diras la Eternulo, la Reĝo de Izrael,
kaj lia Liberiganto, la Eternulo Cebaot: Mi estas
la unua, kaj Mi estas la lasta, kaj ne ekzistas
Dio krom Mi. 7 Kaj kiu estas simila al Mi? li
diru kaj anoncu, kaj elmetu antaŭ Mi ĉion, kio
estis de post la tempo, kiam Mi kreis la popolon
eternan; ili anoncu tion, kio estos kaj kio venos.
8 Ne timu kaj ne maltrankviliĝu; Mi aŭdigis ja
al vi kaj antaŭdiris antaŭlonge; kaj vi estas Miaj
atestantoj. Ĉu ekzistas Dio krom Mi? ne ekzistas
Roko, Mi iun ne konas. 9 Ĉiuj, kiuj faras idolojn,
estas vantaĵo, kaj iliaj amataĵoj estas senutilaj,
kaj ili mem estas atestantoj; ili ne vidas kaj
ne komprenas, tial ili estos hontigataj. 10 Kiu
faris dion, kaj fandis idolon, kiu nenion utilas?
11 Ĉiuj partoprenintoj estos hontigataj, ĉar la
majstroj estas ja el homoj; ili ĉiuj kolektiĝu kaj
stariĝu, ili ektimos, kaj ĉiuj kune estos hontigataj.
12 Unu tranĉas la feron per ĉizilo, laboras per
karboj, formas ĝin per marteloj, kaj prilaboras
ĝin per la forto de sia brako; li eĉ malsatas kaj
perdas la fortojn, ne trinkas akvon kaj laciĝas.
13 Alia hakas lignon, mezuras ĝin per ŝnuro,
faras konturojn per grifelo, rabotas per rabotilo,
ĉirkaŭsignas per cirkelo, kaj faras el ĝi bildon

de homo, de bela homo, por ke ĝi loĝu en la
domo. 14 Li hakas por si cedrojn, prenas ilekson
kaj kverkon, preparas al si provizon de arbaraj
arboj, plantas pinon, kiun la pluvo kreskigas.
15 Kaj tio servas al la homo kiel hejtilo; li prenas
el tio kaj varmigas sin, li ankaŭ faras fajron
kaj bakas panon; el tio sama li faras dion kaj
adorkliniĝas antaŭ ĝi, li faras el ĝi idolon kaj
adoras ĝin. 16 Parton el ĝi li forbruligas en fajro,
super parto li manĝas viandon, rostas rostaĵon,
kaj satiĝas; li ankaŭ varmigas sin, kaj diras:
Ha, ha, fariĝis al mi varme, mi eksentis fajron!
17 Kaj ĝian restaĵon li faris dio, li faris el ĝi sian
idolon; li adoras ĝin, adorkliniĝas kaj preĝas
al ĝi, kaj diras: Savu min, ĉar vi estas mia
dio. 18 Ili ne scias kaj ne komprenas, ĉar gluitaj
estas iliaj okuloj, por ke ili ne vidu, por ke ilia
koro ne komprenu. 19 Kaj li ne primeditas en
sia koro, ne havas scion nek komprenon, por
diri: Duonon de ĝi mi forbruligis en fajro, mi
ankaŭ bakis sur ĝiaj karboj panon, mi rostis
viandon kaj manĝis; ĉu do el la restaĵo mi
faros abomenindaĵon? ĉu ŝtipon da ligno mi
adoros? 20 Li postkuras polvon, la trompita koro
lin erarigas, kaj li ne savas sian animon, kaj ne
diras: Ĉu ne malveraĵon mi havas en mia dekstra
mano?

21 Memoru tion, ho Jakob, kaj Izrael, ĉar vi
estas Mia servanto; Mi kreis vin Mia servanto;
vi, ho Izrael, ne estos forgesita de Mi. 22 Mi
forviŝis viajn kulpojn kiel nubon, kaj viajn
pekojn kiel nebulon; revenu al Mi, ĉar Mi savis

vin. 23 Ĝojkriu, ho ĉielo, ĉar la Eternulo tion
faris; voku, profundo de la tero; sonigu kanton,
ho montoj, arbaro kaj ĉiuj arboj en ĝi; ĉar la
Eternulo liberigis Jakobon, kaj faris Sin glora per
Izrael.
24 Tiele diras la Eternulo, via Liberiginto, kiu
formis vin de la momento de via naskiĝo: Mi
estas la Eternulo, kiu ĉion faras, kiu sola etendis
la ĉielon, per Sia propra potenco disvastigis la
teron; 25 kiu neniigas la signojn de divenistoj
kaj ridindigas la sorĉistojn, repuŝas la saĝulojn
malantaŭen kaj malsaĝigas ilian scion; 26 kiu
konfirmas la vorton de Sia servanto kaj plenu-
mas la decidojn de Siaj senditoj; kiu diras pri
Jerusalem: Ĝi havos multe da loĝantoj; kaj pri
la urboj de Judujo: Ili estos rekonstruitaj, kaj
iliajn ruinojn Mi restarigos; 27 kiu diras al la
maro: Estu seka, kaj Mi sekigos viajn riverojn;
28 kiu diras pri Ciro: Li estas Mia paŝtisto,
kaj li plenumos ĉiujn Miajn dezirojn, dirante al
Jerusalem: Estu rekonstruata, kaj la templo estu
refondata.

45

1 Tiele diras la Eternulo pri Sia sanktoleito
Ciro: Mi prenis lin je lia dekstra mano, por faligi
antaŭ li popolojn, kaj la lumbojn de reĝoj Mi
senzonigos, por malfermi antaŭ li la pordojn, kaj
por ke la pordegoj ne estu ŝlositaj. 2 Mi iros an-
taŭ vi kaj ebenigos altaĵojn; kuprajn pordojn Mi
disbatos, kaj ferajn riglilojn Mi rompos. 3 Kaj Mi
transdonos al vi trezorojn sekretajn kaj riĉaĵojn
kaŝitajn, por ke vi eksciu, ke Mi, la Eternulo,

vokis vin laŭ via nomo, Mi, Dio de Izrael. 4 Pro
Mia servanto Jakob kaj pro Mia elektito Izrael Mi
vokis vin laŭ via nomo, Mi altigis vin, kvankam
vi Min ne konis. 5 Mi estas la Eternulo, kaj ne
ekzistas alia; ne ekzistas Dio krom Mi; Mi zonis
vin, kvankam vi Min ne konis; 6 por ke oni eksciu
oriente kaj okcidente, ke ne ekzistas krom Mi;
Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia, 7 kiu
faras lumon kaj kreas mallumon, faras pacon kaj
estigas malbonon; Mi, la Eternulo, faras ĉion ĉi
tion.
8 Gutigu, ho ĉielo, de supre, kaj la nuboj verŝu
virton; malfermiĝu la tero kaj produktu savon,
kaj virto kune elkresku. Mi, la Eternulo, tion
kreis.
9 Ve al tiu, kiu malpacas kun sia Kreinto!
potpeco el la potpecoj de la tero! Ĉu diras argilo
al sia potfaristo: Kion vi faras? via faritaĵo estas
malforta? 10 Ve al tiu, kiu diras al la patro: Por
kio vi naskigas? kaj al la patrino: Por kio vi
turmentas vin per naskado? 11 Tiele diras la
Eternulo, la Sanktulo de Izrael kaj lia Kreinto:
Pri la estonteco demandu Min; la zorgon pri Miaj
filoj kaj pri la faritaĵo de Miaj manoj lasu al Mi.
12 Mi faris la teron kaj kreis la homon sur ĝi; Mi
per Miaj manoj etendis la ĉielon kaj aranĝis ĉiujn
ĝiajn apartenaĵojn. 13 Mi starigis lin por justeco,
kaj ĉiujn liajn vojojn Mi ebenigos; li rekonstruos
Mian urbon kaj forliberigos Miajn ekzilitojn, ne
pro elaĉeto nek pro donacoj, diras la Eternulo
Cebaot.
14 Tiele diras la Eternulo: La laborakiro de
Egiptujo kaj la komercaĵo de Etiopujo kaj de

Seba, de tiuj altkreskaj viroj, transiros al vi
kaj estos viaj; ili iros post vi, en katenoj ili
preteriros, kaj ili kliniĝos antaŭ vi, kaj preĝos
al vi: Nur ĉe vi estas Dio, kaj ne ekzistas alia
Dio. 15 Vere Vi estas Dio Sin kaŝanta, Dio de
Izrael, Savanto. 16 Hontigataj kaj malhonorataj
ili ĉiuj estas; kune kun ili iros en honto la
farantoj de idoloj. 17 Sed Izrael estas savita de la
Eternulo per savo eterna; vi ne estos hontigataj
nek malhonorataj ĝis eterneco.

18 Ĉar tiele diras la Eternulo; la kreinto de la
ĉielo, Li estas Dio; la farinto kaj estiginto de
la tero, Li ĝin aranĝis; Li kreis ĝin, ne por ke
ĝi estu malplena; Li faris ĝin, por ke ĝi estu
loĝata: Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia.
19 Ne sekrete Mi parolis, sur malluma loko de la
tero; Mi ne diris al la idaro de Jakob: Vane vi
Min serĉas. Mi estas la Eternulo, kiu parolas
justaĵon kaj anoncas veraĵon. 20 Kolektiĝu kaj
venu, alproksimiĝu kune, ĉiuj savitoj el la nacioj.
Senprudentaj estas tiuj, kiuj portas siajn lignajn
idolojn, kaj preĝas al dio, kiu ne povas helpi.
21 Diru, eĉ interproksimiĝu kaj interkonsiliĝu:
kiu anoncis tion en la antikva tempo, kaj diris
tion antaŭlonge? ĉu ne Mi, la Eternulo? kaj
ne ekzistas alia Dio krom Mi, la Dio vera kaj
la helpanto; ekzistas neniu krom Mi. 22 Turnu
vin al Mi, ĉiuj finoj de la tero, kaj estu savitaj;
ĉar Mi estas Dio, kaj ne ekzistas alia. 23 Mi ĵuris
per Mi, el Mia buŝo eliris vero, vorto ne retirota,
ke antaŭ Mi kliniĝos ĉiu genuo, ĵuros ĉiu lango.
24 Nur la Eternulo, oni diros pri Mi, havas veron

kaj potencon; al Li venos kaj hontos ĉiuj, kiuj
koleris kontraŭ Li. 25 Per la Eternulo praviĝos
kaj gloriĝos la tuta idaro de Izrael.

46

1 Kliniĝis Bel, falis Nebo; iliaj idoloj estas
transdonitaj al bestoj kaj brutoj; tio, kion vi
portadis, fariĝis ŝarĝo por lacaj bestoj. 2 Ili
kliniĝis kaj falis kune, ne povis savi sian ŝarĝon,
kaj mem iris en malliberecon.
3 Aŭskultu Min, domo de Jakob kaj la tuta
restaĵo de la domo de Izrael, kiuj estas ŝarĝitaj
sur Mi de post via naskiĝo, kiuj estas portataj
de Mi de post via eliro el la ventro. 4 Ankaŭ
ĝis via maljuneco Mi estos la sama, kaj ĝis via
griziĝo Mi vin portos; Mi vin kreis kaj Mi portos,
Mi ŝarĝos sur Min kaj Mi savos. 5 Al kiu vi Min
egaligos kaj komparos kaj similigos Min, ke ni
estu similaj? 6 Tiuj, kiuj ŝutas oron el la saketo
kaj pesas arĝenton sur pesilo, dungas oraĵiston,
ke li faru el tio dion, antaŭ kiu ili kliniĝas kaj
ĵetas sin teren, 7 levas lin sur la ŝultron, portas
kaj starigas lin sur lia loko; kaj li staras, ne
moviĝas de sia loko; eĉ se oni krias al li, li ne
respondas kaj neniun savas el lia malfeliĉo.
8 Memoru tion kaj estu viroj, prenu tion al via
koro, ho pekantoj. 9 Memoru tion, kio estis en la
komenco de la tempo; ĉar Mi estas Dio, kaj ne
ekzistas alia; Mi estas Dio, kaj ne ekzistas simila
al Mi. 10 Mi anoncas antaŭe la estontaĵon, kaj
antaŭlonge tion, kio ankoraŭ ne okazis; kiam Mi
diras, Mia decido plenumiĝas, kaj ĉion, kion Mi
deziras, Mi faras. 11 Mi vokas de oriento aglon, el

lando malproksima viron de Mia destino. Kion
Mi diris, tion Mi venigos; kion Mi pripensis, tion
Mi plenumos. 12 Aŭskultu Min, vi, kiuj havas
malhumilan koron, kiuj estas malproksimaj de
la vero: 13 Mi alproksimigis Mian veron, por
ke ĝi ne estu malproksima, kaj Mia savo ne
prokrastiĝos; kaj Mi donos al Cion savon, al
Izrael Mian gloron.

47

1 Iru malsupren kaj sidiĝu sur polvo, ho
virgulino filino de Babel; sidiĝu sur la tero,
sentronigita filino de la Ĥaldeoj; ĉar oni ne plu
nomos vin delikata kaj dorlotata. 2 Prenu manan
muelilon kaj muelu farunon; forigu vian vualon,
levu vian vestrandon, malkovru vian kruron,
transiru riverojn. 3 Malkovriĝos via nudaĵo,
kaj montriĝos via honto. Mi faros venĝon, kaj
Mi neniun indulgos. 4 Nia Liberiganto — Lia
nomo estas Eternulo Cebaot, Sanktulo de Izrael.
5 Sidu silente kaj iru en mallumon, ho filino de
la Ĥaldeoj, ĉar oni ne plu nomos vin estrino
de regnoj. 6 Kiam Mi koleris Mian popolon,
malhonoris Mian heredaĵon, kaj transdonis ilin
en viajn manojn, vi ne montris al ili kompaton,
sur maljunulon vi metis tre peze vian jugon; 7 vi
diris: Eterne mi estos estrino; vi ne prenis tion
al via koro, ne pensis pri la sekvoj.

8 Aŭskultu do nun, ho voluptulino, kiu sidas
senzorge, kiu diras en sia koro: Mi estas,
kaj ne ekzistas alia krom mi; mi ne fariĝos
vidvino, kaj mi ne konos perdon de infanoj.

9 Venos do sur vin tiuj du aferoj subite, en unu
tago; seninfaneco kaj vidvineco en plena mezuro
trafos vin, malgraŭ viaj multaj sorĉoj, malgraŭ
la granda forto de viaj magiaĵoj. 10 Vi sentis vin
sendanĝera en via malboneco; vi diris: Neniu
min vidas; via saĝeco kaj via scio estis viaj
delogantoj; kaj vi diris en via koro: Mi estas, kaj
ne ekzistas alia krom mi. 11 Tial venos sur vin
malbono, kies komencon vi ne scios, kaj falos
sur vin malfeliĉo, el kiu vi ne povos vin elaĉeti,
kaj surprizos vin pereo, kiun vi ne antaŭvidis.
12 Restu do ĉe viaj magiaĵoj, kaj ĉe viaj multaj
sorĉoj, super kiuj vi laboris de via juneco; eble
vi povos profiti, eble vi fortiĝos. 13 Vi laciĝis
de la multo de viaj konsiliĝoj; nun ili stariĝu,
la mezurantoj de la ĉielo, la esplorantoj de la
steloj, la antaŭdiristoj laŭ la luno, kaj ili savu
vin kontraŭ tio, kio trafos vin. 14 Jen, ili fariĝos
kiel pajlo; la fajro forbruligos ilin; ili ne savos
sian animon el la forto de la flamo; ne estos ia
karbo, ĉe kiu sin varmigi, nek fajro, antaŭ kiu
sidi. 15 Tiaj fariĝis por vi tiuj, kun kiuj vi multe
penis, kun kiuj vi interrilatis de via juneco; ĉiu
forvagis siaflanken, neniu vin savos.

48

1 Aŭskultu tion, ho domo de Jakob, vi, kiuj
estas nomataj per la nomo de Izrael, kiuj devenis
el la fonto de Jehuda, kiuj ĵuras per la nomo
de la Eternulo kaj citas la Dion de Izrael, ne en
vero kaj ne en justeco. 2 Laŭ la sankta urbo ili
sin nomas, kaj je la Dio de Izrael ili sin apogas;
Eternulo Cebaot estas Lia nomo. 3 La estintajn

okazintaĵojn Mi anoncis antaŭlonge, el Mia buŝo
tio eliris, kaj Mi ĝin aŭdigis; Mi agis subite, kaj
ĉio plenumiĝis. 4 Ĉar Mi sciis, ke vi estas obstina
kaj via kolo estas fera tendeno kaj via frunto
estas kupra, 5 tial Mi anoncis al vi antaŭlonge,
Mi aŭdigis al vi, antaŭ ol tio plenumiĝis, por ke
vi ne diru: Mia idolo tion faris, mia statuo kaj
mia fanditaĵo tion ordonis. 6 Vi aŭdis; rigardo
do ĉion; ĉu vi ne devas mem tion konfesi? Mi
aŭdigis al vi nun aferojn novajn kaj kaŝitajn,
kiujn vi ne sciis. 7 Nun ili estas kreitaj, ne
antaŭlonge; eĉ unu tagon antaŭe vi ne aŭdis
pri tio, por ke vi ne diru: Jen, mi sciis pri ili.
8 Vi ne aŭdis, vi ne sciis, kaj via orelo antaŭe
ne estis malfermita; ĉar Mi sciis, ke vi perfidos,
de la momento de via naskiĝo oni ja nomas vin
nefidindulo. 9 Pro Mia nomo Mi prokrastas Mian
koleron, kaj pro Mia gloro Mi detenas Min, ke
Mi ne ekstermu vin. 10 Jen Mi vin refandis, sed
ne rezultis arĝento; Mi elprovis vin en la forno
de mizero. 11 Por Mi, por Mi Mi tion faras; ĉar
kial oni blasfemu? Mian gloron Mi ne donos al
iu alia.
12 Aŭskultu Min, ho Jakob kaj Mia alvokito
Izrael: tio estas Mi; Mi estas la unua, kaj Mi estas
la lasta. 13 Nur Mia mano fondis la teron, kaj
Mia dekstra mano etendis la ĉielon; se Mi vokos
ilin, ili stariĝos kune. 14 Kolektiĝu vi ĉiuj kaj
aŭskultu: kiu inter ili anoncis tion? tiu, kiun la
Eternulo ekamis, plenumos Lian volon en Babel
kaj aperigos Lian potencon super la Ĥaldeoj.
15 Mi, Mi tion diris, Mi lin alvokis, venigis, kaj
sukcesigis lian vojon. 16 Alproksimiĝu al Mi,

aŭskultu tion; de la komenco Mi ne parolis
sekrete; de la momento, kiam la afero komen-
ciĝis, Mi tie estis. Kaj ankaŭ nun sendis min
la Sinjoro, la Eternulo, kaj Lia spirito. 17 Tiele
diras la Eternulo, via Liberiganto, la Sanktulo de
Izrael: Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu instruas
vin por via utilo, kiu kondukas vin laŭ la vojo,
kiun vi devas iri. 18 Ho, se vi atentus Miajn
ordonojn! tiam via paco estus kiel rivero, kaj
via justeco kiel la ondoj de la maro; 19 kaj via
idaro estus kiel sablo, kaj viaj devenantoj kiel
ĝiaj grajnetoj; lia nomo ne estus ekstermita nek
pereigita antaŭ Mi.
20 Eliru el Babel, kuru el Ĥaldeujo, anoncu
kun voĉo ĝojkria, aŭdigu tion, disportu ĝin ĝis
la fino de la tero, diru: La Eternulo liberigis
Sian servanton Jakob. 21 Kaj ili ne soifis en la
dezertoj, tra kiuj Li kondukis ilin; Li elfluigis por
ili akvon el roko, Li disfendis rokon, kaj ekfluis
akvo. 22 Sed por la malpiuloj, diras la Eternulo,
ne ekzistas paco.

49

1 Aŭskultu min, ho insuloj, kaj atentu, ho
malproksimaj gentoj: la Eternulo min alvokis el
la ventro, el la interno de mia patrino Li vokis
mian nomon. 2 Kaj Li faris mian buŝon simila
al akra glavo, kovris min per la ombro de Sia
mano, kaj faris min polurita sago, kaŝis min en
Sia sagujo. 3 Kaj Li diris al mi: Vi estas Mia
servanto, ho Izrael, per kiu Mi gloriĝos. 4 Mi
opiniis, ke vane mi penis, ke sencele kaj vane
mi konsumis mian forton; sed vere mia rajto

estas ĉe la Eternulo, kaj mia rekompenco ĉe
mia Dio. 5 Kaj nun diris la Eternulo, kiu el la
patrina ventro kreis min Lia servanto, por ke mi
revenigu al Li Jakobon kaj por ke Izrael kolektiĝu
ĉe Li (ĉar mi estas honorata antaŭ la okuloj
de la Eternulo, kaj mia Dio estas mia forto) —
6 Li diris: Ne sufiĉas, ke vi estas Mia servanto,
por restarigi la tribojn de Jakob kaj revenigi la
konservitojn de Izrael; sed Mi faros vin lumo por
la nacioj, por ke Mia savo etendiĝu ĝis la fino de
la tero. 7 Tiele diras la Eternulo, la Liberiganto
de Izrael, lia Sanktulo, al la malestimata animo,
al la abomenato de la popoloj, al la sklavo de
la regantoj: Reĝoj ekvidos kaj leviĝos; princoj,
kaj ili adorkliniĝos; pro la Eternulo, kiu estas
fidinda, pro la Sanktulo de Izrael, kiu vin elektis.
8 Tiele diras la Eternulo: En la tempo de favoro
Mi aŭskultos vin, kaj en la tago de savo Mi
helpos vin, kaj Mi konservos vin kaj faros vin
interligo por la popoloj, por restarigi la teron,
por ekposedi dezertigitajn posedaĵojn, 9 por diri
al la malliberigitoj: Eliru! al la troviĝantoj en
mallumo: Montriĝu! Ĉe la vojoj ili paŝtiĝos, kaj
sur ĉiuj nudaj montetoj estos ilia paŝtejo. 10 Ili
ne malsatos nek soifos, ne frapos ilin siroko nek
la suno; ĉar ilia Kompatanto ilin kondukos, kaj
al fontoj de akvo Li ilin gvidos. 11 Kaj Mi faros
ĉiujn Miajn montojn vojo, kaj Miaj vojetoj estos
ebene altigitaj. 12 Jen tiuj venos de malproksime,
kaj aliaj de nordo kaj de okcidento, kaj aliaj
el la lando Sinim. 13 Ĝojkriu, ho ĉielo, kaj
ĝoju, ho tero, sonigu kanton, ho montoj; ĉar

la Eternulo konsolis Sian popolon kaj kompatis
Siajn mizerulojn.

14 Sed Cion diris: La Eternulo min forlasis, kaj
mia Sinjoro min forgesis. 15 Ĉu povas virino
forgesi sian infaneton kaj ne kompati la idon de
sia ventro? eĉ se ili forgesos, Mi vin ne forgesos.
16 Jen sur Miaj manoj Mi vin gravuris; viaj muroj
estas ĉiam antaŭ Mi. 17 Rapidos viaj konstruan-
toj; viaj detruantoj kaj viaj ekstermantoj eliros
for de vi. 18 Levu ĉirkaŭen viajn okulojn, kaj
rigardu: ĉiuj kolektiĝis, venas al vi. Kiel Mi
vivas, diras la Eternulo, vi ĉiujn metos sur vin
kiel ornamon, kaj vi ĉirkaŭligos vin per ili kiel
fianĉino. 19 Ĉar viaj dezertigitaj kaj senhomigitaj
lokoj kaj via ruinigita lando estas tro malvastaj
por la loĝantoj, kaj viaj ekstermantoj estos
malproksimigitaj. 20 Viaj malaperintaj infanoj
ankoraŭ diros en viajn orelojn: Tro malvasta
estas por mi la loko; cedu al mi, ke mi povu loĝi.
21 Tiam vi diros en via koro: Kiu naskis al mi
ĉi tiujn? mi estis ja seninfana kaj soleca, elpelita
kaj forpuŝita; kiu do edukis ilin? mi restis ja sola;
kie do estis ĉi tiuj?

22 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi
levos Mian manon al la nacioj, kaj antaŭ la gentoj
Mi elmetos Mian standardon; kaj ili venigos viajn
filojn en la baskoj, kaj viajn filinojn ili portos sur
la ŝultroj. 23 Kaj reĝoj estos viaj vartistoj, kaj iliaj
princinoj estos viaj nutristinoj; vizaĝaltere ili
kliniĝos antaŭ vi, kaj la polvon de viaj piedoj ili
lekos; kaj tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo,
ke Miaj fidantoj ne hontos. 24 Ĉu de fortulo oni

povas forpreni la akiritaĵon? aŭ ĉu oni povas
liberigi la kaptitojn de venkinto? 25 Sed tiele
diras la Eternulo: Eĉ la kaptitoj estos forprenitaj
for de la fortulo, kaj la akiritaĵo de la potenculo
formalaperos; kaj kontraŭ viaj kverelantoj Mi
kverelos, kaj viajn filojn Mi savos. 26 Kaj al viaj
premantoj Mi manĝigos ilian propran karnon,
kaj kiel de mosto ili ebriiĝos de sia propra sango;
kaj ekscios ĉiu karno, ke Mi, la Eternulo, estas
via Savanto kaj via Liberiganto, la Potenculo de
Jakob.

50

1 Tiele diras la Eternulo: Kie estas la eksedziga
letero de via patrino, per kiu Mi ŝin forpuŝis? aŭ
al kiu el Miaj kreditoroj Mi vendis vin? Jen pro
viaj pekoj vi estas venditaj, kaj pro viaj krimoj
estas forpuŝita via patrino. 2 Kial neniu estis,
kiam Mi venis? kial neniu respondis, kiam Mi
vokis? Ĉu Mia mano fariĝis tro mallonga, por
liberigi? kaj ĉu ne ekzistas en Mi forto, por savi?
Jen per Mia severa vorto Mi sekigas maron, Mi
faras el riveroj dezerton; iliaj fiŝoj putras pro
senakveco kaj mortas de soifo. 3 Mi vestas la
ĉielon per mallumo, kaj sakaĵon Mi faras ĝia
kovrilo.
4 La Sinjoro, la Eternulo, donis al mi langon
instruitan, por ke mi povosciu vigligi per vorto
senfortigiton; Li vekas, ĉiumatene vekas mian
orelon, por ke mi aŭskultu kiel instruatoj. 5 La
Sinjoro, la Eternulo, malfermis mian orelon, kaj
mi ne kontraŭstaris, mi ne turnis min malan-
taŭen. 6 Mian dorson mi elmetis al la batantoj kaj

miajn vangojn al la harŝirantoj; mian vizaĝon
mi ne kovris kontraŭ insultoj kaj kraĉado. 7 Sed
la Sinjoro, la Eternulo, helpas al mi, tial mi ne
estas hontigata; tial mi faris mian vizaĝon kiel
siliko, kaj mi scias, ke mi ne estos senhonorigata.
8 Proksima estas mia praviganto; kiu procesos
kontraŭ mi? ni stariĝu kune; kiu postulas juĝon
kontraŭ mi, li alproksimiĝu al mi. 9 Jen la Sinjoro,
la Eternulo, helpas al mi; kiu do malpravigos
min? jen ili ĉiuj elfrotiĝos kiel vesto, tineoj ilin
tramanĝos.

10 Kiu inter vi timas la Eternulon, aŭskultas
la voĉon de Lia servanto? Kvankam li iras en
mallumo kaj nenio brilas al li, tamen li fidu la
nomon de la Eternulo kaj apogu sin sur sia Dio.
11 Jen vi ĉiuj, kiuj ekbruligas fajron, ĉirkaŭas sin
per flamoj, iru en la lumon de via fajro, kaj en
la flamojn, kiujn vi ekbruligis. Per Mia mano tio
fariĝos al vi; en doloro vi kuŝos.

51

1 Aŭskultu Min, vi, kiuj postkuras la veron, kiuj
serĉas la Eternulon: rigardu la rokon, el kiu vi
estas elhakitaj, kaj en la profundon de la kavo,
el kiu vi estas elfositaj. 2 Rigardu Abrahamon,
vian patron, kaj Saran, vian naskintinon; ĉar Mi
alvokis lin, kiam li estis sola, kaj Mi benis lin kaj
multigis lin. 3 Ĉar la Eternulo konsolos Cionon,
konsolos ĉiujn ĝiajn ruinojn, kaj ĝian dezerton Li
faros kiel Eden, kaj ĝian stepon kiel la ĝardeno
de la Eternulo; ĝojo kaj gajeco troviĝos en ĝi,
dankado kaj laŭta kantado.

4 Atentu Min, ho Mia popolo, kaj vi, Mia gento,
aŭskultu Min; ĉar instruo eliros el Mi, kaj Mian
leĝon Mi starigos kiel lumon por la popoloj.
5 Proksima estas Mia vero, eliris Mia helpo, kaj
Miaj brakoj juĝos popolojn; al Mi esperas insuloj
kaj atendas Mian brakon. 6 Levu al la ĉielo viajn
okulojn, kaj rigardu la teron malsupre; ĉar la
ĉielo disneniiĝos kiel fumo, kaj la tero elfrotiĝos
kiel vesto, kaj ĝiaj loĝantoj mortos kiel kuloj;
sed Mia savo restos eterne, kaj Mia vero ne
difektiĝos.

7 Aŭskultu Min, vi, kiuj konas la veron, popolo,
havanta Mian instruon en sia koro: ne timu
ofendon de homoj, kaj de iliaj insultoj ne senku-
raĝiĝu. 8 Ĉar kiel veston tramanĝos ilin tineoj,
kaj kiel lanaĵon tramanĝos ilin vermoj; sed
Mia vero restos eterne, kaj Mia savo por ĉiuj
generacioj.

9 Leviĝu, leviĝu, vestu vin per forto, ho brako
de la Eternulo; leviĝu, kiel en la tempo antikva,
en la generacioj de antaŭlonge. Ĉu ne vi dishakis
Rahabon, trapikis la drakon? 10 Ĉu ne vi elsekigis
la maron, la akvon de grandega abismo, faris
la maran profundon vojo por transiro de la
liberigitoj? 11 Kaj la elaĉetitoj de la Eternulo
revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj ĝojo
eterna estos super ilia kapo; ĝojon kaj gajecon ili
atingos, kaj forflugos afliktoj kaj ĝemado.

12 Mi, Mi mem estas via konsolanto. Kiu
vi estas, ke vi timas homon morteman, kaj
homidon, kiu estas egala al herbo; 13 kaj vi
forgesis la Eternulon, vian Kreinton, kiu etendis

la ĉielon kaj fondis la teron; kaj konstante,
ĉiutage, vi timas la furiozon de la premanto, kiu
celas ekstermi? Sed kie estas la furiozo de la
premanto? 14 Baldaŭ la kaptito estos liberigita,
ke li ne mortu en la kavo kaj ne manku al li pano.
15 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu kvietigas la
maron, kiam bruas ĝiaj ondoj, kaj kies nomo
estas Eternulo Cebaot. 16 Mi metis Miajn vortojn
en vian buŝon kaj kovris vin per la ombro de Mia
mano, por aranĝi la ĉielon kaj doni fundamenton
al la tero, kaj por diri al Cion: Vi estas Mia
popolo.

17 Vekiĝu, vekiĝu, leviĝu, ho Jerusalem, vi, kiu
trinkis el la mano de la Eternulo la kalikon de
Lia kolero; la ŝaŭmantan ebriigantan kalikon
vi eltrinkis ĝis la fundo. 18 El ĉiuj filoj, kiujn
ŝi naskis, neniu ŝin gvidis; el ĉiuj filoj, kiujn
ŝi edukis, neniu tenis ŝin je la mano. 19 Tio
ambaŭ vin trafis; kiu kompatis vin? ruinado kaj
malfeliĉo, malsato kaj glavo; per kiu mi povus
konsoli vin? 20 Viaj filoj senfortiĝis, kuŝis ĉe la
komenco de ĉiuj stratoj kiel cervo en reto, plenaj
de la kolero de la Eternulo, de la indigno de
via Dio. 21 Tial aŭskultu ĉi tion, vi, mizerulino
kaj ebriulino, sed ne de vino: 22 tiele diras via
Sinjoro, la Eternulo, kaj via Dio, kiu defendas
Sian popolon: Jen Mi prenis el via mano la
ebriigan kalikon, la ŝaŭmantan kalikon de Mia
kolero; vi ne plu trinkos ĝin; 23 kaj Mi transdonos
ĝin en la manon de viaj turmentantoj, kiuj diris
al via animo: Klinu vin, por ke ni transiru; kaj
vi faris el via dorso kvazaŭ teron, kvazaŭ straton
por pasantoj.

52

1 Vekiĝu, vekiĝu, vestu vin per via forto, ho
Cion; surmetu sur vin la vestojn de via majesto,
ho Jerusalem, sankta urbo; ĉar ne plu eniros en
vin necirkumcidito kaj malpurulo. 2 Forskuu de
vi la polvon, leviĝu, sidiĝu, ho Jerusalem; disigu
la ligilojn de via kolo, ho kaptita filino de Cion.
3 Ĉar tiele diras la Eternulo: Senpage vi estis
vendita, kaj ne per arĝento vi estos elaĉetita.
4 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En Egip-
tujon iam iris Mia popolo, por loĝi tie kelktempe,
kaj la Asiriano pro nenio ĝin premis; 5 kion do
Mi nun ĉi tie devas fari, diras la Eternulo, kiam
Mia popolo estas prenita pro nenio? ĝiaj regantoj
triumfe krias, diras la Eternulo, kaj konstante,
ĉiutage, Mia nomo estas insultata. 6 Tial Mia
popolo ekkonos Mian nomon; tial ĝi ekscios en
tiu tago, ke Mi estas Tiu sama, kiu diras: Jen Mi
estas.
7 Kiel ĉarmaj estas sur la montoj la piedoj
de anoncanto, kiu proklamas pacon, anoncas
bonon, sciigas pri helpo, diras al Cion: Reĝas via
Dio! 8 Jen eksonis la voĉo de viaj gardostarantoj;
ili levas la voĉon kaj kune ĝojkrias, ĉar per siaj
propraj okuloj ili vidas, kiel la Eternulo revenas
al Cion. 9 Triumfu, ĝojkriu kune, ho ruinoj de
Jerusalem; ĉar la Eternulo konsolis Sian popolon,
liberigis Jerusalemon. 10 La Eternulo malkovris
Sian sanktan brakon antaŭ la okuloj de ĉiuj
nacioj; kaj ĉiuj finoj de la tero vidas la helpon
de nia Dio. 11 Foriru, foriru, eliru el tie, ne tuŝu
malpuraĵon; eliru el ĝia mezo; purigu vin, ho
portantoj de la vazoj de la Eternulo. 12 Tamen

ne rapidante vi eliros, kaj ne forkurante vi iros;
ĉar iros antaŭ vi la Eternulo, kaj gardos vin
malantaŭe la Dio de Izrael.
13 Jen Mia servanto havos sukceson, li altiĝos
kaj gloriĝos kaj staros tre alte. 14 Kiel multaj estis
teruritaj, rigardante vin (tiele lia aspekto estis
malbeligita pli ol ĉe ĉiu alia kaj lia eksteraĵo pli
ol ĉe iu ajn homo), 15 tiel li saltigos pri si multe da
popoloj; reĝoj fermos antaŭ li sian buŝon, ĉar ili
vidos ion, kio ne estis dirita al ili, kaj ili rimarkos
ion, pri kio ili ne aŭdis.

53

1 Kiu kredus al tio, kion ni aŭdis? kaj super
kiu malkaŝiĝis la brako de la Eternulo? 2 Ĉar
li elkreskis antaŭ Li kiel juna branĉo kaj kiel
radiko el tero senakva; li ne havis staturon nek
belecon; ni rigardis lin, sed li ne havis aspekton,
per kiu li plaĉus al ni. 3 Li estis malestimata
kaj evitata de homoj, viro suferanta kaj malsana;
kaj kiel iganta deturni de li la vizaĝon, li estis
malestimata, kaj li havis por ni nenian valoron.
4 Vere, niajn malsanojn li portis sur si, kaj
per niaj suferoj li sin ŝarĝis; sed ni opiniis lin
plagita, frapita de Dio, kaj humiligita. 5 Tamen li
estis vundita pro niaj pekoj, dispremita pro niaj
krimoj; puno por nia bono estis sur li, kaj per lia
vundo ni saniĝis. 6 Ni ĉiuj erarvagis kiel ŝafoj,
ĉiu iris sian vojon; kaj la Eternulo ĵetis sur lin la
kulpon de ni ĉiuj.
7 Li estis turmentata, tamen li humiliĝis kaj ne
malfermis sian buŝon; kiel ŝafido kondukata al
buĉo kaj kiel ŝafo muta antaŭ siaj tondantoj, li

ne malfermis sian buŝon. 8 De malliberigo kaj
de juĝo li estas prenita; kaj pri lia generacio kiu
rakontos? De sur la tero de vivantoj li estas
fortranĉita, pro la kulpo de mia popolo li estas
frapita. 9 Inter malbonaguloj oni donis al li
tombon, inter riĉuloj post lia morto, kvankam li
ne faris maljustaĵon kaj trompo ne estis en lia
buŝo.
10 Sed la Eternulo volis tiel lin turmenti. Kiam
lia animo estos preninta sur sin elaĉetan punon,
li vidos idaron, li longe vivos, kaj la intenco
de la Eternulo sukcesos per lia mano. 11 La
laborfrukton de sia animo li vidos, kaj satiĝos.
Per konigo de li Mia virtulo-servanto virtigos
multajn; kaj iliajn pekojn li portos sur si. 12 Tial
Mi donos al li multajn kiel lian parton, kaj la
potenculojn li dividos kiel akiron; pro tio, ke
li elmetis sian animon al la morto kaj estis
alkalkulita al krimuloj, dum li portis sur si la
pekon de multaj kaj petis por la krimuloj.

54

1 Ĝoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis; sonigu
kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu ne suferis doloron;
ĉar la forlasitino havos pli da infanoj, ol la
havanta edzon, diras la Eternulo. 2 Vastigu la
spacon de via tendo, disetendu la tapiŝojn de
viaj loĝejoj, ne retenu; etendu pli longe viajn
ŝnurojn, kaj viajn palisojn fortikigu. 3 Ĉar
dekstren kaj maldekstren vi disvastiĝos, kaj via
idaro ekposedos naciojn kaj ekloĝos en urboj
dezertigitaj. 4 Ne timu, ĉar vi ne estos malhono-
rata; ne kaŝu vin honte, ĉar vi ne estos hontigata,

kaj ĉar la honton de via juneco vi forgesos kaj la
malhonoron de via vidvineco vi ne plu remem-
oros. 5 Ĉar via Kreinto estas via edzo, Eternulo
Cebaot estas Lia nomo; kaj via Liberiginto estas
la Sanktulo de Izrael, kiun oni nomas Dio de
la tuta tero. 6 Ĉar kiel virinon forlasitan kaj
afliktitan en la spirito la Eternulo vin alvokis; kaj
kiel edzinon de la juneco, kvankam forpuŝitan,
diras via Dio. 7 Por malgranda momento Mi
vin forlasis, kaj kun granda kompato Mi vin
reprenos al Mi. 8 En eksplodo de kolero Mi
forturnis de vi Mian vizaĝon por momento, sed
per eterna favorkoreco Mi vin kompatis, diras
via Liberiginto, la Eternulo. 9 Ĉar tio estas por
Mi kiel la akvo de Noa; kiel Mi ĵuris, ke Mi ne
plu venigos la akvon de Noa sur la teron, tiel Mi
ĵuris, ke Mi ne koleros vin nek insultos vin. 10 Ĉar
montoj forŝoviĝos kaj altaĵoj ŝanceliĝos; sed Mia
favorkoreco ne foriĝos de vi, kaj la interligo de
Mia paco ne ŝanceliĝos, diras la Eternulo, via
Kompatanto.

11 Ho mizera, suferanta de ventego, senkon-
sola! jen Mi donos brilon al viaj ŝtonoj, kaj vian
fundamenton Mi faros el safiroj. 12 Kaj Mi faros
viajn murdentojn el rubenoj kaj viajn pordegojn
el kristaloj kaj ĉiujn viajn limojn el multekostaj
ŝtonoj. 13 Kaj ĉiuj viaj infanoj estos instruitaj de
la Eternulo, kaj granda estos la bonstato de viaj
filoj. 14 Per vero vi fortikiĝos; estu malproksima
de premiteco, ĉar vi ne bezonas timi, kaj de
teruro, ĉar ĝi ne alproksimiĝos al vi. 15 Certe,
oni sin armos kontraŭ vi, sed tio ne estos de

Mi; kiu sin armos kontraŭ vi, tiu falos antaŭ
vi. 16 Jen Mi kreis la forĝiston, kiu blovas
fajron sur karboj kaj ellaboras ilojn por siaj faroj;
kaj Mi ankaŭ kreis ekstermanton por detruado.
17 Nenia ilo, kreita kontraŭ vi, havos sukceson;
kaj ĉiun langon, kiu batalos kontraŭ vi en la
juĝo, vi malpravigos. Tio estas la heredaĵo de la
servantoj de la Eternulo, kaj ilia praveco antaŭ
Mi, diras la Eternulo.

55

1 Ho vi, ĉiuj soifantoj, iru al la akvo, kaj vi,
kiuj ne havas monon; iru, aĉetu, kaj manĝu;
iru, aĉetu sen mono kaj sen pago vinon kaj
lakton. 2 Kial vi donas monon por tio, kio ne estas
pano? kaj vian laboron por tio, kio ne satigas?
aŭskultu do Min, kaj manĝu bonaĵon, kaj via
animo ĝuu grasaĵon. 3 Klinu vian orelon, kaj
venu al Mi; aŭskultu, por ke vivu via animo; kaj
Mi faros kun vi interligon eternan pri la fidindaj
korfavoroj, promesitaj al David. 4 Jen Mi starigis
lin kiel atestanton por la nacioj, kiel princon kaj
ordonanton por la gentoj. 5 Jen vi vokos popolon,
kiun vi ne konas; kaj popolo, kiu vin ne konas,
alkuros al vi, pro la Eternulo, via Dio, kaj pro la
Sanktulo de Izrael, ĉar Li faris vin glora.
6 Serĉu la Eternulon, dum Li estas trovebla;
voku Lin, dum Li estas proksime. 7 Malpiulo
forlasu sian vojon, kaj krimulo siajn intencojn,
kaj li returnu sin al la Eternulo, kaj ĉi Tiu lin
kompatos, kaj al nia Dio, ĉar Li multe pardonas.
8 Ĉar Miaj pensoj ne estas viaj pensoj, kaj viaj
vojoj ne estas Miaj vojoj, diras la Eternulo.

9 Kiom la ĉielo estas pli alte ol la tero, tiom Miaj
vojoj estas pli alte ol viaj vojoj, kaj Miaj pensoj ol
viaj pensoj. 10 Ĉar kiel la pluvo kaj la neĝo falas
de la ĉielo kaj ne revenas tien, sed malsoifigas la
teron kaj naskigas kaj produktigas ĝin kaj donas
semon al la semanto kaj panon al la manĝanto:
11 tiel estos Mia vorto, kiu eliras el Mia buŝo;
ĝi ne revenos al Mi vane, sed plenumos Mian
volon, kaj sukcesos en tio, por kio Mi ĝin sendis.
12 Kun ĝojo vi eliros, kaj kun paco vi estos kon-
dukataj; la montoj kaj montetoj sonigos antaŭ
vi kanton, kaj ĉiuj arboj de la kampo plaŭdos
per la manoj. 13 Anstataŭ pikarbetaĵo elkreskos
cipreso, anstataŭ urtiko elkreskos mirto; kaj tio
estos gloro por la Eternulo, eterna signo, kiu ne
ekstermiĝos.

56

1 Tiele diras la Eternulo: Gardu justecon kaj
faru bonon; ĉar baldaŭ venos Mia savo kaj
malkaŝiĝos Mia vero. 2 Feliĉa estas la homo, kiu
tion faras, kaj la homido, kiu sin tenas je tio,
kaj observas sabaton, por ne malsanktigi ĝin, kaj
gardas sian manon, por fari nenian malbonon.
3 La fremdulo, kiu aliĝis al la Eternulo, ne diru:
La Eternulo elapartigos min de Sia popolo; kaj
la eŭnuko ne diru: Jen mi estas arbo velkinta.
4 Ĉar tiele diras la Eternulo pri la eŭnukoj, kiuj
observas Miajn sabatojn, elektas tion, kio plaĉas
al Mi, kaj tenas sin je Mia interligo: 5 Al ili Mi
donos en Mia domo kaj inter Miaj muroj lokon
kaj nomon pli bonan ol al filoj kaj filinoj; Mi

donos al ili nomon eternan, kiu ne ekstermiĝos.
6 Kaj la fremdulojn, kiuj aliĝis al la Eternulo, por
servi al Li kaj ami la nomon de la Eternulo, por
estis Liaj sklavoj, ĉiujn, kiuj observas sabaton,
por ne malsanktigi ĝin, kaj kiuj tenas sin je Mia
interligo, 7 Mi venigos sur Mian sanktan monton
kaj ĝojigos en Mia preĝejo; iliaj bruloferoj kaj
buĉoferoj estos favore akceptataj sur Mia altaro;
ĉar Mia domo estos nomata preĝejo por ĉiuj
popoloj. 8 La Sinjoro, la Eternulo, kiu kolektas
la dispelitojn de Izrael, diras: Al liaj kolektitoj Mi
kolektos ankoraŭ pli.
9 Venu por manĝi, ho ĉiuj bestoj kampaj, ĉiuj
bestoj arbaraj. 10 Liaj gardistoj ĉiuj estas blindaj,
senkomprenaj; ili ĉiuj estas hundoj mutaj, kiuj
ne povas boji, dormemaj, kuŝemaj, amantaj
dormeti. 11 Tamen ili estas hundoj avidaj, kiuj ne
povas satiĝi; kaj ili estas paŝtistoj, kiuj nenion
komprenas; ĉiu iras sian vojon, ĉiu siaflanke
serĉas sian profiton, dirante: 12 Venu, mi prenos
vinon, kaj ni trinku ebriigaĵon; kaj kiel estas
hodiaŭ, tiel estos morgaŭ, multe kaj ankoraŭ
multe pli.

57

1 La virtulo pereis, kaj neniu prenis tion al sia
koro; kaj piaj homoj estas forkaptataj, kaj neniu
komprenas, ke for de malbono estas forkaptita
la virtulo. 2 Kiu iras ĝustan vojon, tiu venas al
paco, ripozas sur sia kuŝejo.
3 Sed venu ĉi tien vi, ho filoj de sorĉistino,
idoj de adultulo kaj malĉastulino! 4 Kiun vi
mokegas? kontraŭ kiu vi malfermegas la buŝon

kaj elŝovas la langon? ĉu vi ne estas infanoj de
krimo, idoj de mensogo, 5 kiuj varmiĝas en la
arbaretoj, sub ĉiu verdbranĉa arbo; kiuj buĉas
la infanojn en la valoj, sub la elstarantaj rokoj?
6 Inter la glataĵoj de la valo estas via parto; ili,
ili estas via loto; al ili vi verŝis verŝoferojn,
alportis farunoferojn; ĉu Mi povas esti kontenta
pri tio? 7 Sur monto alta kaj levita vi starigis
vian kuŝejon, vi tien supreniris, por buĉi oferojn.
8 Kaj malantaŭ la pordo kaj la fostoj vi starigis
vian simbolon; ĉar vi forturnis vin de Mi kaj
supreniris, larĝigis vian kuŝejon, kaj ligis vin
kun ili; vi ekamis ilian kuŝejon, elrigardis por
vi oportunan lokon. 9 Oleita vi pilgrimis al
la reĝo, uzis multe da aromaĵoj, kaj vi sendis
malproksimen viajn senditojn, kaj malaltiĝis ĝis
Ŝeol. 10 Pro la multeco de viaj vojoj vi laciĝis,
tamen vi ne diris: Mi perdis la esperon; vi trovis
ankoraŭ vivon en via mano, kaj pro tio vi ne
laciĝis. 11 Sed kiu kaŭzis al vi zorgojn, kaj kiun vi
timis, ke vi ekmensogis kaj Min ne memoris kaj
ne prenis al via koro? ĉu pro tio, ke Mi silentas
tre longe, vi Min ne timas? 12 Se Mi montros
vian pravecon kaj viajn farojn, ili ne helpos vin.
13 Kiam vi krios, viaj idolamasoj vin savu; sed
ilin ĉiujn disportos la vento, forpelos la blovo;
kaj kiu fidas Min, tiu ekposedos la teron kaj
heredos Mian sanktan monton. 14 Kaj Li diras:
Faru vojon, faru vojon, ebenigu irejon, forigu
malhelpojn de la vojo de Mia popolo.

15 Ĉar tiele diras la Plejalta kaj Plejsupra, kiu
restas eterne kaj kies nomo estas Sanktulo: Alte

kaj en sankta loko Mi loĝas, sed ankaŭ apud
afliktito kaj humilulo, por revigligi la spiriton
de humiluloj kaj revivigi la koron de afliktitoj.
16 Ĉar ne eterne Mi malpacas kaj ne senfine Mi
koleras; alie tute senfortiĝus antaŭ Mi la spirito
kaj la animoj, kiujn Mi kreis. 17 Pro la peko de
lia avideco Mi koleris kaj frapis lin, Mi deturnis
Min kaj koleris; sed li iris perfide, iris laŭ la vojo
de sia koro. 18 Mi vidis liajn vojojn, kaj Mi lin
sanigos; Mi kondukos lin kaj redonos konsolon
al li kaj al liaj plorantoj. 19 Mi kreos diron
de la buŝo: Paco, paco al malproksimaj kaj al
proksimaj, diras la Eternulo; kaj Mi sanigos lin.
20 Sed la malpiuloj estas kiel malkvieta maro, kiu
ne povas trankviliĝi kaj kies akvo elĵetas ŝlimon
kaj koton. 21 Ne ekzistas paco por la malpiuloj,
diras mia Dio.

58

1 Kriu per la tuta gorĝo, ne detenu vin, laŭtigu
vian voĉon simile al fanfaro, kaj eldiru al Mia
popolo ĝian krimon kaj al la domo de Jakob ĝiajn
pekojn. 2 Min ili ĉiutage serĉas, kaj ili deziras
ekkoni Miajn vojojn; kiel popolo, kiu faras bonon
kaj ne forlasis la leĝon de sia Dio, ili postulas
de Mi justan juĝon, deziras proksimecon de Dio:
3 Kial ni fastas, kaj Vi ne vidas? turmentas nian
animon, kaj Vi ne scias? Sed jen en la tago de
via fastado vi plenumas viajn dezirojn, kaj ĉiujn
viajn laborantojn vi premas per postuloj. 4 Jen
vi fastas por kverelo kaj malpaco, kaj por bati
per malpia pugno; kiel nun, vi ne fastas tiel, ke

en la alteco estu aŭdata via voĉo. 5 Ĉu tia estas
fasto, kiu plaĉas al Mi, kiam homo turmentas
sian animon, klinas sian kapon kiel kanon, kaj
sternas sub si sakaĵon kaj cindron? ĉu tion vi
nomas fasto kaj tago plaĉanta al la Eternulo? 6 Ja
nur tio estas fasto, kiu plaĉas al Mi, se vi disŝiros
la ligilojn de malpieco, disbatos la katenojn de
sklaveco, liberigos la prematojn, disbatos ĉian ju-
gon; 7 se vi derompos vian panon por malsatulo
kaj senhejmajn malriĉulojn enkondukos en vian
domon; se, vidante nudulon, vi lin vestos, kaj
antaŭ viaj samkarnuloj vi vin ne kaŝos. 8 Tiam
via lumo ekbrilos kiel matenruĝo, kaj via saniĝo
rapide progresos; via virto iros antaŭ vi; la gloro
de la Eternulo gardos vin malantaŭe. 9 Tiam vi
vokos, kaj la Eternulo respondos; vi krios, kaj
Li diros: Jen Mi estas! Se vi forigos el inter vi
premadon, montradon per fingro, kaj paroladon
malbonan, 10 kaj malfermos antaŭ malsatulo
vian koron, kaj satigos suferantan animon, tiam
via lumo brilos en mallumo kaj via krepusko
estos kiel tagmezo; 11 kaj la Eternulo kondukos
vin ĉiam kaj satigos vian animon en tempo de
senpluveco, kaj Li fortikigos viajn ostojn; kaj vi
estas kiel ĝardeno akvumata, kaj kiel akva fonto,
kies akvo ne mankas. 12 Kaj oni rekonstruos
ĉe vi la antikvajn ruinojn; la fundamentojn de
antaŭ multaj generacioj vi restarigos; kaj oni
nomos vin riparanto de breĉoj, reboniganto de
vojoj por loĝado. 13 Se vi retenos vian piedon en
sabato, por ke vi ne plenumu viajn dezirojn en
Mia sankta tago; kaj vi nomos sabaton plezuro,
la sanktigitan tagon de la Eternulo vi nomos

honorata; kaj vi honoros ĝin per nefarado de
viaj ordinaraj aferoj, per neplenumado de viaj
deziroj, kaj per neparolado de vantaĵoj: 14 tiam
vi ĝuos per la Eternulo, kaj Mi sidigos vin sur
la altaĵoj de la tero, kaj Mi nutros vin per la
heredaĵo de via patro Jakob; ĉar tion diras la
buŝo de la Eternulo.

59

1 Vidu, ne mallongiĝis la mano de la Eternulo,
por ke ĝi ne povu helpi; kaj ne malakriĝis Lia
orelo, por ke Li ne aŭdu. 2 Nur viaj krimoj estis
disigilo inter vi kaj via Dio, kaj viaj pekoj kovris
antaŭ vi Lian vizaĝon, por ke Li ne aŭdu. 3 Ĉar
viaj manoj estas makulitaj per sango, kaj viaj
fingroj per krimo; via buŝo parolas malveron,
via lango esprimas maljustaĵon. 4 Neniu proce-
sas honeste, kaj neniu juĝas juste; oni fidas
vantaĵon kaj parolas malveron, gravediĝas per
malhonestaĵo kaj naskas krimon. 5 Oni kovas
ovojn de vipuro, kaj oni teksas araneaĵon. Kiu
manĝas iom el tiuj ovoj, tiu mortas; kiam oni
ilin disrompas, elaperas vipuro. 6 Ilia teksaĵo ne
taŭgos por vesto, kaj ili ne kovros sin per sia
faritaĵo; iliaj faroj estas faroj pekaj, kaj agoj de
rabo estas en iliaj manoj. 7 Iliaj piedoj kuras al
malbono, kaj ili rapidas, por verŝi senkulpan san-
gon; iliaj pensoj estas pensoj pekaj; ruinigo kaj
pereigo estas sur ilia vojo. 8 Vojon de paco ili ne
konas, kaj sur iliaj irejoj ne troviĝas justeco; siajn
vojetojn ili kurbigis al si; ĉiu, kiu iras sur ili, ne
konas pacon. 9 Tial malproksimiĝis de ni justeco,
kaj vero ne atingis nin; ni atendas lumon, sed jen

estas mallumo; brilon, sed ni iras en mallumo.
10 Ni palpas la muron kiel blinduloj, kaj ni palpas
kiel senokululoj; en tagmezo ni faletas kiel en
krepusko, en mallumo kiel mortintoj. 11 Ni ĉiuj
blekegas kiel ursoj, kaj ni ĝemas kiel kolomboj;
ni atendas justecon, sed ĝi forestas; savon, sed
ĝi estas malproksime de ni. 12 Ĉar multiĝis niaj
krimoj antaŭ Vi, kaj niaj pekoj atestas kontraŭ
ni; ĉar niaj krimoj estas kun ni, kaj niajn pekojn
ni konas. 13 Ni krimis kaj mensogis kontraŭ
la Eternulo, kaj ni forturnis nin de nia Dio; ni
parolis pri rabado kaj malbonagado, ni preparis
kaj eligis el la koro vortojn mensogajn. 14 Kaj
forturniĝis malantaŭen la justeco, kaj la virto
staras malproksime; ĉar la vero faletis sur la
strato, kaj la ĝusteco ne povas veni. 15 Kaj la
vero estas forigita; kaj prirabata estas tiu, kiu
detenas sin de malbono. Kaj la Eternulo vidis,
kaj Li indignis, ke forestas justeco. 16 Kaj Li
vidis, ke ne troviĝas viro, kaj Li miris, ke ne
troviĝas defendanto; kaj helpis Lin Lia brako,
kaj Lia justeco Lin subtenis. 17 Kaj Li surmetis
sur Sin la veron kiel kirason, kaj la kaskon de
savo sur Sian kapon; kaj Li metis sur Sin veston
de venĝo, kaj envolvis Sin en severecon kiel en
mantelon. 18 Laŭ la faroj Li repagos: koleron al
Siaj malamikoj, honton al Siaj malamantoj; al la
insuloj Li repagos, kion ili meritas. 19 Kaj oni
timos en la okcidento la nomon de la Eternulo
kaj en la oriento Lian majeston; ĉar la malamiko
venos kiel rivero, pelata de la spirado de la
Eternulo. 20 Kaj venos Liberiganto por Cion, kaj

por tiuj el Jakob, kiuj retiriĝis de malbonagoj,
diras la Eternulo. 21 Kaj Mi faras kun ili jenan
interligon, diras la Eternulo: Mia spirito, kiu
estas sur vi, kaj Miaj vortoj, kiujn Mi metis en
vian buŝon, ne foriĝos de via buŝo nek de la buŝo
de viaj infanoj nek de la buŝo de via plua idaro,
de nun ĝis eterne, diras la Eternulo.

60

1 Leviĝu, lumiĝu; ĉar venas via lumo, kaj la
majesto de la Eternulo ekbrilas super vi. 2 Ĉar
jen mallumo kovros la teron, kaj krepusko la
popolojn; sed super vi brilos la Eternulo, kaj
Lia majesto aperos super vi. 3 Kaj popoloj iros
al via lumo, kaj reĝoj al la brilo de viaj radioj.
4 Levu ĉirkaŭen viajn okulojn, kaj rigardu: ĉiuj
ili kolektiĝas kaj iras al vi; viaj filoj venas de
malproksime, kaj viaj filinoj estas portataj sur
la brako. 5 Tiam vi vidos kaj estos ravita,
ektremos kaj vastiĝos via koro; ĉar turniĝos al vi
la abundaĵo de la maro, la riĉaĵoj de la popoloj
venos al vi. 6 Multo da kameloj kovros vin, junaj
kameloj el Midjan kaj Efa; ĉiuj ili venos el Ŝeba,
portos oron kaj olibanon, kaj proklamos laŭdon
al la Eternulo. 7 Ĉiuj ŝafoj de Kedar kolektiĝos
ĉe vi; la virŝafoj de Nebajot servos al vi; favore
akceptotaj ili iros sur Mian altaron, kaj la domon
de Mia gloro Mi majestigos. 8 Kiuj ili estas,
kiuj flugas kiel nuboj, kaj kiel kolomboj al siaj
kolombujoj? 9 Al Mi celas la insuloj, kaj la ŝipoj
de Tarŝiŝ estas antaŭe, por venigi viajn filojn
de malproksime, ilian arĝenton kaj oron kune

kun ili, pro la nomo de la Eternulo, via Dio, kaj
de la Sanktulo de Izrael, ĉar Li faris vin glora.
10 Kaj fremduloj konstruos viajn murojn, kaj iliaj
reĝoj servos al vi; ĉar en Mia kolero Mi vin
frapis, sed en Mia favoro Mi vin kompatas. 11 Kaj
ĉiam nefermitaj estos viaj pordegoj, nek tage
nek nokte ili estos ŝlosataj; por ke oni venigu
al vi la potencon de la popoloj kaj konduku
iliajn reĝojn. 12 Ĉar popolo aŭ regno, kiu ne
servos al vi, pereos, kaj tiaj popoloj estas tute
ekstermotaj. 13 La majesto de Lebanon venos al
vi; cipreso, abio, kaj bukso kuniĝos, por ornami
la lokon de Mia sanktejo; kaj la lokon de Miaj
piedoj Mi faros honorata. 14 Kaj humile venos
al vi la filoj de viaj premantoj, kaj ĵetos sin
antaŭ viajn piedojn ĉiuj, kiuj vin malestimis; kaj
oni nomos vin urbo de la Eternulo, Cion de la
Sanktulo de Izrael. 15 Anstataŭ tio, ke vi estis
forlasita kaj malamata kaj neniu volis preterpasi
vin, Mi faros vin fierindaĵo de la mondo, ĝojo
de ĉiuj generacioj. 16 Kaj vi nutros vin per la
lakto de la popoloj kaj per la abundaĵo de la
reĝoj; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas
via Savanto kaj via Liberiganto, la Potenculo
de Jakob. 17 Anstataŭ kupro Mi alportos oron,
kaj anstataŭ fero Mi alportos arĝenton, anstataŭ
ligno kupron, kaj anstataŭ ŝtonoj feron; kaj Mi
faros via estraro la pacon kaj viaj administrantoj
la justecon. 18 Oni ne plu aŭdos pri perforto
en via lando, pri malfeliĉo kaj pereigo inter viaj
limoj; kaj viajn murojn vi nomos savo kaj viajn
pordegojn laŭda kanto. 19 La suno ne plu estos

por vi lumo de la tago, kaj la brilo de la luno
ne lumos al vi; sed la Eternulo estos por vi lumo
eterna, kaj via Dio estos via gloro. 20 Via suno
ne plu subiros, kaj via luno ne kaŝiĝos; ĉar la
Eternulo estos por vi lumo eterna, kaj la tagoj
de via funebro finiĝos. 21 Kaj via popolo tuta
estos justuloj, por eterne ili ekposedos la teron;
tio estas markoto de Mia plantado, faro de Miaj
manoj, per kiu Mi Min gloros. 22 El la plej
malgranda fariĝos milo, kaj el la plej sensignifa
fariĝos potenca popolo; Mi, la Eternulo, rapide
faros tion en ĝia tempo.

61

1 La spirito de la Sinjoro, la Eternulo, estas
sur mi, ĉar la Eternulo min sanktoleis, por
bonanonci al mizeruloj; Li sendis min, por
bandaĝi tiujn, kies koro estas vundita, por anonci
liberecon al kaptitoj kaj malŝloson al mallibe-
rigitoj, 2 por proklami favorjaron de la Eternulo
kaj venĝotagon de nia Dio, por konsoli ĉiujn
malĝojulojn, 3 por fari al la afliktitoj de Cion,
ke oni donu al ili ornamon anstataŭ cindro,
oleon de ĝojo anstataŭ funebro, veston de gloro
anstataŭ spirito afliktita, kaj ke oni nomu ilin
kverkoj de justeco, plantaĵo de la Eternulo por
Lia gloro. 4 Kaj ili rekonstruos la antikvajn
ruinojn, restarigos la detruitaĵojn de la antaŭa
tempo, kaj renovigos la ruinigitajn urbojn, dez-
ertigitajn antaŭ multe da generacioj. 5 Stariĝos
fremduloj kaj paŝtos viajn ŝafojn, kaj aligentuloj
estos viaj plugistoj kaj vinberistoj. 6 Kaj vi estos
nomataj pastroj de la Eternulo, servantoj de nia

Dio oni nomos vin; la riĉaĵon de popoloj vi manĝos, kaj per ilia gloro vi gloriĝos. 7 Pro via
honto vi ricevos duoble, pro la malhonoro ili
ĝojkantos sur siaj partoj; duoblaĵon ili ekposedos
en sia lando; ĝojo eterna estos ĉe ili. 8 Ĉar Mi,
la Eternulo, amas justecon, malamas rabadon
kaj maljustecon; kaj Mi fidele donos al ili ilian
rekompencon, kaj interligon eternan Mi faros
kun ili. 9 Kaj ilia idaro estos fama inter la popoloj,
kaj iliaj posteuloj inter la nacioj; ĉiuj, kiuj ilin
vidos, konos ilin, ke ili estas semo benita de la
Eternulo.
10 Mi forte ĝojas pri la Eternulo, mia animo
ĝojas pri mia Dio; ĉar Li vestis min per vestoj
de savo, per mantelo de justeco Li min kovris,
kiel fianĉon, kiu sin ornamas per belaĵo, kaj kiel
fianĉinon, kiu metas sur sin siajn ornamaĵojn.
11 Ĉar kiel la tero elirigas siajn kreskaĵojn kaj kiel
ĝardeno elkreskigas siajn semojn, tiel la Sinjoro,
la Eternulo, elkreskigos justecon kaj gloron antaŭ
ĉiuj popoloj.

62

1 Pro Cion mi ne silentos, kaj pro Jerusalem mi
ne haltos, ĝis ĝia praveco eliĝos kiel brilo kaj ĝia
savo kiel brulanta torĉo. 2 Kaj la popoloj vidos
vian feliĉon, kaj ĉiuj reĝoj vian honoron; kaj oni
nomos vin per nomo nova, kiun eldiros la buŝo
de la Eternulo. 3 Kaj vi estos belega krono en
la mano de la Eternulo, kaj reĝa kapornamo en
la manplato de via Dio. 4 Oni ne plu nomos vin
forlasita, kaj pri via lando oni ne plu diros, ke
ĝi estas dezerta; sed oni nomos vin Mia Favorata

kaj vian landon Edzinigitino; ĉar la Eternulo vin
favoras kaj via lando havos edzon. 5 Kiel junulo
prenas por kunvivado junulinon, tiel kunvivos
kun vi viaj filoj; kaj kiel fianĉo ĝojas pri la
fianĉino, tiel ĝojos pri vi via Dio.
6 Sur viaj muregoj, ho Jerusalem, Mi starigis
gardistojn, por ke la tutan tagon kaj la tutan
nokton ili ne eksilentu; vi, kiuj memorigas pri la
Eternulo, ne faru al vi ripozon, 7 kaj al Li ne donu
ripozon, ĝis Li aranĝos kaj faros Jerusalemon
gloro sur la tero. 8 La Eternulo ĵuris per Sia
dekstra mano kaj per Sia potenca brako: Mi
ne plu donos vian grenon kiel manĝaĵon al
viaj malamikoj, kaj fremduloj ne trinkos vian
moston, por kiu vi laboris; 9 sed ĝiaj rikoltantoj
ĝin manĝos, kaj laŭdos la Eternulon; kaj ĝiaj
kolektantoj ĝin trinkos en la korto de Mia sank-
tejo.
10 Pasu, pasu tra la pordegoj, pretigu vojon por
la popolo; ebenigu, ebenigu la vojon, liberigu
ĝin de ŝtonoj; levu standardon super la popoloj.
11 Jen la Eternulo aŭdigas ĝis la fino de la tero:
Diru al la filino de Cion: Jen venas via Savanto;
jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia repago
antaŭ Li. 12 Kaj oni nomos ilin la sankta popolo,
la liberigitoj de la Eternulo; kaj vin oni nomos
urbo multevizitata kaj ne forlasata.

63

1 Kiu estas tiu, kiu venas el Edom, en ruĝaj
vestoj el Bocra? tiu majesta en siaj vestoj,
klinanta sin sub la grandeco de sia forto? Tio
estas Mi, anoncanta la veron, potenca por helpi.

2 Kial Via drapiraĵo estas ruĝa, kaj Viaj vestoj
kiel ĉe tretanto en vinpremejo? 3 La premilon Mi
sola tretis, kaj el la popoloj neniu estis kun Mi;
Mi tretis ilin en Mia kolero kaj piedpremis ilin
en Mia furiozo; kaj ŝprucis ilia sango sur Mian
veston, kaj Mian tutan drapiraĵon Mi malpurigis.
4 Ĉar la tago de venĝo estas en Mia koro, kaj
la jaro de Miaj liberigotoj venis. 5 Mi rigardis,
sed Mi ne trovis helpanton; Mi miris, sed Mi ne
trovis subtenanton; tiam helpis Min Mia brako,
kaj Mia furiozo Min subtenis. 6 Kaj Mi dispremis
popolojn en Mia kolero kaj ebriigis ilin per Mia
furiozo, kaj Mi elverŝis sur la teron ilian sangon.
7 Mi proklamos la favorkorecon de la Eternulo,
la laŭdon al la Eternulo, pro ĉio, kion la Eternulo
faris por ni, kaj pro la multe da bono, kiun
Li faris al la domo de Izrael konforme al Sia
kompatemeco kaj granda favorkoreco. 8 Kaj
Li diris: Ili estas ja Mia popolo, filoj, kiuj ne
perfidas; kaj Li fariĝis ilia Savanto. 9 En ĉiuj
iliaj suferoj Li ankaŭ suferis, kaj anĝelo de ĉe
Li helpis ilin; en Sia amo kaj en Sia kompato
Li liberigis ilin; Li prenis ilin sur Sin kaj portis
ilin en ĉiuj tempoj de la antikveco. 10 Sed ili
ribelis, kaj indignigis Lian sanktan spiriton; tial
Li fariĝis ilia malamiko kaj mem batalis kontraŭ
ili. 11 Kaj Lia popolo rememoris la tempon
antikvan de Moseo, dirante: Kie estas Tiu, kiu
elkondukis ilin el la maro kune kun la paŝtanto
de Liaj ŝafoj? kie estas Tiu, kiu metis internen
de ili Sian sanktan spiriton? 12 Tiu, kiu gvidis per
Sia majesta brako la dekstran manon de Moseo?
Tiu, kiu disfendis antaŭ ili la akvon, por fari al

Si nomon eternan? 13 Tiu, kiu kondukis ilin tra
la abismoj kiel ĉevalon tra la dezerto, kaj ili ne
falpuŝiĝis? 14 Kiel brutaro malsupreniras en la
valon kaj la spirito de la Eternulo donas al ĝi
ripozon, tiel Vi kondukis Vian popolon, por fari
al Vi gloran nomon. 15 Rigardu el la ĉielo kaj
vidu el Via sankta kaj majesta loĝejo: kie estas
Via fervoro kaj potenco? Via granda interno
kaj Via kompato fortiriĝis de mi. 16 Vi estas ja
nia patro; Abraham ja ne scias pri ni, kaj Izrael
nin ne rekonas; Vi, ho Eternulo, estas nia patro;
nia Liberiganto — tia estas de eterne Via nomo.
17 Kial, ho Eternulo, Vi permesis al ni forvagi de
Viaj vojoj, obstinigis nian koron, ke ni Vin ne
respektu? Returnu Vin pro Viaj servantoj, pro
Viaj heredaj triboj. 18 Ne longe posedis Via sankta
popolo; niaj malamikoj dispremis per la piedoj
Vian sanktejon. 19 Ni fariĝis kiel tiuj, kiujn Vi
neniam regis, kiuj neniam estis nomataj per Via
nomo.

64

1 Ho, se Vi disfendus la ĉielon kaj mal-
suprenirus, antaŭ Vi ektremus la montoj; 2 aperu
kiel fajro, kiu bruligas lignerojn, kiel akvo, kiu
bolas de fajro, por konigi Vian nomon al Viaj
malamikoj; antaŭ Via vizaĝo ektremu la popoloj!
3 Kiam Vi faris miraklojn, kiujn ni ne atendis,
kiam Vi malsupreniris, antaŭ Vi ektremis la
montoj. 4 Neniam oni tion aŭdis, ne eksciis
per la orelo, nek okulo tion vidis, ke iu dio
krom Vi tion faras por tiuj, kiuj esperas je
li. 5 Vi renkontis tiujn, kiuj ĝoje faris justaĵon

kaj memoris Vin sur Viaj vojoj; kvankam Vi
koleris, kiam ni pekis, tamen per ili ni ĉiam
estis savataj. 6 Ni ĉiuj fariĝis kiel malpuruloj,
kaj nia tuta virto estas kiel makulita vesto; ni
ĉiuj velkas kiel folio, kaj niaj pekoj portas nin
kiel vento. 7 Kaj neniu vokas Vian nomon, nek
vekiĝas, por forte sin teni je Vi; ĉar Vi kovris
Vian vizaĝon antaŭ ni kaj lasas nin perei per
niaj pekoj. 8 Sed nun, ho Eternulo, Vi estas
nia Patro; ni estas la argilo, kaj Vi estas nia
formanto, kaj ni ĉiuj estas la produkto de Via
mano. 9 Ne koleru, ho Eternulo, tro forte, kaj
ne eterne memoru la kulpon; ho, rigardu, ni ĉiuj
estas Via popolo. 10 Viaj sanktaj urboj fariĝis
dezerto, Cion fariĝis dezerto, Jerusalem ruino.
11 Nia sankta kaj belega domo, en kiu niaj patroj
Vin laŭdadis, estas forbruligita per fajro, kaj ĉiuj
niaj dezirindaĵoj fariĝis ruinoj. 12 Ĉu malgraŭ ĉio
ĉi tio Vi retenos Vin, ho Eternulo? ĉu Vi silentos
kaj tiel forte nin premos?

65

1 Mi estis preta respondi al tiuj, kiuj tion ne
petis; Mi estis trovebla por tiuj, kiuj Min ne
serĉis; al popolo, kiu ne vokis Mian nomon,
Mi diris: Jen Mi estas, jen Mi estas. 2 Ĉiutage
Mi etendis Miajn manojn al popolo obstina, al
tiuj, kiuj iras vojon malbonan, laŭ siaj intencoj;
3 al popolo, kiu konstante indignigas Min antaŭ
Mia vizaĝo; al homoj, kiuj buĉas oferojn en
ĝardenoj kaj incensas sur brikoj; 4 al homoj, kiuj
sidas inter la tomboj kaj noktas en kavernoj,

manĝas viandon de porko, kaj havas abomenin-
dan supon en siaj vazoj; 5 kiuj diras: Iru for, ne
alproksimiĝu al mi, ĉar mi estas pli sankta ol
vi. Tiuj estas fumo por Mia nazo, fajro brulanta
la tutan tagon. 6 Tio estas enskribita antaŭ Mi:
Mi ne eksilentos, ĝis Mi repagos; kaj Mi repagos
sur ilian bruston 7 viajn kulpojn kaj kune ankaŭ
la kulpojn de viaj patroj, diras la Eternulo, kiuj
incensis sur la montoj kaj ofendis Min sur la
montetoj; kaj Mi remezuros al ili iliajn antaŭajn
farojn sur ilian bruston.

8 Tiele diras la Eternulo: Kiel se en vinberaro
troviĝas mosto, oni diras: Ne difektu ĝin, ĉar en
ĝi estas beno, tiel Mi agos pro Miaj servantoj, ke
Mi ne pereigu ĉiujn. 9 Kaj Mi elirigos el Jakob
semon kaj el Jehuda heredanton de Miaj montoj,
kaj heredos ilin Miaj elektitoj, kaj Miaj servantoj
tie loĝos. 10 Kaj Ŝaron estos paŝtejo de ŝafoj, kaj
la valo Aĥor kuŝejo de bovoj por Mia popolo, kiu
serĉas Min. 11 Sed vin, kiuj forlasis la Eternulon,
forgesis Mian sanktan monton, aranĝas tablon
por la Feliĉo, kaj faras verŝon por la Destino
— 12 vin Mi destinos por la glavo, kaj ĉiuj vi
genuos por la buĉo, pro tio, ke Mi vokis kaj vi
ne respondis, Mi parolis kaj vi ne aŭskultis, kaj
vi faris malbonon antaŭ Miaj okuloj, kaj elektis
tion, kio ne plaĉis al Mi.

13 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen
Miaj servantoj manĝos, kaj vi malsatos; Miaj
servantoj trinkos, kaj vi soifos; Miaj servantoj
ĝojos, kaj vi hontos; 14 Miaj servantoj kantos
pro kora gajeco, kaj vi krios pro kora doloro

kaj ploros pro aflikto de spirito. 15 Kaj vi donos
vian nomon al Miaj elektitoj por malbeno, kaj
la Sinjoro, la Eternulo, vin mortigos; sed Siajn
servantojn Li nomos per alia nomo. 16 Kiu sin
benos sur la tero, tiu benos sin per la Dio vera;
kaj kiu ĵuros sur la tero, tiu ĵuros per la Dio
vera; ĉar forgesitaj estos la antaŭaj suferoj kaj
forkaŝiĝos antaŭ Miaj okuloj. 17 Ĉar jen Mi kreos
novan ĉielon kaj novan teron; kaj la antaŭaĵo
ne estos rememorigata, kaj oni ne pensos pri
ĝi. 18 Kaj vi nur ĝojos kaj estos gajaj ĉiam pri
tio, kion Mi kreos; ĉar jen Mi kreos Jerusalemon
por ĝojo kaj ĝian popolon por gajeco. 19 Kaj Mi
ĝojos pri Jerusalem, kaj Mi estos gaja pri Mia
popolo; kaj oni ne plu aŭdos en ĝi voĉon de
ploro, nek voĉon de plendo. 20 Ne plu estos tie
infano aŭ maljunulo, kiu ne atingus la plenecon
de siaj tagoj; ĉar junulo mortos en la aĝo de
cent jaroj, kaj pekulo estos malbenata per aĝo
centjara. 21 Ili konstruos domojn kaj loĝos en
ili; ili plantos vinberĝardenojn kaj manĝos iliajn
fruktojn. 22 Ili ne konstruos, ke alia loĝu; ili ne
plantos, ke alia manĝu; ĉar kiel la tagoj de arbo
estas la tagoj de Mia popolo, kaj Miaj elektitoj
eluzos la produktojn de siaj manoj ĝis plena
malnoviĝo. 23 Ili ne laboros vane kaj ne naskos
por pereo; ĉar ili estos semo de benitoj de la
Eternulo, kaj iliaj posteuloj kun ili. 24 Kaj estos
tiel, ke antaŭ ol ili vokos, Mi respondos; ili estos
ankoraŭ parolantaj, kaj Mi jam aŭdos. 25 Lupo
kaj ŝafido paŝtiĝos kune, leono simile al bovo
manĝos pajlon, kaj manĝaĵo de serpento estos

polvo. Ili ne faros malbonon nek difekton sur
Mia tuta sankta monto, diras la Eternulo.

66

1 Tiele diras la Eternulo: La ĉielo estas Mia
trono, kaj la tero estas Mia piedbenketo; kie do
estos la domo, kiun vi konstruos por Mi? kaj
kie estos la loko por Mia ripozo? 2 Ĉion tion
faris ja Mia mano, kaj tiel ĉio fariĝis, diras la
Eternulo. Nur tion Mi rigardas: humilulon kaj
spirite-afliktiton, kiu respektegas Mian vorton.
3 Unu buĉas bovon, alia mortigas homon; unu
buĉoferas ŝafidon, alia rompas la kolon al
hundo; unu alportas farunoferon, alia sangon
de porko; unu incensas olibanon, alia preĝas al
idolo. Sed kiel ili elektis al si siajn vojojn kaj ilia
animo ĝuas ilian abomenindaĵon, 4 tiel ankaŭ
Mi elektos por ili petolantojn kaj venigos sur
ilin tion, kion ili timis; ĉar Mi vokis, kaj neniu
respondis; Mi parolis, kaj ili ne aŭskultis; sed
ili faris malbonon antaŭ Miaj okuloj, kaj elektis
tion, kio ne plaĉis al Mi.
5 Aŭskultu la parolon de la Eternulo, vi, kiuj
respektegas Lian parolon: Viaj fratoj, kiuj vin
malamas kaj forpuŝas pro Mia nomo, diras: La
Eternulo montru Sian gloron, por ke ni vidu
vian ĝojon! Sed ili estos hontigitaj. 6 Aŭdiĝas
brua voĉo el la urbo, voĉo el la templo, voĉo
de la Eternulo, kiu repagas merititaĵon al Siaj
malamikoj. 7 Antaŭ ol ŝi eksentis dolorojn, ŝi
naskis; antaŭ ol venis al ŝi la akuŝiĝaj suferoj,
ŝi elfaligis filon. 8 Kiu aŭdis ion similan? kiu
vidis ion similan? ĉu la tero naskas en unu tago?

ĉu naskiĝas popolo per unu fojo, kiel, apenaŭ
eksentinte naskajn dolorojn, tuj naskis Cion siajn
filojn? 9 Ĉu Mi, malfermante la uteron, ne lasus
naski? diras la Eternulo. Ĉu Mi, kiu pretigis la
naskon, mem ĝin haltigus? diras via Dio.
10 Ĝoju kun Jerusalem kaj estu gajaj pri ĝi ĉiuj
ĝiaj amantoj; forte ĝoju pri ĝi ĉiuj, kiuj ploris pri
ĝi. 11 Suĉu kaj satiĝu el la brusto de ĝiaj konsoloj;
suĉu kaj ĝuu la abundon de ĝia gloro. 12 Ĉar
tiele diras la Eternulo: Jen Mi fluigos sur ĝin
pacon kiel riveron, kaj la riĉaĵon de la popoloj
kiel disverŝiĝintan torenton, por ke vi suĉu; sur
la brakoj vi estos portataj, kaj sur la genuoj vi
estos dorlotataj. 13 Kiel homon, kiun konsolas lia
patrino, tiel Mi vin konsolos; kaj en Jerusalem vi
estos konsolataj. 14 Kaj vi vidos, kaj ĝojos via
koro, kaj viaj ostoj vigliĝos kiel freŝa verdaĵo;
kaj la mano de la Eternulo fariĝos konata al Liaj
servantoj, kaj Lia kolero al Liaj malamikoj. 15 Ĉar
jen la Eternulo venos en fajro, kaj Lia ĉaro estos
kiel ventego, por elverŝi en ardo Sian koleron
kaj en flama fajro Sian indignon. 16 Ĉar per
fajro kaj glavo la Eternulo faros juĝon super ĉiu
karno; kaj multaj estos la frapitoj de la Eternulo.
17 Tiuj, kiuj sanktigas kaj purigas sin por la
ĝardenoj, starante post unu en la mezo, kiuj
manĝas viandon de porko kaj abomenindaĵon
kaj musojn, ĉiuj kune estos ekstermitaj, diras
la Eternulo. 18 Kaj por Mi, pro iliaj faroj kaj
intencoj, venis la tempo kolekti ĉiujn popolojn
kaj gentojn, por ke ili venu kaj vidu Mian gloron.
19 Kaj Mi faros sur ili signon, kaj la saviĝintojn

el ili Mi sendos al la popoloj Tarŝiŝ, Pul, kaj Lud,
al la streĉantoj de pafarkoj, al Tubal kaj Javan,
sur la malproksimajn insulojn, kiuj ne aŭdis la
famon pri Mi kaj ne vidis Mian gloron; kaj ili
proklamos Mian gloron inter la popoloj. 20 Kaj
ili venigos ĉiujn viajn fratojn el inter ĉiuj popoloj
kiel donacon al la Eternulo, sur ĉevaloj kaj
ĉaroj, en veturiloj, kaj sur muloj kaj kameloj, sur
Mian sanktan monton en Jerusalemon, diras la
Eternulo, simile al tio, kiel la Izraelidoj alportadis
la donacojn en la domon de la Eternulo en pura
vazo. 21 Kaj el ili Mi prenos al Mi pastrojn kaj
Levidojn, diras la Eternulo. 22 Ĉar kiel la nova
ĉielo kaj la nova tero, kiujn Mi kreos, staros
antaŭ Mi, diras la Eternulo, tiel staros via idaro
kaj via nomo. 23 Kaj regule en ĉiu monatkomenco
kaj en ĉiu sabato venos ĉiu karno, por adorkliniĝi
antaŭ Mi, diras la Eternulo. 24 Kaj ili eliros kaj
vidos la kadavrojn de la homoj, kiuj malbonagis
kontraŭ Mi; ĉar ilia vermo ne mortos kaj ilia
fajro ne estingiĝos, kaj ili estos abomenindaĵo
por ĉiu karno.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515